

КРАСНА ВЕСНА, ТИХЕ ЛІТО

українські народні календарні пісні
весняно-літньої пори
з репертуару етнографічного хору "Гомін"
та Київського Кобзарського Цеху

Київ
2007

КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
КИЇВСЬКИЙ МІСЬКИЙ ЦЕНТР НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ
ТА КУЛЬТУРОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

КРАСНА ВЕСНА, ТИХЕ ЛІТО

українські народні календарні пісні
весняно-літньої пори
з репертуару етнографічного хору “Гомін”
та Київського Кобзарського Цеху

Київ
2007

Ця книжка знадобиться усім, хто любить народну пісню і українські традиції. Адже красна весна й тихе літо – це проводжання зими й закликання весни, розмаїтий Великдень і урочиста Трійця, вогняне купальське свято і щедрі обжинки... Усі ці свята успадковані нами з глибокої давнини.

Календарні пісні – мова традиційних свят. І нині у ваших руках невеличка добірка, "словничок" цієї мови, якою наші предки розмовляли з пробудженою землею, буйним зелом і щедрим урожаєм. Тут є пісні на всі смаки – від концертних обробок до стихійного розспіву і автентичного народного викладу; пісні обрядові, ліричні, побутові; "дорослі", молодіжні й дитячі...

Збірник стане у пригоді фольклорним колективам, стихійним співочим гуртам, освітнім закладам, дитячим мистецьким студіям.

Нотне видання

Красна весна, тихе літо

Репертуарний збірник народних пісень

Упорядники:

Ященко Леопольд Іванович

Міщенко Катерина Андріївна

Видання здійснене за організаційного сприяння

Українського центру народної культури "Музей Івана Гончара".

Висловлюємо найщирішу вдячність:

Ярославі Чистяковій, Людмилі Іванніковій, Мар'яні Зубченко, Тарасові Компаніченку, Ярославі Музиченку та іншим фольклористам, збирачам і авторам, чії матеріали були використані у збірнику;

Дмитрові Максименку, Жанні Максименко-Довгич та дизайн-студії "Белка&Стрелка";

керівникам та учасникам колективів і гуртів, репертуар яких було залучено до збірника.

Ця збірка є продовженням репертуарної серії, початок якій було покладено збірником “Колядки та шедрівки” (Київ, 2005). Тож, як і раніше, основу збірника складають пісні з репертуару етнографічного хору "Гомін" Будинку культури Київметробуду та відгалуження хору – камерного ансамблю "Криниця" Київського Будинку вчених. Їх доповнено піснями співочого гурту Київського Кобзарського Цеху та записами від сільських фольклорних ансамблів. При цьому упорядники намагалися подавати насамперед маловідомі та ще не друковані пісні й варіанти.

Сюди увійшли, зокрема, веснянки, тросєнні – кустові та русальні пісні, косарські, купальські, петрівчані та жнивварські. Частина з них за походженням є обрядовими, частина – сезонними, себто такими, що співалися принагідно у певну пору року.

Призначення збірника суто практичне – поповнити репертуар колективів та співочих гуртів, які

відроджують народні звичаї в різних формах – чи то в побуті, чи на сцені, чи в хаті, чи в школі. Всі ці форми прийнятні і взаємно себе доповнюють – усе залежить від місцевих умов і спрямування того чи іншого співочого осередку.

Тим-то в збірнику представлені як концертні обробки, так і стихійні розспіви, і пісні в автентичному викладі для побутового вжитку. Поряд із творами, призначеними для чотириголосних академічних хорів, тут є й пісні, що співаються в народній манері. Це природно впливає з їхніх функцій і сфери побутування: одні пісні здавна звучать переважно на сцені, інші – на сільському вигоні, в полі чи на узліссі. Отже, якоюсь мірою тут відбита стильова і функціональна розмаїтість пісень календарного циклу.

В хорі "Гомін" та ансамблі "Криниця", як і в інших міських колективах, беруть участь вихідці з різних областей України – переважно з сіл. Вони ж нерідко приносять і пісні свого краю, які стають нашим спільним надбанням (не кажучи вже про тисячі публікацій різних часів). Отже, маємо предостатній вибір пісень на всі смаки й на всі голоси.

Своїм змістом календарні пісні та обряди тісно пов'язані з природою, де вони народилися і живуть ще подекуди повнокровним життям. Кажучи "подекуди", маємо на увазі сільську "глибинку", бо ж доводиться визнати, що під впливом науково-технічного прогресу живий спів у побуті поступово занепадає: старше покоління ще співає, як і давніше, а молодь чимдалі все більше послуговується механічними записами сучасної популярної музики.

Організовані фольклорні колективи, як професійні, так і самодіяльні – це острівці народної пісенної культури серед океану галасливої поп-індустрії. Але їхня роль і значення від того не меншає, бо стійкі мистецькі цінності, над якими не владна примхлива мода, все ж залишаються основою нашої духовної культури. Ось чому нам слід усіляко плекати й множити ці "острівці".

Український народний календарний рік був здавна наповнений піснями, відповідними до сезону. Тож відродження масової пісенної культури і звичаєвості можливе лише на основі народних традицій. Великодні веснянки і молодіжні забави, свято Купала над річкою, водіння Куста на Трійцю – це справжні мистецькі свята, джерело єднання та гарного настрою для багатьох людей різного віку і професій.

Хор "Гомін" вже понад три десятиліття відроджує календарні народні звичаї на теренах великого міста. Багатьом киянам і гостям столиці доводилося спостерігати, а то й самим брати участь у великодніх веснянках біля Михайлівського собору та в Центральному парку культури, у традиційному святі Купала в Гідропарку на березі Венеціанської протоки, обжинках у Музеї народної архітектури та побуту України. До речі, там щороку можна почути маловідомі народні перлини, зібрані з усіх земель, де нині проживають українці.

Цілком природно, що деякі пісні, запозичені з різних джерел, потрапляючи у великий колектив, зазнають певної редакції, головню в напрямку збагачення хорової фактури. Але це не стає на перешкоді збереженню їхніх природних функцій. Наприклад, пісні ігрові, що супроводжуються різними рухами,

зберігають свій ігровий характер і звучать на масових святах та гуляннях. До того ж із різних текстових та музичних варіантів ми намагаємося відбирати кращі. І це не суперечить природі народної пісні як живому процесові.

Загалом хор "Гомін" не пристосовується строго до кожної пісні з усіма її особливостями, а навпаки – намагається пристосувати пісні до власних потреб, до масового вжитку, зробивши їх живою частиною нашого музичного побуту. Це тим більше виправдано там, де поєднуються в одному колективі Південь, Північ, Захід і Схід. Цим ми відрізняємося від невеликих числом, але добре укомплектованих голосами ансамблів автентичного фольклору, які представляють ту чи іншу місцевість. Ми не вбачаємо в цьому протиріччя – різні підходи й напрямки взаємно себе доповнюють і збагачують нашу культуру.

Цікавим також є досвід співочого гурту Київського Кобзарського цеху. Молоді хлопці й дівчата різних спрямувань і уподобань, стихійно об'єднавшись для колядування у середині 1990-х років, поступово пройшли через усі основні народні календарні свята. Не для сцени, без репетицій – лише на постійних збіговиськах вивчалися підхоплені десь пісні – часом з "Гомону", часом з батькового села, а іноді хтось і в транспорті наспіває... Це було справді свято, яке тривало кілька років поспіль.

Минув час, і молоді люди стали дорослими. Вже скоро на великодні веснянки вийдуть діти тих, хто наприкінці двадцятого століття проганяв зиму з Києва і закликав весну на Дніпрові кручі...

Матеріали збірника згруповані за календарним та сюжетним принципом. Найбільшу увагу приділено веснянкам, які найкраще збереглися в побуті. Серед них багато молодіжних і дитячих ігор та забав – до них подаємо стислі описи. Календарні пісні літнього циклу доповнені побутовими й ліричними, що були за звичаєм "прив'язані" до певного сезону.

Чимало з наведених у збірнику пісень мають глибокий обрядовий зміст. Справа науковців – істориків, етнологів, фольклористів – сперечатися про їх первісне значення та походження. Але маємо враховувати сьогодні, що в народі ніколи не співали, наприклад, веснянки взимку, а колядки влітку, надаючи цьому великої ваги.

Символіка багатьох обрядових пісень досить прозора. У веснянках-іграх це найчастіше боротьба двох природніх сил, двох таборів – зими й весни. Сила зими у них поступово переходить до весняного табору – так само відбувається і в реальному житті. Життєствердний і нестримний, як весняний потік, кривий танець; дитячі ігри, що відтворюють зростання рослин і розвій природи; вуличні веснянки з побутовими сюжетами, розспіваними у традиційних ритмоформулах – це все гармонія природи, співжиття з нею, участь у її пробудженні і майбутньому розквіті. У веснянках, як і в купальських піснях, виразно помітні мотиви парування молоді – знайомства, залицяння, майбутнього одруження.

Дуже цікавими, хоч і менш відомими на сьогодні є поліські трієшні обряди водіння Куста і провідів русалок. Перший багато в чому подібний до водіння Кози чи Маланки на Щедрий вечір – у ньому переважають мотиви врожаю і добробуту, а господарі

обдаровують тих, хто приводить Куста на подвір'я, так само, як щедрівників.

Що ж до проводів русалок, то тут є чимало незвичного. Річ у тім, що на Поліссі русалками вважалися покійні предки. Люди вірили, що протягом "русального" тижня перед Трійцею вони можуть ходити по землі і навіть перевідувати родичів. У деяких селах на русальний тиждень колись вивішували для русалок на деревах сорочки, намітки, наміста. А в понеділок після Трійці годилося з піснями провести русалок "до бору" або й на цвинтар – до наступного року...

Косовиця – пора сезонної роботи, пов'язаної з характерними побутовими обставинами. Косити часом доводилося далеко від дому, а отже там і відпочивати – подалі від буденних клопотів. З'являлася нагода для гуртового співу. Косарські пісні не є обрядовими, але у них відбито той неповторний настрій після роботи – спекотний день чи лагідний вечір, дух свіжоскошеної трави чи згребеного сіна – і на цьому тлі людські почуття, сподівання, мрії...

Свято Купала – одне з найпоетичніших народних свят, відоме в багатьох країнах Європи під різними назвами. Воно припадає на середину літа і веде свій початок від прадавніх язичницьких вірувань. В Україні воно вже протягом багатьох віків приурочується до різдвя Святого Івана Хрестителя (6-7 липня за новим стилем). Щоправда, не у всіх областях воно збереглося до наших днів – певно, далось взнаки переслідування церквою. Головні атрибути купальського свята – вогонь, вода, обрядове деревце – "Купайлиця" ("Маринонька"). У багатьох країнах Європи побутує легенда про чудодійний цвіт

папороті, який розцвітає саме в купальську ніч і приносить щастя тому, хто його знайде.

Нині, у вік техніки, залишки давніх вірувань перетворилися на веселі молодіжні розваги. І все ж вони не втрачають своєї поетичності й привабливості – і не лише для селян, а й для городян. Бо це є свято єднання з природою, яке буває раз на рік. І коли по Дніпру чи Венеціанській протоці плывуть і світіються у вечоровій імлі пущені дівчатами вінки з запаленими свічками – в цьому є щось щемно-зворушливе... Адже кожному хочеться пізнати щастя, та ніхто не знає, яка доля його жде...

Що ж до тематики купальських та петрівчаних пісень, які становлять один цикл, то вона дуже розмаїта. Але на першому плані в них, – як, до речі, і у веснянках, – мотиви кохання, вибору пари, взаємні кпини парубків та дівчат тощо. Відмінність хіба що в тому, що у веснянках помітне місце займають дитячі ігри та забави, а в купальських та петрівчаних піснях домінують вже взаємини дорослих.

Пора жнив також мала свої пісні – від побутових і ліричних, співаних під час перепочинку, до обрядових на зажинок та обжинки. Особливо урочисто святкувалися обжинки – завершення великої праці і підсумок хліборобського року. Врожай часто збирали толокою – жали і в'язали гуртом у одного господаря, тоді у другого, третього... Тож у багатьох селах України, коли надходила пора обжинків, з останнього колосся робили сніп-дідух, сплітали вінок, і найкраща дівчина-жниця їх приносила господарю на подвір'я. Подекуди останній жмут колосся не зрізали, а перев'язували вгорі стрічкою; казали, що це "Іллі на бороду". У таку

"бороду" клали хліб і сіль, через неї пролазили жінці, щоб нива "повернула силу", втрачену людьми у жнива...

Але повернімося до Купала. Останніми роками це свято в Києві набуло помітного розмаху, ставши основою свята пісні в "Країні Мрій" на Співочому полі, якраз на 6-7 липня. До участі залучаються молодіжні фольклорні гурти з різних областей України, а також закордонні гості. Активна участь молоді у цих святах вселяє добрі надії. І тут багато важить не так обрядова сторона, як мистецька. Згадаймо хоча б купальський танок "Кругом Мариноньки ходили дівоньки". Це є, без перебільшення, шедевр світової культури. З ним, до речі, наш ушавлений Український народний хор імені Григорія Верьовки об'їхав півсвіту, і скрізь цей простий невибагливий твір викликав захоплення. В інших цивілізованих країнах подібні твори були б давно вже уведені до шкільних хрестоматій. Сподіваємось, що так буде і в нас...

Однак не всі причетні до народних традицій розуміють по-справжньому їхню суть, виявляючи надто легковажне до них ставлення. Так, останніми роками мають місце цілком серйозні спроби змінити усталену протягом віків дату свята Купала, перенісши її на день літнього сонцестояння (22 червня) і відкинувши геть будь-яку згадку про Івана під тим приводом, що це, мовляв, не українське ім'я. "Здоровенькі були! Дожилися! А де ж ви були хоча б п'ятсот років тому, не кажучи вже про тисячу?" – хочеться їх запитати. Безсумнівно, такі волонтаристські спроби надто заполітизованих народознавців не йдуть на користь справі, а лише вносять сум'яття в людські душі.

Багатий ужинок народних пісень виплекала Україна
на своїй щедрій землі. Любімо її, знаймо її!
Вивчаймо і співаймо її пісні – дихання української
природи і глибоку мову спілкування з Богом.
Україна має зберегти свою пісню, має жити з нею –
і продовжить Бог її вік.
Слава Україні!

Леопольд ЯЩЕНКО,

керівник етнографічного хору "Томін",
Лауреат Національної премії України
імені Тараса Шевченка,
кандидат мистецтвознавства,
фольклорист-музикознавець

Катерина МІЩЕНКО,

вчений секретар Українського центру
народної культури "Музей Івана Гончара",
фольклорист-філолог

МАСЛЯНАЯ, ОЦЕ Я ЙДУ

Масляна

До Масляної. Сумська обл., Недригайлівський р-н, с.Деркачівка.
Від Євфросинії Дегтяренко. Записав Тарас Компаніченко

Енергійно
♩ = 90

1)

Ма - ся - на - я, о - це я йду,

за - гу - би - ла а - лу ле - нту да й не зна - йду. Гу!

1) Варіант:

(2.) ...да й ре-го-чуть...

Масляная, оце я йду,
Загубила алу ленту да й не знайду. Гу!

А хлопці ідуть да й регочуть,
За собою алу ленту да й волочуть. Гу!

Масляная, оце я йду,
Загубила білий фартух да й не знайду. Гу!

А хлопці ішли да й фартух знайшли,
Я просила, голосила – вони не дали. Гу!

Масляную проводжаю,
Великого посту дожидаю. Гу!

Великого посту дожидаю –
Протягнися, піст, як заячий хвіст. Гу!

Протягнися, піст, як заячий хвіст,
А ти ж, моя Масляна, воротися. Гу!

А ти ж, моя Масляна, воротися,
М'ясоїд пройшов – не женився. Гу!

М'ясоїд пройшов – не женився,
Як собачий хвіст, волочився. Гу!

Масляная, яка ти нудна,
Якби тебе да сім неділь, а посту й одна! Гу!

Да було би Масляній да сім неділь,
А остався Масляній да один день. Гу!

Масляная, воротися
Та й до Великодня протягнися. Гу!

А од Великодня та й до тепла,
А од тепла та й до Петра. Гу!

ІДИ, ЗИМО, ТА Й ДО СТОЛИНА

*Проводжаємо
зиму*

Веснянка. Рівненщина. Записала Людмила Іваннікова, 1990 р.

Енергійно
♩ = 100

І - ди, зи - мо, та й до Сто - ли - на, гей, гей,
та й до Сто - ли - на, бо вже ж ти нам на-до-сто -
ї - ла, гей, гей, на - до - сто - ї - ла!

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one flat. The tempo is marked 'Енергійно' (Energetic) with a quarter note equal to 100 beats per minute. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and includes a double bar line. The third staff concludes the piece with a final double bar line.

Іди, зимо, та й до Столина,
Гей, гей, та й до Столина.

Бо вже ж ти нам надостоїла,
Гей, гей, надостоїла.

Іди, зимо, та й до Кучина,
Гей, гей, та й до Кучина.

Бо вже ж ти нам надокучила,
Гей, гей, надокучила.

Іди, зимо, та й до Кракова,
Гей, гей, та й до Кракова.

Бо вже ж ти нам одинакова,
Гей, гей, одинакова.

ОЙ ТИ ЖАЙВОРОНКУ

Закликаємо весну

Веснянка. Волинське Полісся. Запис та обробка Леопольда Яценка

Поволі

$\text{♩} = 70$

The first system of the musical score is written for three staves: treble, alto, and bass. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The music begins with a series of rests, followed by a melodic line in the treble staff. The alto and bass staves provide harmonic support with sustained notes and moving lines. The system concludes with a double bar line.

The second system of the musical score continues the melody and accompaniment. It includes two lines of Ukrainian lyrics: 1. Ой ти жай - во - рон - ку, ран-ня-я пташи-но. 2. Ой чо го ж ти так ра - но з ви-рі-ю ви-лі- тав? The music is written for three staves (treble, alto, and bass) in the same key and time signature as the first system.

The third system of the musical score concludes the piece. It includes the lyrics: Ра - но, ра- нень - ко, 1. ран-ня-я пта-ши - но. з ви-рі-ю ви-лі - // The music is written for three staves (treble, alto, and bass) in the same key and time signature as the previous systems.

Закликаємо весну

2.

- тає.

3. Ще ж у го-рах на ве - рхах
4. Ще ж на рі-ках тає я - рах

бі - лі сні - ги ле-жать. Ра - но, ра- не - нько,
си - ві кри - ги сто-ять.

1. бі - лі сні - ги ле - жать. М...
си - ві кри - ги сто - // - ять. М...

5. А я ті - ї сні - ги кри-ле-чка-ми ро-же-ну.
6. Кри - ле-чка-ми ро-же-ну, ще й ні-жка-ми по-то-пчу.

Ра - но, ра - не - нько, кри - ле - чка - ми ро - зже -
ще й ні - жка - ми по - то -

1. Для повторення Закінчення

ну. Гей, гей! // - пчу. Гей, гей! // - пчу. Гей, гей!

Ой ти жайворонку, ранняя пташино.
Рано-раненько, ранняя пташино.

Ой чого ж ти так рано з вирію вилітав?
Рано-раненько, з вирію вилітав.

Ще ж у горах на верхах білі сніги лежать.
Рано-раненько, білі сніги лежать.

Ще ж на ріках та в ярах сиві криги стоять.
Рано-раненько, сиві криги стоять.

А я тії сніги крилечками розжену.
Рано-раненько, крилечками розжену.

Крилечками розжену ще й ніжками потопчу.
Рано-раненько, ще й ніжками потопчу. (2)

А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ КРАСНА *Закликаємо весну*

Веснянка. Кіровоградська обл., Ульяновський р-н.
Записав Володимир Яремчук

А вже весна, а вже красна
Та й три вітри нам принесла. | 2

Один з дощем, другий з зелом,
А третій з сонцем і теплом! | 2

Що сонечко пригріває,
А зимоньки убуває. | 2

Що зимоньки убуває,
А весноньки прибуває! | 2

ОЙ ВЕСНЯНОЧКА

Закликаємо весну

Веснянка. Рівненщина. Записала Людмила Іваннікова, 1990 р.

Широко, вільно

$\text{♩} = 80$

1. Ой ве-сня-но - чка, де тво-я до - чка й У-ля - но(чка)? Гу!

2. А мо - я до - чка й У - ля - но - чка

3. Па - се би - че - чки, ви - па - са - є,

по - гна - ла би - чки до лі - со(чка). Гу!

шо - вком со - ро - чку ви - ши - ва(є). Гу!

Ой весняночка,
Де твоя дочка й Уляно(чка)?

А моя дочка й Уляночка
Погнала бички до лісо(чка).

Пасе бичечки, випасає,
Шовком сорочку вишива(є).

СТРАЖДАЛЬНАЯ МАТИ

Великий піст

Постова. З друкованих джерел

Поволі, сумно
♩ = 60

С. А.
Т. Б.

Стражда - льна - я Ма - ти під Хре - стом сто - я - ла,
під Хре - стом сто - я - ла, в сльо зах про - мо - вля - ла:

Ой Си - ну, Си - ну, за я - ку про - ви - ну

пе - ре - но-сиш ни - ні тя-же-ньку го - ди - ну на Хре - сті.

Страждальня Мати під Хрестом стояла,
Під Хрестом стояла, в сльозах промовляла:
Ой Сину, Сину, за яку провину
Переносиш нині тяженьку годину
На Хресті!

2

Я ж тебе купала гіркими сльозами,
Я ж тебе ховала перед ворогами,
А нині плачу, бо тебе вже трачу,
Вже тя, любий Сину, більше не побачу,
Сину мій!

Бо Ти жертвувався всіх людей спасати,
Та й за те діждався невинно вмирати.
За світ лукавий, злобний і неправий,
Що сповнив на тобі свій засуд кривавий
На Хресті!

О Боже мій милий, усердно тя молю:
Додай мені сили в цім нестерпнім болю!
Я тебе благаю, як сама лиш знаю,
Бо я тобі Сина свого поручаю
На Хресті!

2

ПІД ХРЕСТ ТВІЙ СТАЮ

Великий піст

Постова. З друкованих джерел

Стримано
♩ = 70

1. Під Хрест Твій ста-ю, Спа - си - те-лю мій ми - лий,
і мо-лю Те-бе: о дай же ме-ні за грі-хи жаль щи-рий.
2(3,4). За ме - не те-рпів, за ме - не Ти роз - п'я - вся...

Під Хрест Твій стаю,
Спасителю мій милий,
І молю тебе: о дай же мені
За гріхи жаль щирий. | 2

За мене терпів,
За мене ти розп'явся,
За гріхи мої, провину мою
Убити Ти дав Ся. | 2

О рани Твої,
Хоча й без уст і мови,
Кличуть вони нас, взивають усіх
До Твої любови. | 2

О дай же мені
Про них все пам'ятати,
Любити Тебе, боятись гріха,
Тебе прославляти. | 2

ХРЕСТУ ТВОЄМУ

Великий піст у храмі

Петро Гончаров

Поволі
♩ = 80

С.
А.

Т.

Б.

по - кло - ня - є - мо - ся, Вла - ди - ко,

Хре - сту Тво - є - му по - кло - ня - є - мо - ся, Вла - ди - ко,

і свя те Во - кре - сі - ння Тво - є сла - ви - мо,

по - кло - ня - є - мо - ся, сла - ви - мо,

по - кло - ня - є - мо - ся, сла - ви - мо,

по - кло - ня - є -

сла - ви - мо, сла - ви - мо! Хре - сту Тво - є - му по - кло - ня - є - мо - ся, Вла

сла - ви - мо, сла - ви - мо! по - кло - ня - є -

сла - ви - мо, сла - ви - мо! Хре - сту Тво - є - му по - кло - ня - є - мо - ся, Вла

Великий піст у храмі

мо - ся,
ди - ко, і сьвя - те Во - скре - сі - ння Тво - є
мо - ся, по - кло - ня - є - мо - ся,
ди - ко, по - кло - ня - є - мо - ся,

сла - ви - мо, сла - ви - мо, сла - ви - мо! Хре - сту Тво - є - му по - кло -
сла - ви - мо, сла - ви - мо, сла - ви - мо! Хре - сту Тво - є - му по - кло -
сла - ви - мо, сла - ви - мо, сла - ви - мо! Хре - сту Тво - є - му по - кло -

ня - є - мо - ся, Вла - ди - ко, і сьвя - те
ня - є - мо - ся, Вла - ди - ко, і сьвя - те
ня - є - мо - ся, Вла - ди - ко, і сьвя - те

*Великий піст у
храмі*

Во - скре - сі - ння Тво - є сла - ви - мо!

Во - скре - сі - ння Тво - є сла - ви - мо!

Во - скре - сі - ння Тво - є сла - ви - мо!

Хресту Твоєму поклоняємося, Владико,
І Святе Воскресіння Твоє
Славимо, славимо, славимо!

2

Хресту Твоєму поклоняємося, Владико,
І Святе Воскресіння Твоє
Славимо!

ЗАСВІТ РАНЕНЬКО

Великдень у
храмі

Артем Ведель

Стримано
♩ = 70

C.
A. За-світ ра- не - нько, за- світ ра - не-нько вста-ва - ймо і за-мість

T. За-світ ра-не - нько вста-ва - ймо і за-мість

Б. За-світ ра-не - нько, за-світ ра - не-нько вста-ва - ймо і, за-мість

2 ми - ра пі-сню за-спі - ва-ймо Вла-ди - ці, і по - ба - чи-мо Хри-

ми - ра пі-сню за-спі - ва-ймо Вла-ди - ці, і по - ба - чи-мо Хри-

ми - ра, пі-сню за-спі - ва-ймо Вла-ди - ці,

ста со-нце пра - вди, що жи - ття всім о - сві-тлю - є,

ста со-нце пра - вди, що жи - ття всім о - сві- тлю-є,

що жи - ття всім о - сві-тлю - є,

Великдень у храмі

Музична партитура для голосів та фортепіано. Партитура складається з трьох систем: верхня для сопрано, середня для альту та нижня для тенора/басу. Інструментальна партія фортепіано розташована зліва. Музика написана в двох частинках: перша частинка в 3/4 такту, друга в 4/4 такту. Ключовий знак: один бемоль (F). Ліричні тексти українською мовою розташовані під кожним голосом.

що жи - ття всім о - сві - тлю - є.

що жи - ття всім о - сві - тлю - є.

що жи - ття всім о - сві - тлю - є.

Засвіт раненько,
Засвіт раненько вставаймо,
І, замість мира, пісню заспіваймо Владиці.
І побачимо Христа – сонце правди,
Що життя всім освітлює! (2)

ХРИСТОС ВОСКРЕС

Великдень

З друкованих джерел

Урочисто
♩ = 90

C.
A.

Хри - стос Во - скрес! Хри - стос Во - скрес! Ра - дість з не - ба

T.
B.

ся я - вля - є, Па - сха кра - сна днесь ви - та - є.

Ра - дуй - те - ся щи - ро ни - ні, Бог дав ща - стя

всій ро - ди - ні, Бог дав ра - дість із не - бес:

Христос Воскрес! (2)
Радість з неба ся являє,
Пасха красна днесь витає.
Радуйтеся щиро нині,
Бог дав щастя всій родині,
Бог дав радість із небес,
Христос Воскрес! (2)

Земленька зі сну збудилась,
В трави, квіти замайлась,
Звір і птиця веселиться,
Миром Божий світ краситься.
Люди, мир вам із небес!
Христос Воскрес! (2)

Радуйтеся, Божі люди!
Хай між нами гнів не буде,
Хай любов цвіте все гожа,
Чиста, мила, як цвіт-рожа,
Бо любов прийшла з небес!
Христос Воскрес! (2)

ОЙ ТИ КРАСНА ВЕСНО

*Зустрічаємо
весну*

Веснянка. Волинська обл., Ратнівський р-н, с.Велике Оріхове.
Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 70

Ой ти кра-сна ве - сно, що ти нам при - не - сла?

Ду - лу - лу, ду - лу - лу, що ти нам при - не - сла?

The musical score is written on two staves. The top staff is a single melodic line in G minor (three flats) and 2/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of three flats. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 70 beats per minute. The melody consists of eighth and quarter notes, with a slur over the first two measures. The bottom staff is an accompaniment consisting of chords, primarily triads and dyads, in G minor. It uses a treble clef and is aligned with the melody above. The lyrics are written below each staff, with hyphens indicating syllables that span across notes.

Ой ти красна весно,
Що ти нам принесла?
Ду-лу-лу, ду-лу-лу,
Що ти нам принесла?

Хлопцям по кийочку,
Дівкам по віночку.
Ду-лу-лу, ду-лу-лу,
Дівкам по віночку.

Хлопцям по кийочку –
Статочок гонити.
Ду-лу-лу, ду-лу-лу,
Статочок гонити.

Дівкам по віночку –
У танок ходити.
Ду-лу-лу, ду-лу-лу,
У танок ходити.

ОЙ ВЕСНОНЬКО, ВЕСНО //

КОЛО МЛИНА КАЛИНА

*Зустрічаємо
весну*

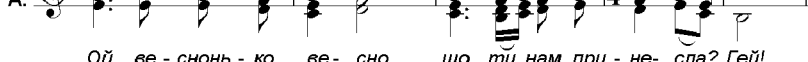
Веснянки. (1) Текст з друкованих джерел, мелодія та обробка Леопольда Яшенка.
(2) Вінниччина. Від Івана Шаматісника. Гармонізація Леопольда Яшенка

Широко
♩ = 70

A.

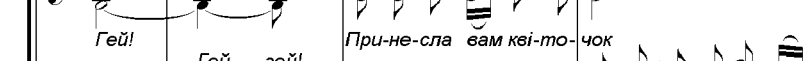
1(2). Ой ве - сню - нь - ко, ве - сню, що ти нам при - не - сла?

C.

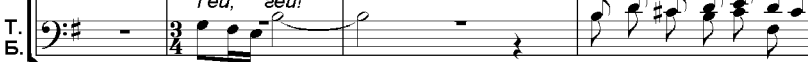
A.

Ой ве - сню - нь - ко, ве - сню, що ти нам при - не - сла? Гей!

C.

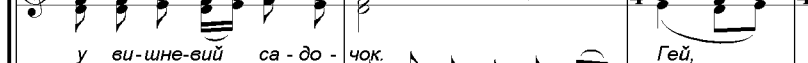
A.

Гей! Гей, гей! При-не-сла вам кві-то-чок

T.

Б.

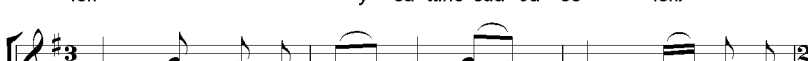
При-не-сла вам кві-то -

у ви-шне-вий са - до - чок. Гей,

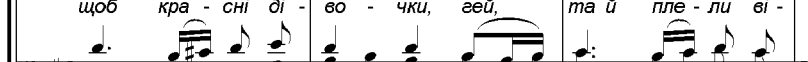

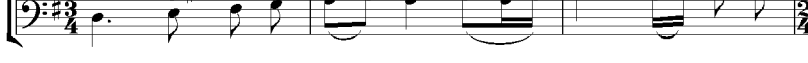
чок у ви-шне-вий са - до - чок.

щоб кра - сні ді - во - чки, гей, та й пле - ли ві -

Зустрічаємо весну

но - чки. Гей!

Гей, гей!

А хло-пцям по ду-до - чці та ще й по со - пі - ло -

А хло-пцям по ду-до - чці

чці, гей, щоб ве - се - ло

Та ще й по со - пі - ло - чці, щоб ве - се - ло

гра - ли, гей, зе - млю зве-се - ля - ли. Гей!

Зустрічаємо весну

Перегук сопілок

Широко, вільно

(I)

(II)

(I)

(II)

(III) або (I)

(II)

Швидше

(I)

(I), (II)

Зустрічаємо весну

Ходю
♩ = 100

С. А. 1. Ко - ло мли - на ка - ли - на, ко - ло мли - на, ле - лю = по - ле - лю,
ка - ли - на. 2. Там ді - вчи - на хо - ди - ла, там ді - вчи - на,
Т. Б. 2. Там ді - вчи - на хо - ди - ла,
ле - лю = по - ле - лю, хо - ди - ла. 3(4-12). Цвіт ка - ли - ни // мо - ло - дець!
там ді - вчи - на, ле - лю = по - ле - лю, хо - ди - ла. // мо - ло - дець!

Ой веснонько, весно,
Що ти нам принесла? | 2
Гей!

Принесла вам літо,
Зелене жито. | 2
Гей!

Гей, гей!
Принесла вам квіточок
У вишневий садочок,
Гей, щоб красні дівочки
Гей, та й плели віночки. Гей!

Гей, гей!
А хлопцям по дудочці,
Та ще й по сопілочці,
Гей, щоб весело грали,
Гей, землю звеселяли!
Гей!

Далі йде перегра сопілок, а після неї друга веснянка:

Коло млина калина,
Коло млина, лелю-полелю, калина.

Там дівчина ходила,
Там дівчина, лелю-полелю, ходила.

Цвіт калини ламала...
Та в пучечки в'язала...
Та й складала на візок...
Та й повезла на торжок...
Та й продала за шажок...
Та й купила голубця...
Та й привезла додому...
Та й пустила додолу...
Я ж думала - голубець...
А то Йванко-молодець,
А то Йванко, лелю-полелю, молодець.

ПРИЙШЛА ВЕСНА З КВІТАМИ

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Поділля

Помірно

♩ = 100

Прийшла весна з квітами. (2)

З зеленими вітами. (2)

Принесла нам літечко. (2)

Запашнеє зіллячко. (2)

Всім дівчатам по вінку. (2)

З хрещатого барвінку. (2)

А хлоп'ятам батіжки. (2)

Випасати корівки. (2)

ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО

(I)

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Полтавська обл., Гадяцький р-н, с.Веприк.
Записав Леопольд Ященко

Широко, вільно

♩ = 90

Ве - сня-но-чко = па-ня-но-чко, де ти зи-му - ва - ла?

У са-до-чку на ти-но-чку на со-ро-чку пря-ла. Гу!

1)Варіант приспіву:

Весняночко-паняночко, де ти зимувала?
У садочку на тиночку на сорочку пряла. Гу!

Не сама я її пряла, прями помічниці,
То за курку, то за гуску, то за паляниці. Гу!

Весняночко-паняночко, де ти забарилась?
Ой у лісі на горісі хвостом зачепилась! Гу!

Вітер віє, вітер віє, калину ламає,
Усі хлопці на вулиці, а мого немає. Гу!

Усі кури докупочки, півень на порозі,
Усі хлопці на вулиці, а мій у дорозі. Гу!

Ой вийду я на вулицю, гуляю, гуляю,
Як білая лебедонька по тихім Дунаю! Гу!

* * *

А у нашому садочку знесла курка коко,
Хто не вийде на вулицю, то вилізе око! Гу!

А у нашому садочку знесла курка двор,
Хто не вийде на вулицю, вилізуть обоє! Гу!

* * *

Попід мостом риба з хвостом, плавають лебеді,
А у нашому селі хлопці як ведмеді! Гу!

Попід мостом риба з хвостом, плавають качата,
А у нашому селі хороші дівчата! Гу!

Попід мостом риба з хвостом, плавають індики,
А у нашому селі хлопці без'язики! Гу!

ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (II)

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Запозичена від дитячого колективу. 1990-ті рр.

Широко, вільно
♩ = 60

Музична партитура для двох голосів. Тональність: одна бемоль (F). Ритм: 6/8. Темп: Широко, вільно (♩ = 60). Партитура складається з двох систем. Перша система: верхній голос починає мелодію, нижній голос підтримує ритм. Друга система: обидва голоси виконують складніші ритмічні фігури, включаючи тріолі. Текст пісні розташований під нотами.

Ве-сня но-чко=па-ня-но-чко, де ти зи-му-ва-ла?

у лі-со-чку на пе-ньо - чку со-ро - че-чку пря(ла). Гу!

Весняночко-паняночко, де ти зимувала?
У лісочку на тиночку на сорочку пря(ла). Гу!

Весняночко-паняночко, де ж ти забарилась?
Десь у лісі на горісі хвостом зачепи(лась). Гу!

Дозволь мені, моя мати, веснянки почати,
Бо вже мені надоїло квітки вишива(ти). Гу!

* * *

Нема льоду, нема броду, нема й переходу,
Коли кому любя-мила – бреди через во(ду)! Гу!

Нема льоду, нема броду, нема й переходу,
Нема дівці переходу через бистру во(ду)! Гу!

Перебрела три річеньки, половину ставу.
Не вводь мене, козаченьку, в великую сла(ву). Гу!

Ой сама ж ти, дівчинонько, себе в славу вводиш,
Що пізненько, не раненько по юлиці хо(диш). Гу!

Ой як мені, козаченьку, пізно не ходити –
Як візьмеш ти за рученьку, не хочеш пусти(ти). Гу!

* * *

Світи, зоре, на все поле, доки місяць зійде.
А до мене мій миленький вечеряти при(йде). Гу!

Ой чи прийде, чи не прийде на вечерю тую,
А я своєму миленькому снідати зготу(ю). Гу!

Цвіли лози при дорозі синесеньким цвітом.
Ішов козак із юлиці білесеньким сві(том). Гу!

Не жаль тому козакові поснідати дати,
Як іде він із юлиці, як стане світа(ти). Гу!

ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (III)

*Зустрічаємо
весну*

Веснянка. Харківщина. З репертуару ансамблю "Слобожани", м.Харків.
Керівник Віра Осадча, 1990 р.

Помірно
♩ = 100

Музична партитура для голосу та фортепіано. П'єса складається з двох рядків нот. Перший рядок починається з ключової сигнатури двох бемоль (B-flat, E-flat) та 4/4 ритму. Після двох тактів ритм змінюється на 3/4, а після наступних двох тактів – на 2/4. Другий рядок нот завершується подвійною рискою, що означає кінець п'єси. Під нотами наведено українські лірики.

Ве-сня-но - чко= па-ня-но - чко, де ти зи - му - ва - ла?

У лі - со - чку на пе - ньо - чку пря - ла й на со - ро(чку).

Весняночко-паняночко, де ти зимувала?
У лісочку на пеньочку пряла й на соро(чку).

Що сорока оснує, а ворона витче,
А білії лебеді та й вибілять на воді.

Що у тих багачок повні скрині сорочок,
А у мене одна та й та чиста щодня.

Що звечора намочу, опівночі толочу,
А сонечко блисне – сорочечка й вис(не).

А сонечко блисне – сорочечка й висне,
А сонечко на південь – сорочечка й під рубель.

А сонечко на південь – сорочечка й під рубель,
А сонечко опівдні – сорочечка й на мені.

УПАВ СНІЖОК НА ОБНІЖОК

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Поділля

Помірно
♩ = 100

У - пав сні - жок на об - ні - жок

та й взяв - ся во - до(ю).

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 100 beats. The melody is on a single staff. The lyrics are written below the notes. The first line of the melody is: У - пав сні - жок на об - ні - жок. The second line of the melody is: та й взяв - ся во - до(ю).

Упав сніжок на обніжок та й взявся водо(ю).
Любив козак дві дівчини – не взяв ні одно(ї). Гу!

Упав сніжок на обніжок та й скоро розта(не).
Ой виходьте на вулицю, як вечір наста(не)! Гу!

Ой на нашім подвір'ячку високі поро(ги).
Хто не вийде на вулицю, переб'ємо но(ги)! Гу!

Чи й у тебе, дівчинонько, нерідная ма(ти)?
Усі вийшли на вулицю, а ти лягла спа(ти). Гу!

Ой треба би тій матінці даруночок да(ти),
Щоб пустила свою дочку до нас погуля(ти)! Гу!

СКРИПЛЯТЬ НОВІ ТА ВОРІТЕЧКА

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Черкаська обл., Жашківський р-н, с.Охматів.
Запис та обробка Леопольда Яшенка

Помірно mf
♩ = 95

С.
А.
Т.
Б.

1. Скри - плять но - ві та во рі - те - чка на мо - роз, на мо - роз.
М... на мо - роз,
на мо - роз,
На мо - роз, на мо - роз! p
на мо - роз. На мо - роз, на мо - роз! p М...
на мо - роз. На мо - роз, на мо - роз! На мо - роз. М...

2. Ой хма - ри - ться та ту - ма - ни - ться, та, ли - бонь, бу - де дощ.
М... бу - де дощ,
бу - де дощ,

Зустрічаємо весну

Бу-де дощ, бу-де дощ!

бу-де дощ. Бу-де дощ, бу-де дощ! *p* М...

бу-де дощ. Бу-де дощ, бу-де дощ! Бу-де дощ. М...

3. Ой до-щи-ку= по-ли ва-йчи-ку, по-ли-вай, по-ли-вай!

М... по-ли-вай, по-ли-вай,

М... по-ли-вай,

По-ли-вай, по-ли-вай!

по-ли-вай! По-ли-вай, по-ли-вай! М...

по-ли-вай! По-ли-вай, по-ли-вай! По-ли-вай! М...

Зустрічаємо весну

4. Ти, ко-за - че- ньку, до ді вчи - но-ньки при-бу-вай, при - бу- вай!

M... при-бу-вай, при - бу- вай,

M... при - бу - вай,

При-бу-вай, при - бу - вай, при - бу - вай!

при - бу - вай! При-бу-вай, при - бу - вай!

при - бу - вай! При-бу-вай, при - бу - вай!

p При-бу-вай, при - бу - вай, при - бу - вай...

p При-бу-вай, при - бу - вай... *pp*

При-бу-вай, при - бу - вай...

Скриплять нові та ворітечка
На мороз, на мороз! (2)

Ой хмариться та туманиться,
Та, либонь, буде дощ.
Буде дощ, буде дощ!

Ой дощику, поливайчику,
Поливай, поливай! (2)

Ти, козаченьку, до дівчиноньки
Прибувай, прибувай! (2)
Прибувай, прибувай!..

КУДИ ЇДЕШ, РОМАНЕ

*Зустрічаємо
весну*

Веснянка. Житомирська обл., Ружинський р-н, с.Бистрик.
Від Марії Мельниченко

- Куди їдеш, Романе?
- На ярмарок, мій пане!
- А що везеш, Романе?
- Та все хлопців, мій пане!
- А по чому, Романе?
- По копійці, мій пане!
- Так дешево, Романе!
- Бо ледачі, мій пане!
- Куди їдеш, Романе?
- На ярмарок, мій пане!
- А що везеш, Романе?
- Та все дівок, мій пане!
- А по чому, Романе?
- По сто рублів, мій пане!
- Так дорого, Романе!
- Бо робочі, мій пане!

ОЙ ВЕРБИЦЕ

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Слобожанщина. Обробка Леопольда Яшенка

Широко, вільно

♩ = 70

С. Ой ве - рби - це, по - ра то - бі,
та ве - рби - це, ро - зви - ться.

С. А. Та й ро - зви - ться... По - ра то - бі,
та Ва - си - льку, о - же - ни - ться.

С. А. Та ой не час... Та й не час, не по - ра.

Т. Та ой не час, не по - ра.

Б. Та ой не час, та й не час, не по - ра.

Та ще ж мо - я ді - вчи - на мо - ло - да.
Та не - хай до лі - те - чка, до Пе - тра.

Та ще ж мо я ді - вчи - на мо - ло - да.
Та не - хай до лі - те - чка, до Пе - тра.

Зустрічаємо весну

Та й до Пе - тра... Та щоб мо - я

Та щоб мо - я

М...

ді - вчи - но - нька та й хліб пе - кла.

ді - вчи - но - нька та й хліб пе - кла.

та й хліб пе - кла.

Ой вербице!
Пора тобі, та вербице,
Розвисься!

Та й розвисься...
Пора тобі, та Васильку,
Ожениться!

Та ой не час, не пора,
Та ще ж моя дівчина молода,
Та нехай до лігечка, до Петра!

Та й до Петра...
Та щоб моя дівчинонька
Та й хліб пекла!

ЗАБРАЛА ВОДА ВСІ ЛУГИ

*Зустрічаємо
весну*

Веснянка. Волинська обл., смт Стара Вижва.
Записала Лідія Орел, 1980-ті рр.

Забрала вода всі луги.
Рано, раненько, всі луги.

Одна купойка зосталась.
Рано, раненько, зосталась.

На тій купойці калина...

На тій калині зозуля...

Кує зозуля по росі...

Плаче дівчина по косі...

Не куй, зозуле, по росі...

Не плач, дівчино, по косі.

Рано, раненько, по косі.

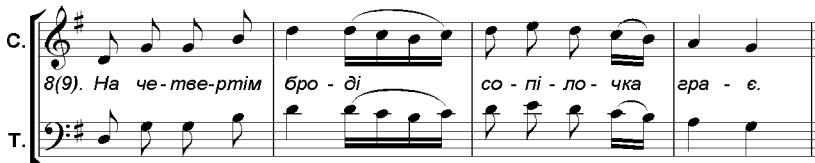
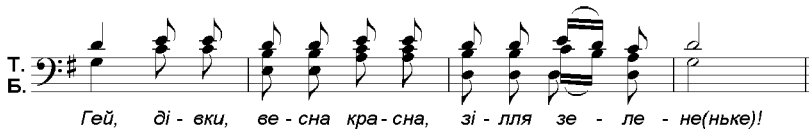
РОЗЛИЛИСЯ ВОДИ НА ЧОТИРИ БРОДИ

Зустрічаємо
весну

Веснянка. Вінницька обл., Могилів-Подільський р-н,
с.Слобода-Яришівська. Від народної майстрині Марії Руденко.
Запис та обробка Леопольда Ященка

Широко, вільно

$\text{♩} = 80$

Розлилися води на чотири броди.

*Гей, дівки, весна красна,
Зілля зелене(ньке)!*

Що на першій броді шука-риба грає.

Шука-риба грає, кригу розбиває.

На другому броді зозуленька кує.

Зозуленька кує, бо літечко чує.

На третьому броді соловей співає.

Соловей співає, садки розвиває.

На четвертій броді сопілочка грає.

Сопілочка грає, на танець скликає!

КОРОЛЮ, КОРОЛЮ, ЧОМ НЕ ЙДЕШ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Київська обл., Бориспільський р-н, с.Гнідин.
Записала Людмила Іваннікова, 1998 р.

Поволі
♩ = 90

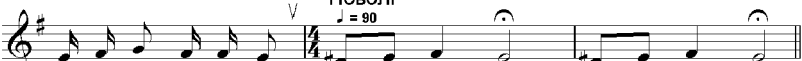
= Ко - ро - лю, ко - ро - лю, чом не йдеш, чом не йдеш?
= Бо - ю - ся, бо - ю - ся, бо - ю - ся, бо - ю - ся!
= Ко - го ж ти, ко - го ж ти бо - їш - ся, бо - їш - ся?
= Ко - ро - ля, ко - ро - ля, ко - ро - ля, ко - ро - ля.

Швидко
♩ = 120

= А ко - ро - ля не - ма вдо - ма, ко - ро - ли - ха са - ма вдо - ма,
ко - роль і - де, зем - ля гу - де, від - чи - ний во - ро - та,

Поволі
♩ = 90

не жа - лій жи - во - та = стань ко - роль! Стань ко - роль!

Швидко
♩ = 120

= Пу - стить нас, пу - стить нас на вой во - ю - вать!
= Не пу - стим, не пу - стим мо - сти по - ва - лять!

Поволі
♩ = 90

А ми мо - сти по - мо - сти - мо, по - під гря - зю про - ло - жи - мо,
та й ко - ро - ля у - про - си - мо, та й пі - дем гу - лять!

– Королю, королю,
Чом не йдеш, чом не йдеш?
– Боюся, боюся,
Боюся, боюся!

– Кого ж ти, кого ж ти
Боїшся, боїшся?
– Короля, короля,
Короля, короля!
– А короля нема вдома,
Королиха сама вдома,
Король іде, земля гуде,
Відчиняй ворота,
Не жалій живота –
Стань король, стань король!

– Пустіть нас, пустіть нас
На вой воювать, на вой воювать!
– Не пустим, не пустим
Мости повалять, мости повалять!
– А ми мости помостимо,
Попід гряззю проложимо,
Да й короля упросимо,
Да й підем гулять, да й підем гулять!

*Молодь стає в ряд, береться за руки і йде по колу за сонцем.
Перша пара одривається від ряду, підносить з'єднані руки догори і
утворює "ворота", через які проходять усі решта. Пропустивши
останнього, "ворота" беруть його за вільну руку і самі стають в
кінець. Як тільки вони зачепилися, перша пара знову утворює
ворота – і так доки пісня не скінчиться. Коли співається заспів,
рухаються поважніше, на швидкому приспіві – біжать.*

*Легко собі уявити, наприклад, що два королі – це зима і весна:
одного вже "нема вдома", а другий іде – аж земля гуде...*

ВОЛОДАР, ВОЛОДАР

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Вінницька обл., Крижопільський р-н, с.Романівка.
Записали Ярослава Чистякова і Мар'яна Зубченко, 1997 р.

- Володар, володар, чи є пан господар?
- Нема пана вдома, поїхав по дрова.
- Чим же він поїхав? (2)
- Сіримися волами у ліс за дровами.
- А хто його кличе? (2)
- Панськеє дитятко. (2)
- На чім воно сидить? (2)
- На золотім кріслі. (2)
- Чим же воно грає? (2)
- Червоним ящиком. (2)
- Чим же воно крає? (2)
- Золотим ножичком. (2)
- Володар, володар, одчиняй ворота!

ВОРОТАРЧИК

(Воротар, воротар, воротарчику...)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Від Товариства "Вертеп", м.Тернопіль, 1990 р.

Широко

♩ = 70

(I) Во - ро - тар = во - ро - тар = во - ро - та - рчи - ку,
а втво - ри, а втво - ри во - ро - тонь - ка!

(II) А що ж то, а що ж то за пан ї - де,
а що ж то, а що ж то за дар ве - зе?

(I) Зо - ло - те, зо - ло - те го - рня - то - чко,
кра - йне - є, кра - йне - є ди - тя - то - чко.

(II) Не - ма па - на вдо - ма, по - ї - хав до Льво - ва...

– Воротар-воротар-воротарчику,
А втвори, а втвори воротонька!

– А що ж то, а що ж то за пан їде?
А що ж то, а що ж то за дар везе?

– Золоте, золоте горняточко,
Крайнєє, крайнєє дитяточко!

– Нема пана вдома, поїхав до Львова...

Далі разом промовляють:

...Ключі купувати, замки замикати!

Перший гурт разом промовляє:

– А ми ключі відберем,
Та й всі замки розімкнем!
Їдем-поїдем!

Учасники гри розбиваються на два гурти. Перший стає в один ряд. Другий гурт на початку складається з двох гравців, які беруться за руки і, піднісши їх догори, утворюють "ворота". Перший гурт заспіває, другий відповідає. Після слів "їдем-поїдем!" перший гурт стрілою біжить до "воріт"; "ворота" пропускають кількох гравців і розбивають їхню лінію, різко опустивши зімкнені руки. Після цього ті, хто встиг пробігти, парами стають позаду воріт і теж роблять "ворота", а решта вертаються на попереднє місце. Гра триває доти, доки увесь перший гурт не увіллється до другого.

УГОРСЬКАЯ ЗЕМЛЯ

(Пустіте нас, пустіте нас)

Весняні ігри й
танки

Веснянка-гра. Від Ярослави Данилейко

Енергійно
♩ = 100

= Пу - сті-те нас, пу - сті-те нас в у - гор-ську - ю зе - млю,
в у - гор-ську - ю зе - млю!

Два гурти стають у дві лави одна проти одної на відстані метрів з десять. Співаючи свої слова, протягом першого рядка куплета гурт приступає до протилежного, протягом другого – вклоняється, протягом третього – відходить на своє місце.

– Пустіте нас, пустіте нас
В угорськую землю,
В угорськую землю.

– Не пустимо, не пустимо
Мости поломити! (2)

– А ми мости поломимо –
Ми вам заплатимо! (2)

– Не хочемо, не хочемо
Вашої заплати! (2)

– Заплатимо, заплатимо
Та все талярами! (2)

– Не хочемо, не хочемо
Вашої заплати!.. (2)

Далі перший гурт обіцяє заплатити різними речами та грошовими одиницями, але другий відмовляється. Так триває доти, доки перший не заспіває:

– Заплатимо, заплатимо
Тим крайнім дитятком! (2)

– Не хочемо, не хочемо
Крайнього дитятка! (2)

– А ми мости поломимо,
Та все проїдемо! (2)
Собі дівоньку візьмемо,
Так і заберемо! (2)

Після цього перший гурт розчіплюється і налітає на другий, намагаючись силоміць видерти з нього кількох окремих гравців. Другий гурт, у свою чергу, намагається триматися міцно, але когось усе одно заберуть...

КРОКОВЕЄ КОЛЕСО (І)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Текст з друкованих джерел, мелодія Людмили Іваннікової

Рухливо
♩ = 110

Кро - ко - ве - є ко - ле - со, ко - ле - со

Ви - ще ти - ну сто - я - ло, сто - я - ло,

мно - го ди - ва ви - да - ло, ви - да - ло.

Кроковеє колесо, колесо
Вище тину стояло, стояло.
Много дива видало, видало.
Чи бачило колесо, колесо,
Куди нелюб поїхав, поїхав?
За ним трава полягла, полягла,
І діброва загула, загула.

Кроковеє колесо, колесо
Вище тину стояло, стояло.
Много дива видало, видало.
Чи бачило колесо, колесо,
Куди милий поїхав, поїхав?
За ним трава зелена, зелена,
І діброва весела, весела!

КРОКОВЕЄ КОЛЕСО (II)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Львівська обл., Миколаївський р-н, с.Гранки-Кути;
привезена переселенцями з-під Перемишля, с.Брилянци.
Від Стефанії та Юрія Гуліїв

Кроковеє колесо. (2)

Вище тину стояло. (2)

Много дива видало. (2)

Я вам скажу дивніше,
Котре мені миліше.

Їдуть мужі на конях,
А парубки на свинях.

Мужі везуть пшеницю,
А парубки мітлицю.

Став ся єден женити,
Мусів пиво варити.

А ще пиво не вкисло –
Вже ся хлопців натрясло.

А ще пива не пили –
Вже ся хлопці побили.

ВІНЕЦЬ (Зав'яжем, зав'яжем, зав'яжем вінець)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Від Товариства "Вертеп", м.Тернопіль, 1990 р.

Ходою

$\text{♩} = 100$

Швидко

$\text{♩} = 130$

Зав'яжем, зав'яжем, зав'яжем вінець...

(співають, поки в'яжуть)

Зв'язали, зв'язали, зв'язали вінець. (2)

Жито, мамцю, жито, мамцю, жито не полова,
Як дівчину не любити, коли чорноброва!
Жито, мамцю, жито, мамцю, жито не пшениця,
Як дівчину не любити, коли білолиця!

Очерет, осока, чорні брови в козака,
На те мати родила, щоб дівчина любила!

Жито, мамцю, жито, мамцю, жито не ячмінка,
Як дівчину не любити, коли українка!
Жито, мамцю, жито, мамцю, жито не гречанка,
Як дівчину не любити, коли галичанка!

Очерет, осока, чорні брови в козака,
На те мати родила, щоб дівчина любила!

Розв'яжем, розв'яжем, розв'яжем вінець...

(співають, поки розв'язують)

Молодь стає в ряд, узявшись за руки. З одного боку крайнім стає хтось, хто швидко бігає, з другого – хлопець або дівчина високого зросту. Перший крайній починає якомога швидше бігати по колу, "намотуючи" усіх гравців довкола другого, який стоїть на місці. Коли всі "намоталися", Вінець зв'язано. Далі уся група розгойдується, часом переступаючи, і співає швидко частину пісні. Насамкінець, коли починають співати "Розв'яжем, розв'яжем...", усі гравці піднімають руки над головою, не розчіплюючи їх; тоді високий крайній попід руками знаходить собі дорогу назовні Вінця і виводить за собою решту – розв'язує Вінець.

ШУМ (Ой нумо, нумо зеленого Шума)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Київська обл., Бориспільський р-н, с.Гнідин.
Записала Людмила Іваннікова, 1998 р.

Ходою
♩ = 110

Ой ну - мо, ну - мо зе - ле - но - го Шу - ма,
Шу - ма за - пле - те - мо = гу - ля - ти пі - // - де - мо.

Ой Шум хо - дить по во - ді бро - дить,
А Шу - ми - ха ри - бу // ло - вить.

Ой нумо, нумо зеленого Шума,
Шума заплетемо – гуляти підемо.
Ой Шум ходить, по воді бродить,
А Шумиха рибу ловить.

Що зловили – те й пропили,
Дочці шуби не купили.
Пожди, доню, до суботи,
Буде шуба ще й чоботи.

Субота минає – а шуби немає,
А Шумиха із Шумом гуляє.
Пожди, доню, до неділі,
Буде шуба й фартух білий.

Неділя минає – а шуби немає,
А Шумиха із Шумом гуляє.
Пожди, доню, до вівторка –
Буде шуба ще й шнуровка.

Вівторок минає – а шуби немає,
А Шумиха із Шумом гуляє.

Пожди, доню, до середи,
Буде шуба ще й переди.

Середа минає – а шуби немає,
А Шумиха із Шумом гуляє.
Пожди, доню, до п'ятниці,
Буде шуба ще й спідниця...

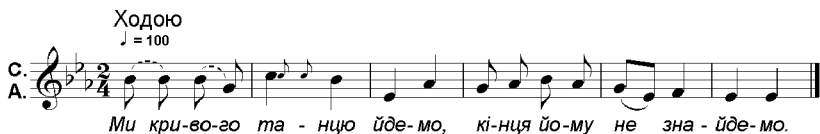
Гра дещо подібна до "Вінця", але значно інтенсивніша й енергійніша. Як і у "Вінці", дівчата й хлопці беруться за руки, стають у ряд, тоді перший іде по колу, останній лишається на місці, а інші "намотуються" довкола нього – заплітають Шума. Але "намотуватися" щільно у Шумі не слід – треба, щоб лишалася відстань між "заплетеними" учасниками десь із півметра-метр. За руки братися краще таким чином, щоб кожен тримав іншого вище зап'ястя – лише так можна буде втриматися на ногах.

Коли всі учасники гри "заплелися", на найближчому заспіві ("Субота минає...") перший гравець починає бігти просто перед себе, тягнучи за собою "заплетених", що теж набирають швидкості. При цьому заплетений Шум крутиться на місці і розплітається швидко, як вихор. Тут кожному треба міцно триматися за сусідів, бо якщо Шум розірветься, можна добряче впасти. Але якщо вдається розплести Шума як слід – враження гарантовані!!!

МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМО

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Волинь

Ми кривого танцю йдемо,
Кінця йому не знайдемо.

Ані кінця, ані ладу –
Не пізнаєш, котра ззаду.

Треба його та й виводити,
Кінець йому та й знаходити.

* * *

Ой вінку мій, вінку,
Та й хрещатий барвінку.

Що я тебе сплела
Та й учора ізвечора.

Та й учора ізвечора,
Та й темненької ночі.

Та й темненької ночі,
Ще й при ясній свічі.

Повісила на кілочку,
На шовковім шнурочку.

А моя мати взнала
Та й миленькому дала.

Ой коли б я була знала,
Була б його краще вбрала!

(...А моя мати взнала
Та й нелюбові дала.

Ой коли б я була знала,
була б його розірвала!)

* * *

Ой скакали дикі кози
Та й попід зелені лози.

*То в гору, то в долину,
То в рожу, то в калину.*

А за ними козенята –
Поламали ноженнята.

Якби кізка не скакала,
То б ніженьки не зламала.

* * *

А ви, хлопці, стидайтеся,
Гаївочки не бавтеся.

Ви до того та й не зросли,
Лиш до ціпа та до коси.

Лиш косити, молотити
Та сліпі діди водити.

То в гору, то в долину,
То в рожу, то в калину!

Кривий танець – найпоширеніший весняний танок-хоровод, простий і невибагливий, приступний для виконання експромтом, з довільним складом учасників. Головна роль у ньому належить ведучій, яка помірним плавним кроком веде танок, "вимальовуючи" ходою різні візерунки, а всі інші, взявшись за руки, йдуть услід за нею і співають. Важливо забезпечити синхронність руху і співу, а цього найлегше досягти, коли "голова" ланцюга не відбігає надто далеко від "хвоста", і учасники чують один одного. Отже бажано йти, не розтягуючись довгою змійкою, а робити круті повороти-віражі із зустрічним рухом учасників.

Крім спеціально призначених пісень, для кривого танця використовуємо й інші, підхожі за змістом і характером – "Ой не рости, кропе", "Травко-муравко", "Ой чи спиш, чи чуєш", "Ой покладу кладку" тощо.

А МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Закарпаття

Ходою
♩ = 100

С. А.
Т. Б.

А ми кри-во-го та - нцю йдем, та - нцю йдем,
А ми йо-му кі - нця не зна-йдем, не зна - йдем.

Та во - да по ка - ме - ню, та во - да по

бі - ло - му сти - ха йде, сти - ха йде.

А ми кривого танцю йдем, танцю йдем,
А ми йому кінця не знайдем, не знайдем.

*Та вода по каменю, та вода по білому
Стиха йде, стиха йде.*

Ішли дівчата через двір, через двір,
На них хусточки, як мак цвів, як мак цвів.

Стали хусточки маяти, маяти,
Стала діброва палати, палати.

Стали дівчата гасити, гасити,
Цебрами воду носити, носити.

Скільки у цебрі водиці, водиці,
Стільки в дівчаток правдиці, правдиці.

.....

А ми кривого танцю йдем, танцю йдем,
А ми йому кінця не знайдем, не знайдем.

Ішли дівчата через двір, через двір,
На них хусточки, як мак цвів, як мак цвів.

Стали хусточки маяти, маяти,
Стала діброва палати, палати.

Стали парубки гасити, гасити,
Решетом воду носити, носити.

Скільки в решеті водиці, водиці,
Стільки в парубків правдиці, правдиці.

ТУМА ТАНЧИК ВИВОДИТЬ

Весняні ігри й танки

Веснянка. З друкованих джерел

Помірно
 $\text{♩} = 7\frac{5}{8}$

1. Ту - ма та-нчик ви-во-дить, Ту-ма та-нчик ви-во-дить.

2. Що ви - ве-де, то й ста-не, що ви - ве-де, то й ста-не.

Тума танчик виводить. (2)
Що виведе, то й стане. (2)
На дівочок спогляне. (2)
Чи всі дівки в танці є? (2)
Лиш одної немає. (2)
Мати доню чесала. (2)
Та й розуму навчала. (2)
Ой ти доню-роженько. (2)
Підеш в танці з нелюбом. (2)
Не дай ручку стискати. (2)
Золот перстень здійняти. (2)
Підеш в танці з миленьким. (2)
Давай ручку стискати. (2)
Золот перстень здійняти. (2)

СУХОГО ПЛОТА (Ми сухого плота йдемо)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Від Товариства "Вертеп", м.Тернопіль, 1990 р.

Ходою
♩ = 100

Ми су - хо - го пло-та йде-мо, пло-та йде-мо, пло-та йде - мо,
кін-ця йо-му не зна-йде-мо, не зна-йде-мо, не зна - йде - мо.

Ми сухого плота йдемо, плота йдемо,
Плота йдемо!

Кінця йому не знайдемо, не знайдемо,
Не знайдемо!

Ані кінця, ані ладу, ані ладу,
Ані ладу!

Вибирай си, котра ззаду, котра ззаду,
Котра ззаду!

Треба добре вибирати, вибирати,
Вибирати!

Щоб без пари не стояти, не стояти,
Не стояти!

Молодь стає парами одна за другою, взявшись за руки і піднісши їх догори. Хто без пари, проходить попід руками через цей "живий коридор", когось із "коридора" забирає з собою і стає з ним у парі попереду. Той, хто лишився сам, вертається назад і знову обирає собі пару, йдучи попід руками... Таким чином "сухий пліт" рухається вперед.

ЖУЧОК

(Ходить жучок по драбині)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Західне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Жваво
♩ = 100

C.
A.

Хо - дить жу - чок по дра - би - ні,
а жу - чи - ха по ря - дни - ні.

C.
A.

Грай, жу - чу, грай, не - бо - же,

T.
B.

1. най ти пан Біг до - по - мо - же!
2. //до - по - мо - же!

Ходить жучок по драбині,
А жучиха по ряднині.

Грай, жучку, грай, небоже,
Най ти пан Біг допоможе!

2

А ми того рік чекали,
Щоби нині жучка грали.

А наш жучок невеличкий,
На жучкові черевички.

На жучкові опанчина,
А сам жучок як дитина.

На жучкові жупан драний,
А сам жучок п'яний, п'яний.

На жучкові жупан куций,
А сам жучок чорновусий.

Дівки жучка підпоїли,
На нім жупан підкроїли.

Дайте, дівки, околата,
Повезем жучка до болота.

Жучок плаче у болоті,
Дівки скачуть у золоті.

А в нас верби груші родять,
А в нас дівки в злоті ходять!

Доросла молодь стає парами, узявшись за руки "в замок" – себто, кожен правою рукою тримає власну ліву вище зап'ястя, а лівою береться так само за праву руку своєї пари. Таким чином кожна пара утворює своїми руками немов би "сходинку". По цих сходинках і йде Жучок – маленька дівчинка або хлопчик, якого підтримують за руки двоє високих і міцних учасників гри. Кожна пара, яку Жучок перейшов, перебігає наперед, знов утворює сходинку, і Жучкові забезпечена дорога по "драбині".

ОГІРОЧКИ

(Ой питалася мати дочки)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Західне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 100

1(2-8). Ой пи-та-ла-ся ма-ти до-чки: де по-сі-єм о-гі-ро-чки?

(1-3)...Най ся в'ють, най ся в'ють!
(6-8)...То ж ся в'ють, то ж ся в'ють!

(4,5)... Не рві-ться, не рві-ться! Чи ве-ли-кі,
чи ма-ле-нькі = Не жі-ться, в'я-жі-ться!

9(10,11). О-гі-ро-чки зе-ле-не-нькі, за-ви-ва-йте-ся, за-ви-ва-йте-ся!

12. А ко-то-рі жо-втя-ки, так то на-ші па-ру-бки!

Ой питалася мати дочки:

Де посієм огірочки?

Най ся в'ють. (2)

Ой посієм над водою,

Заскородим бороною,

Най ся в'ють. (2)

Ой сіяли, поливали,
Бо ся гості сподівали.
Най ся в'ють. (2)

Ой вийтеся, огірочки,
У зелені пуп'яночки,
Не рвітьсЯ. (2)
Чи великі, чи маленькі
В'яжітьсЯ. (2)

Ой буду вас поливати,
Щосуботи вибирати –
Не рвітьсЯ. (2)
Чи великі, чи маленькі –
В'яжітьсЯ. (2)

Ой приходьте, парубочки,
Вибирати огірочки –
То ж ся в'ють. (2)

Ой приходьте, сусідочки,
Вибирати огірочки –
То ж ся в'ють. (2)

Ой позичте, кумко, бочки –
Най наквашу огірочки,
То ж ся в'ють. (2)

Не позичу, кумко, бочки –
Маю свої огірочки,
То ж ся в'ють. (2)

* * *

Огірочки зелененькі,
Завивайтесь, завивайтесь!

Ви, дівчата, молоденькі,
Віддавайтесь, віддавайтесь!

А ви, хлопці молоденькі,
Женихайтесь, женихайтесь!

А которі жовтяки – | 2
Так то наші парубки!

Молодь стає в ряд, узявшись за руки. Крайня з одного кінця пара підносить зімкнені руки догори – робить ворота. Крайній з другого кінця учасник гри веде усіх за собою крізь ті ворота, немов би затягуючи петлю. При цьому другий з "воріт" учасник має стати "заплетений": рука, що утворювала ворота, має лягти на власне протилежне плече; далі друга рука підноситься догори і утворює наступні ворота спільно з наступним учасником. Коли всі учасники гри стають "заплетені", той самий крайній "розплітає" їх у зворотньому порядку.

ГРУШКА

(Ой вийду я за ворітечка)

Весняні ігри й
танки

Веснянка-гра. Тернопільська обл., Борщівський р-н, с.Гермаківка.
Записали Леопольд Яценко та Михайло Гуць

Ой вийду я за ворітечка,
Свою грушку посаджу, посаджу.

Ой вийду я за ворітечка,
Свою грушку піділлю, піділлю.

Ой вийду я за ворітечка, –
Моя грушка вже росте, вже росте.

Ой вийду я за ворітечка, –
Моя грушка вже цвіте, вже цвіте.

Ой вийду я за ворітечка, –
Моя грушка відцвіла, відцвіла.

Ой вийду я за ворітечка, –
Моя грушка рум'яніє, рум'яніє.

Ой вийду я за ворітечка,
Свою грушку потрясу, потрясу.

Співаючи пісню, дівчата і хлопці беруться за руки і йдуть по колу помірним кроком, а всередині одна дівчина відтворює рухами все те, про що співається. По закінченні всі підбігають до неї і тереблять з усіх боків – "трясуть грушку". Дівчина пручається й тікає, на її місце стає інша, і гра продовжується спочатку.

ГРУШЕЧКА (Посаджу я грушечку)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Львівська обл., Миколаївський р-н, с.Гранки-Кути;
привезена переселенцями з-під Перемишля, с.Брилянци.
Від Стефанії та Юрія Гуліїв

Помірно
♩ = 80

С. А. Т. Б.

1. По - са-джу я гру - ше-чку. Гай бу-де, гай! Ні-чко ж мо-я
те - мна - я, і ти, зо-ре я - сна - я, дай Бо-же, дай!

2(3-8). Пі - ді - ллю я гру - ше-чку. Гай бу - де, гай!

Посаджу я грушечку.

*Гай буде, гай!
Нічко ж моя темная,
І ти, зоре ясная,
Дай Боже, дай!*

Піділлю я грушечку.

Росте, росте грушечка.

Ой виросла грушечка.

Ой зацвіла грушечка.

Зародила грушечка.

Ой зірву я грушечку.

Понесу до милого.

У цю гру бавляться діти так само, як молодь у "Грушку", – ходять по колу, взявшись за руки, а одна дівчинка всередині кола рухами відтворює все, про що співається. Лише в кінці всі гуртом (або хтось один старший) виносять на руках чи виводять дівчинку-Грушечку з кола.

МАК

(Чижику, чижику)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Київська обл., Бориспільський р-н, с.Гнідин.
Записала Людмила Іваннікова, 1998 р.

Чижику, чижику, пташечко маленька,
Скажи нам, скажи нам, як у полі сіють мак.

Ось так, ось так, так у полі сіють мак. (2)

Чижику, чижику, пташечко маленька,
Скажи нам, скажи нам, як у полі росте мак.

Ось так, ось так, так у полі росте мак. (2)

Чижику, чижику, пташечко маленька,
Скажи нам, скажи нам, як у полі цвіте мак.

Ось так, ось так, так у полі цвіте мак. (2)

Чижику, чижику, пташечко маленька,
Скажи нам, скажи нам, як у полі спіє мак.

Ось так, ось так, так у полі спіє мак. (2)

Чижику, чижику, пташечко маленька,
Скажи нам, скажи нам, як у полі ріжуть мак.

Ось так, ось так, так у полі ріжуть мак. (2)

Весняні ігри й танки

Чижику, чижику, пташечко маленька,
Скажи нам, скажи нам, як у полі їдять мак.

Ось так, ось так, так у полі їдять мак. (2)

Діти ходять по колу, взявшись за руки. Всередині кола Чижик показує рухами все, про що співається.

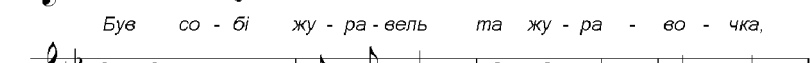
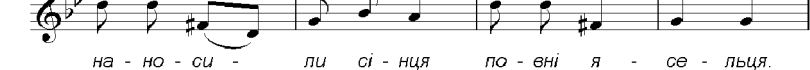
БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. З друкованих джерел. Обробка Леопольда Яшенка

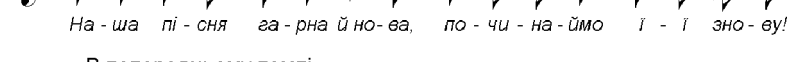
Помірно

$\text{♩} = 80$

С.

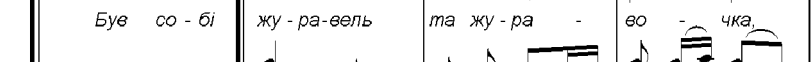
Був со - бі жу - ра - вель та жу - ра - во - чка,
на - но - си - ли сі - нця по - вні я - се - льця.

Швидше

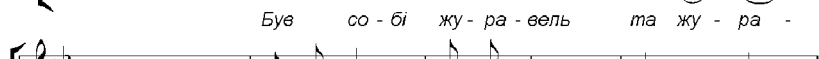
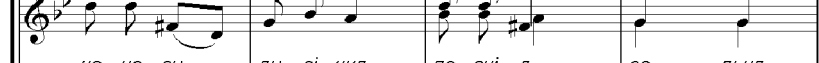
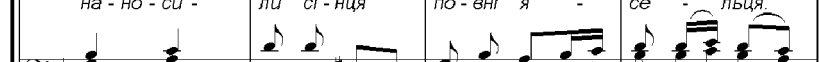
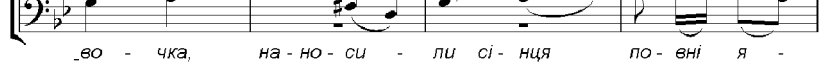

На - ша пі - сня га - рна й но - ва, по - чи - на - ймо ї - ї зно - ву!

В попередньому темпі

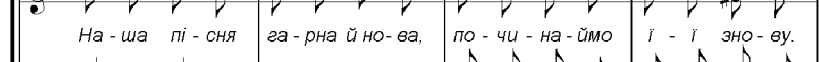
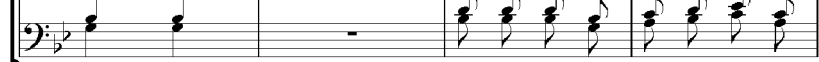
С.

Був со - бі жу - ра - вель та жу - ра - во - чка,
Т. Б.

на - но - си - ли сі - нця по - вні я - се - льця.
_во - чка, на - но - си - ли сі - нця по - вні я -

Швидше

На - ша пі - сня га - рна й но - ва, по - чи - на - ймо ї - ї зно - ву.
_се - льця. На - ша пі - сня га - рна й но - ва,

Весняні ігри й танки

1. В темпі 2. Повторити двічі, поступово прискорюючи

Був со-бі На-ша пі-сня га-рнай но-ва, по-чи на-ймо і - і зно - ву.

гей! по-чи на-ймо і - і зно - ву! На-ша пі-сня га-рнай но-ва...

В темпі

С. А. Т. Б.

Був со - бі жу - ра-вель та жу - ра - во - чка,

Був со - бі жу - ра- вель та жу - ра -

Був со - бі жу - ра - вель

на - но - си - ли сі - нця по - вні я -

-во - чка, на - но - си - ли сі - нця

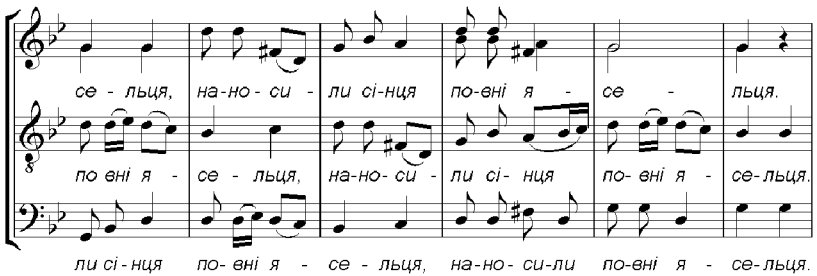
та жу - ра - во - чка, на - но - си -

се - льця. На-но - си - ли сі - нця по - вні я -

по - вні я - се - льця, на - но - си - ли сі - нця

-ли сі - нця по - вні я - се - льця, на - но - си -

Весняні ігри й танки

се - льця, на-но-си - ли сі-нця по-вні я - се - льця.
по-вні я - се - льця, на-но-си - ли сі-нця по-вні я - се-льця.
ли сі-нця по-вні я - се - льця, на-но-си-ли по-вні я - се-льця.

Поволі, урочисто

На-но-си - ли сі-нця по-вні я - се - льця, по-вні я -
На-но-си - ли сі-нця по-вні я - се - льця, по-вні я -
На-но-си - ли по-вні я - се - льця,

- се - льця.
- се - льця.

Був собі журавель та журавочка,
Наносили сінця повні ясельця.
Наша пісня гарна й нова –
Починаймо її знову.

3

Наша пісня гарна й нова – | 2
Починаймо її знову.

Був собі журавель та журавочка,
Наносили сінця повні ясельця, (4)
Повні ясельця...

ПОДОЛЯНОЧКА

(Десь тут була Подоляночка)

Весняні ігри й
танки

Веснянка-гра. З друкованих джерел

Помірно
♩ = 80

Десь тут бу - ла По - до - ля - но - чка, Тут во - на впа - ла,
десь тут бу - ла мо - ло - де - се - нька.

до зе - млі при - па - ла, личка не вми - ва - ла, бо во - ди не ма - ла.

Десь тут була Подоляночка,
Десь тут була молодесенька.
Тут вона впала,
До землі припала,
Личка не вмивала,
Бо води не мала.

Ой устань, устань, Подоляночко,
Ой устань, устань, молодесенька,
Вмий своє личко,
Личко біленьке,
Та візьмися в бочки,
Поскачи навскочки,
Біжи до Дунаю,
Бери ту, що скраю.

Узявшись за руки, діти ходять по колу, всередині якого стоїть Подоляночка і рухами відтворює все, про що співається. У кінці пісні вона обирає когось із кола замість себе, і гра починається спочатку.

ІВАНЧИКУ-БІЛОДАНЧИКУ

Весняні ігри й танки

Веснянка-гра. Галичина. Запис та обробка Леопольда Яшенка

Помірно, легко, грайливо

$\text{♩} = 90$

1. І - ван - чи - ку = бі - ло - дан - чи - ку, по - плин - ь, по - плин - ь
по Ду - най - чи - ку. По - плин - ь, по - плин - ь по Ду - най -
чи - ку. Та й візь - ми гре - бін - чи - ка, роз - че - ши
ру - су ко - су ще й чор - не - нькі брів - ця. // - кі брів - ця.

2. І - ван - чи - ку = бі - ло - дан - чи - ку, у - мий со - бі
бі - ле ли - чень - ко, та емий со - бі бі - ле ли -
чень - ко. та й візь - ми - ся по - під боч - ки, роз - че - ши
по - ка - жи нам сво - ї скоч - ки,
та й візь - ми гре - бін - чи - ка,

1. ру - су ко - су ще й чор - нень - кі брів - ця. // - кі брів - ця.

2.

Весняні ігри й танки

3. І - ван - чи - ку = бі - ло - дан - чи - ку, по - плинть, по - плинть
по Ду - най - чи - ку.
По - плинть, по - плинть по Ду - най -
чи - ку. Та ємий со - бі бі - ле - ли - чень - ко,
про - три со - бі ка - рі о - чень - ка. Гей!

Та й візь-ми - ся по - під боч-ки, Та й візь-ми - ся по - під пле - чи,
по - ка - жи нам сво - ї скоч ки. по - ка - жи нам сво - ї ре - чи,
Та й візь-ми - ся по - під паш-ки,
шу-кай со - бі то - ва - риш-ки.

та й при-туп - ни чо - біт - ка - ми, зо - ло - ти - ми під - ків - ка - ми.
Та й візь - ми зре - бін - чи - ка, роз - че - ши ру - су ко - су

1. ще й чор - нень - кі брів - ця. 2. // - кі брів - ця.

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику. (2)
Та візьми гребінчика,
Розчеши русу косу
Ще й чорненькі брівця.

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику. (2)
Та й візьмися попід бочки,
Покажи нам свої скочки,
Та візьми гребінчика,
Розчеши русу косу
Ще й чорненькі брівця.

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику. (2)
Та вмий собі біле личенько,
Протри собі карі оченька, гей!
Та й візьмися попід бочки,
Покажи нам свої скочки,
Та й візьмися попід пашки,
Шукай собі товаришки,
Та й візьмися попід плечі,
Покажи нам свої речі,
Та й притупни чобітками,
Золотими підківками...
Та й візьми гребінчика,
Розчеши русу косу
Ще й чорненькі брівця.

ЗАЙЧИК (І) (Зайчику, зайчику...)

Весняні ігри й
танки

Веснянка-гра. Хмельницька обл., Старокостянтинівський р-н, с.Лопатинці.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Помірно
♩ = 105

За - йчи - ку, за - йчи - ку ти ма - ле - се - нький,
го - лу - бе, го - лу - бе ти си - ве - се - нький!

А - ну, за - йку, ско - чки в бо - чки!
А - ну, за - йку, у до - ло - ньки!

Зайчику, зайчику ти малесенький,
Голубе, голубе ти сивесенький!
Ану, зайку, скочки в бочки!
Ану, зайку, у долоньки!

Скочком-бочком перевернися,
Гребінчиком перечешися,
Кого любиш – поклонися,
Кого любиш – обіймися.

Поплив зайчик по Дунаю
Та взяв собі котру скраю –
Чи попову, чи дякову,
Чи найкращу – мужикову.

А попова кривонога,
А дякова кривобока,
Мужикова – гарна диня,
Буде з неї господиня!

*Діти ходять по колу, взявшись за руки, і співають. Усередині кола
Зайчик рухами відтворює все, про що співається, і насамкінець
обирає замість себе когось іншого.*

КРАСНА ПАННА

(В хороводі ми були)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Черкаська обл., Звенигородський р-н, с.Стецівка.
Записала Людмила Іваннікова, 1988 р.

В хороводі ми були, (2)
Ми були, ми були. (2)

Красну панну виділи. (2)
Виділи, виділи. (2)

Красна панно, обернись, (2)
Обернись, обернись. (2)

Красна панно, затанцюй. (2)
Затанцюй, затанцюй. (2)

Кого любиш – поцілуй. (2)
Поцілуй, поцілуй. (2)

*Діти ходять по колу, взявшись за руки, і співають. В середині кола
у протилежному напрямку ходить Красна Панна, обертається,
пританцьовує і наприкінці обирає когось замість себе.*

КАТЕРИНА І ВАСИЛЬ

Весняні ігри й танки

Веснянка-гра. З друкованих джерел

Катерина і Василь
Посварились за кисіль:
Ой Василю, Василю,
Не їж мого киселю!
Ой Василю, Василечку,
Не їж мого киселечку!

А Оксана і Тиміш
Посварились за куліш:
Ой Тимоше, Тимошу,
Не їж мого кулешу!
Ой Тимоше, Тимошечку,
Не їж мого кулешечку!

А Марина та Дем'ян
Посварились за бур'ян:
Ой Дем'яне, Дем'яну,
Не рви мого бур'яну!
Ой Дем'яне, Дем'яночку,
Не рви мого бур'яночку!

Хлопчики й дівчатка, розділившись попарно, беруться за руки і кружляють у такт пісні спочатку в один бік (чотири такти за годинниковою стрілкою, починаючи з правої ноги), а потім у другий (чотир такти проти годинникової стрілки, починаючи з лівої ноги). На словах "Ой Василю..." тричі погрожують один одному вказівним пальцем правої руки, а на слові "...Василю" — вказівним пальцем лівої руки (навхрест). На словах "не їж" і "мого" по черзі злегка вдаряють один одного долоня в долоню — правою, потім лівою. А на слові "киселю" тричі притупують ногами, починаючи з лівої.

ЗАЙЧИК (II)

(Ой на горі жито, сидить зайчик)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. З друкованих джерел

Помірно
♩ = 100

Ой на го-рі жи-то, си-дить за-йчик,
він ні-жка-ми че-бе-ря-є.
Ко-ли б та-кі ні-жки ма-ла, то я б ни-ми че-бе-ря-ла,
як той за-йчик, як той за-йчик!

Ой на горі жито, сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

*Коли б такі ніжки мала,
То я б ними чеберяла
Як той зайчик! (2)*

Ой на горі просо, сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Ой на горі гречка, сидить зайчик,
Він ніжками чеберяє.

Один гравець – хлопчик або дівчинка – кладе на землі навхрест дві палиці, утворюючи таким чином немовби чотири квадрати, і стає ногами у два ближніх. Решта гравців співають; у такт пісні перший гравець починає переступати по квадратах таким чином:

Ой на	ліва нога вперед
горі	права нога вперед
жи-	ліва нога назад
	права нога назад
-то,	
сидить	ліва нога вперед
зай-	права нога вперед
чик,	ліва нога назад
	права нога назад

Весняні ігри й танки

Він ліва нога вперед
ні- права нога вперед
жска- ліва нога назад
 права нога назад
-ми
чебе- ліва нога вперед
ря- права нога вперед
є... ліва нога назад

Таким чином ліва нога опиняється у лівому ближньому квадраті, а права – у правому дальньому. Тут мелодія прискорюється, і гравець, підстрибуючи у такт пісні, переставляє обидві ноги по квадратах:

Коли б стрибок: ліва нога вперед – права назад
такі... стрибок: права нога вперед – ліва назад...

При цьому важливо не збитися і не зачепити ногами палиці.

ОЙ ЧОГО ТИ НЕ ТАНЦЮЄШ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Західне Поділля. Від Товариства "Вертеп", м.Тернопіль, 1990 р.

Енергійно

$\text{♩} = 120$

= Ой чо - го ти не та - нцю - єш, Га - лю, Га - лю?

= Бо не ма - ю че - ре - ви - чків, ка - ва - ле - ру!

= А я ж то - бі че - ре - ви - чки, Га - лю, спра - влю!

= А я ж то - бі за - та - нцю - ю, ще й до то - го по - дя - ку - ю, ка - ва - ле - ру!

— Ой чого ти не танцюєш,

Галю, Галю?

— Бо не маю черевичків,

Кавалеру!

— А я тобі черевички,

Галю, справлю!

— А я тобі затанцюю,

Ще й до того подякую,

Кавалеру!

— Ой чого ти не танцюєш,

Галю, Галю?

— Бо не маю хустиночки,

Кавалеру!

— А я тобі хустиночку,

Галю, справлю!

— А я тобі затанцюю,

Ще й до того подякую,

Кавалеру!

– Ой чого ти не танцюєш,
Галю, Галю?

– Бо не маю намистечка,
Кавалеру!

– А я тобі намистечко,
Галю, справлю!

– А я тобі затанцюю,
Ще й до того подякую,
Кавалеру!

– Ой чи підеш ти за мене,
Галю, Галю?

– Ні не піду я за тебе,
Кавалеру!

– А я тобі надарував,
Галю, Галю!

– А я тобі танцювала,
Ще й до того дякувала,
Кавалеру!

ГОЛУБ І ГОЛУБКА (Ми голуба уловили)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Львівська обл., Миколаївський р-н, с.Гранки-Кути;
привезена переселенцями з-під Перемишля, с.Брилянци.
Від Стефанії та Юрія Гуліїв

Помірно
♩ = 100

Ми го-лу - ба у - ло - ви - ли і до-вко - ла о-бсту-пи - ли:

ти го-лу-бе, чо-го ту-жиш, ви-би-рай си, ко - го лю-биш! // ко - го лю-биш!

The musical score is written on two staves in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 100 beats. The melody is simple and folk-like, with lyrics written below the notes. The first line of music ends with a repeat sign, followed by two endings. The second ending leads back to the beginning of the first line.

Ми голуба уловили
І довкола обступили:
Ти, голубе, чого тужиш?
Вибирай си, кого любиш!

Як же мені не тужити,
Як не маю я з ким жити?
Усі гарні до одної,
Лиш нема тут миленької!

Нема її та й не буде,
Бо забрали злії люде,
Розлучили, розсудили,
Щоб ми в парі не ходили!

А ми в парі ходять будем,
Як любились, так і будем!

Ми голубку уловили
І довкола обступили:
Ти голубко, чого тужиш?
Вибирай си, кого любиш!

Як же мені не тужити,
Як не маю я з ким жити?
Усі гарні до одного,
Лиш нема тут миленького!

Нема його та й не буде,
Бо забрали злії люде,
Розлучили, розсудили,
Щоб ми в парі не ходили!

А ми в парі ходить будем,
Як любились, так і будем!

Узявшись за руки, молодь ходить по колу і співає. Посеред кола проти руху йде Голуб або Голубка, вибирає собі пару, танцює з нею.

ЦАРІВНА (Була собі царівна)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Львівська обл., Миколаївський р-н, с.Гранки-Кути;
привезена переселенцями з-під Перемишля.
Від Уляни Мощич та Стефанії Гулій

Жваво
♩ = 90

С. А. Т. Б.

Бу - ла со - бі ца - рі - вна, ца - рі - вна, ца - рі - вна, бу -

ла со - бі ца - рі - вна, ца - рі - вна мо - ло - да.

Була собі царівна,
Царівна, царівна,
Була собі царівна,
Царівна молода.

Царівно, бійся відьми злої,
Відьми злої, відьми злої,
Царівно, бійся відьми злої,
Відьми злой!

Аж десь узялась відьма зла,
Відьма зла, відьма зла,
Аж десь узялась відьма зла,
Відьма зла.

Засни, царівно, на сто літ,
На сто літ, на сто літ,
Засни, царівно, на сто літ,
На сто літ!
І всі заснули тихим сном,

Тихим сном, тихим сном,
І всі заснули тихим сном,
Тихим сном...

Аж ось прийшов царевич,
Царевич, царевич,
Аж ось прийшов царевич,
Царевич молодий!

І поцілунком розбудив,
Розбудив, розбудив,
І поцілунком розбудив
Царівну молоду!

Було весілля на сто літ,
На сто літ, на сто літ,
Було весілля на сто літ,
На сто літ!

І танцював там цілий світ,
Цілий світ, цілий світ,
І танцював там цілий світ,
Цілий світ!

І всі кричали: "Слава!
Слава! Слава!"
І всі кричали: "Слава!"
Тій парі молодій!

Молодь обирає з-поміж себе Царівну, Царевича й Відьму, залучаючи до гри часом і дітей. Усі беруться за руки і йдуть по колу (за сонцем), всередині якого (проти руху) ходить Царівна. Згодом у коло ззовні вривається Відьма, присипляє Царівну і всіх учасників гри. З'являється Царевич і проганяє відьму геть...

На словах "Було весілля..." Царевич і Царівна (по праву руку від нього) урочисто проходять усередині кола, а на словах "І танцював там цілий світ..." всі кружляють парами на своїх місцях. На словах "Слава! Слава!" усі дружно плещуть у долоні в такт пісні...

Потім обирають нових персонажів, і гра починається спочатку.

КОТИК І МИШКА

(Ой до нори, мишко)

Весняні ігри й
танки

Веснянка-гра. Хмельницька обл., Чемеровецький р-н, с.Біла.
Записав Григорій Гдаль

Помірно, весело

$\text{♩} = 100$

1. Ой до но - ри, ми - шко, до но - ри,
ой до но - ри, ми - шко, до но - ри.
2(3,4). Та й до зо - ло - то - ї ко - мо - ри,
та й до зо - ло - то - ї ко - мо - ри.

Ой до нори, мишко, до нори. (2)

Та й до золотої комори! (2)

А ще котик мишки не зловив. (2)

А вже їй і шкодоньки наробив! (2)

Втікала Ганнуса садочком. (2)

За нею Іваньо слідочком. (2)

Чого ти, Ганнусю, тікаєш? (2)

Чого мені правдоньки не скажеш? (2)

Молодь обирає з-поміж себе Котика і Мишку. Решта учасників гри йде по колу, взявшись за руки. Мишка втікає всередині кола й поза ним; її пропускають, піднімаючи руки догори. Котик намагається зловити Мишку, але йому чинять всілякі перешкоди.

ОЙ СХОДІТЬСЯ, ДІВЧАТОЧКА // ГЕЙ, СТАВАЙМО...

*Весняні ігри й
танки*

Веснянки. Івано-Франківська обл., Косівський р-н, с.Шешори.
Записав Леопольд Яценко, 1960-ті рр.

Помірно

$\text{♩} = 80$

1. Ой схо-ді- ться, ді-вча-то-чка, й у-сі до - ку-по чки,
й у-сі до - ку-по-чки. 2(3...). Та ми со - бі за-спі-ва-єм
фа-йні спі - ва-но-чки, фа-йні спі - ва-но-чки.

Ой сходіться, дівчаточка,
Усі докупочки! (2)
Та ми собі заспіваєм
Файні співаночки. (2)

Та ми цього, дівчаточка,
Цілий рочок ждали, (2)
Щоби-м сесі співаночки
Нині заспівали. (2)

Жваво

$\text{♩} = 90$

Гей, ста-ва-ймо, ді-вки, в ко-ло, за-спі-ва-ймо си ве-се-ло.
Гей, гей, го - я, го - я, го - лі - во-нька бі-дна мо - я.

* * *

Гей, ставаймо, дівки, в коло,
Заспіваймо си весело!

*Гей, гей, го-я, го-я,
Голівонько бідна моя!*

Ой ти веснонько, веснися,
А ти, парубче, женися!

Вибирай си з рожі квітку,
Молоду Ганнусю-дівку.

* * *

Вітер віє, вітер віє,
Ще й сонечко гріє. (2)
Яка весна веселенька -
Всюди зеленіє! (2)

Яка весна веселенька -
Пташечка співає, (2)
Яка така галузочка,
Вна ся розвиває. (2)

Яка така галузочка -
Червона калина. (2)
Як зозулька закувала -
Світ розвеселила! (2)

* * *

Гей, ставаймо, дівки, в коло,
Заспіваймо си весело!..

* * *

Ой на горі жито, жито,
А в долині овес. (2)
Усі дзвони задзвонили,
Кажуть: Христос воскрес! (2)

Як задзвонять усі дзвони,
Чути аж на гору. (2)
Збирайтеся, добрі люди,
До Божого дому! (2)

Збирайтеся, добрі люди,
Слухайте науки, (2)
Як Сус Христос та й на хресті
Терпів за нас муки. (2)

Як Сус Христос та й на хресті
Мученьки приймає, (2)
Ми не годні відмолити,
Що Господь нам дає. (2)

*Під мелодію "Гей, ставаймо, дівки, в коло" можна й
потанцювати. Дівчата беруться за руки і йдуть по колу
характерним кроком:*

Гей,	крок правою ногою вбік праворуч
ста-	ліва нога стає поруч із правою
вай-	крок правою ногою вбік праворуч
мо,	рух лівою ногою вперед-праворуч
дів-	ліва нога стає поруч із правою
ки,	рух правою ногою вперед-ліворуч
в ко-	крок правою ногою вбік праворуч
ло...	ліва нога стає поруч із правою

*Далі ці рухи повторюються. Потім на повільну мелодію дівчата
розходяться з кола, а на швидку знову збираються і танцюють.*

ОЙ МОЛОДАЯ МОЛОДИЦЕ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Від українців з території Білорусі.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Ой молодая молодиче! (2)

Ой вийди, вийди на вулицю. (2)

Розведи дівкам рогулицю! (2)

Не маю часу виходити. (2)

Вам рогулейки розводити! (2)

В мене свекорко – не батенько. (2)

В мене свекруха – не матьонка. (2)

Кладовить мене позній себе. (2)

А будить мене раній себе! (2)

ТРАВКО-МУРАВКО

Весняні ігри й танки

Веснянка. Від переселенців з-під Перемишля.
Записав Леопольд Ященко

Ходою
♩ = 90

1. Тра - вко = му - ра - вко, чом ти чо - рна, не зе -
ле - на, чом ти чо - рна, не зе - ле(на).

2(3-5). Чи тя ко - ні при - то - пта - ли, при - то - пта - ли, чи тя
гу - си ви - ску - ба - ли, чи тя гу - си ви - ску - ба(ли)?

Травко-муравко,
Чом ти чорна, не зелена? (2)

Чи тя коні притоптали, притоптали,
Чи тя гуси вискубали? (2)

Мене коні не топтали, не топтали,
Мене гуси не скубали. (2)

А на мені паняночки, паняночки
Виводили ягліочки. (2)

Червоними чобітками, чобітками,
Золотими підківками. (2)

КОШТУР

(Летіли лебеді понад став)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Івано-Франківська обл., Надвірнянський р-н, с.Велесниця Лісна.
Від Михайла Зьоли, 1968 р. Запис і гармонізація Леопольда Яшенка

Ходою
♩ = 100

The musical score is written for voice and piano. It features a vocal line with lyrics and a piano accompaniment. The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Ходою' (March) with a quarter note equal to 100 beats. The score is divided into three systems. The first system contains the first line of the song. The second system contains the second line. The third system contains the third line. The lyrics are: 'Летіли лебеді понад став, летіли лебеді понад став, просили водиці я не дав, просили водиці я не дав.' The piano accompaniment consists of chords and single notes in the right and left hands.

С. А. Т. Б.

Ле-ті-ли ле-бе-ді по-над став, ле-ті-ли ле-бе-ді

по-над став, про-си-ли во-ди-ці= я не дав,

про-си-ли во-ди-ці= я не дав.

Летіли лебеді понад став, (2)
Просили водиці – я не дав. (2)

Вдарили крильцями по льоду, (2)
Збудили дівчину молоду. (2)

Уставай, дівчино, не лежи, (2)
Попаси ми коня на межі. (2)

Я би тобі коня попасла, (2)
Коби зимна роса не впала. (2)

А вже попід межу йде вода, (2)
Уставай, дівчино молода! (2)

Як відомо, переважна більшість народних побутових танців іде парами по колу – одна пара за другою. Веснянка-гра "Коштур" дає добру можливість розбити великий гурт на пари для танцю, як це робилося у селі Велесниця Лісна на Івано-Франківщині.

Співаючи пісню, один хлопець бере в руку палицю – "коштур" – і передає дівчині, яку обрав собі до пари. Далі вони вже йдуть разом, намічаючи майбутнє танцювальне коло. Дівчина передає "коштура" іншому хлопцеві; той, у свою чергу, обирає пару для себе і рушає разом з нею слідом за першою парою... Так співають і передають палицю з рук в руки, доки всі не попаруються.

Далі музики починають жваво грати до танцю – "Гопак" чи "Козачок", усі танцюють парами по колу, а один, який залишився без пари, виходить на середину і вигукує: "Одна дівчина вперед!" – або: "Двоє (трос...) дівчат вперед!" Тоді дівчата, танцюючи, перебігають уперед до інших хлопців – до наступного, чи через одного, чи й далі, як було сказано. У цей час хлопець, що стояв посередині, вихоплює собі котрусь дівчину і стає танцювати з нею, а той, кому пари не лишилося, сам виходить до середини кола...

Часом для жарту командують "четверо" або "п'ятеро дівчат вперед" – тоді зчиняється суцільна весела плутанина!

КАПЕРУШ

(Ой вийду я на майдан)

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка-гра. Тернопільська обл., Борщівський р-н, с.Гермаківка.
Записали Леопольд Ященко та Михайло Гуць

Жваво

♩ = 100

Ой вийду я на майдан,
Вийду погуляти,
Кого люблю, тому дам
Личко цілувати.

Маю хустку вишивану
На чотири роги,
Кого люблю – поцілую,
Постелю під ноги.

Маю хустку вишивану
На чотири кінці,
Кого люблю – поцілую
Стану на колінця.

Інструментальна перегра:

Учасники гри йдуть по колу, співаючи пісню. У колі один хлопець із хустиною в руках іде проти руху. Обирає якусь дівчину, пританцьовуючи, веде її на середину кола, простеляє хустку. Доки звучить перегра, вони удвох стають на ній на коліна і цілуються. По тому хлопець приєднується до гурту, а дівчина так само йде по колу і обирає собі пару...

ОЙ ВИЙСЯ, ХМЕЛЮ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Поділля

Помірно
♩ = 80

The musical score is written for three parts: Soprano (C.), Alto (A.), and Tenor/Bass (T. B.). It is in 3/4 time and features a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 80 beats. The lyrics are written below the notes. The score consists of two systems. The first system covers the first two lines of the lyrics. The second system covers the next two lines and includes a repeat sign at the end.

С.
А.
Т.
Б.

Ой вий - ся, хме - лю, ой вий - ся, хме - лю,
ви - ще мо - ї ха - ти, ви - ще мо - ї ха - ти.

Ой вийся, хмелю, (2)

Вище мої хати. (2)

Та й пусти ж мене, (2)

Мати, погуляти. (2)

Та ой піду я (2)

Все берегом-лугом. (2)

Чи не стрінуся (2)

З своїм вірним другом. (2)

Та ой піду я (2)

Та й до криниченьки. (2)

Чи не стрінуся (2)

Із своїм миленьким. (2)

А в криниченьці (2)

Вода прибуває. (2)

Там козаченько

Коня напуває. (2)

Та ой пий, коню,
Та й цюю воду –
Вода ключева. (2)

Та сватай, козак,
Цюю дівчину –
Вона молодая! (2)

ОЙ ЧИ СПИШ, ЧИ ЧУЄШ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Львівська обл., м.Перемишляни. Від Лесі Потіцької

Рухливо
♩ = 100

Ой чи спиш, чи чуєш, як на
го - рі дзво - нять, як на го - рі дзво - нять.

Ой чи спиш, чи чуєш,
Як на горі дзвонять! (2)

Як на горі дзвонять,
Гаївки виводять. (2)

Дівки, молодиці
Збудували терем. (2)

Збудували терем
Без вікон, без дверей. (2)

Щоби не залітав
Сизий сокілонько, (2)

Щоби не виносив
Дівочької краси. (2)

Бо дівочька краса,
Як уліті роса. (2)

На Дунаю прана,
На сонці сушена. (2)

На сонці сушена,
У скрині зложена. (2)

.....
Ой чи спиш, чи чуєш,
Як на горі дзвонять! (2)

Як на горі дзвонять,
Гаївки виводять. (2)

Дівки, молодиці
Збудували терем. (2)

Збудували терем
Без вікон, без дверей. (2)

Щоби не залітав
Сизий сокілонько, (2)

Щоби не виносив
Парубоцької краси. (2)

Парубоцька краса,
Як узимі роса. (2)

У калюжі прана,
На вітрі сушена. (2)

На вітрі сушена,
Під лавку зложена! (2)

ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Хмельницька обл. Записав Михайло Орел

Жваво
♩ = 65

С. А. Т. Б.

Ой не ро-сти, кро-пе, ой не ро-сти, кро-пе,
ви-со-ко та й у го-ро-ді, ви-со-ко та й у го-ро-ді,

Ой не рости, кропе, (2)
Високо та й у городі. (2)

Ой не ходи, старий, (2)
Коло моїх та ворітчок. (2)

Ой не топчи, старий, (2)
Кучерявої м'яти. (2)

Я ж того старого (2)
Зроду та й не любила. (2)

По його слідочку (2)
Каменем та й покотила. (2)

Ой як тяжко-важко. (2)
Каменю та й котитися, (2)

А ще тяжче-важче (2)
Старому та й женитися. (2)

.....

Ой порости, кропе, (2)
Високо та й у городі. (2)

Ой ходи, молодий, (2)
Коло моїх та ворітечок. (2)

Ой топчи, молодий, (2)
Кучерявую м'яту. (2)

Я ж того молодого (2)
Серденьком та й полюбила. (2)

По його слідочку (2)
Перстеном та й покотила. (2)

Ой як легко-легко (2)
Перстеню та й котитися. (2)

А ще легше-легше (2)
Молодому женитися. (2)

Весняні ігри й танки

всі га - ло - чки ро - зі - гнав, ро - зі - гнав.
 а на - йкра - шу со - бі взяв, со - бі взяв.
 всі ді - вча - та ро - зі - гнав, ро - зі - гнав.
 а най - кра - шу со - бі взяв, со - бі взяв.

3. Ой у га-ю під ду-бком, під ду-бком, сто-їть ді вка з ко-за-ком, з ко-за-ком.

Ві-тер ду-ба хи-та-є, хи-та-є, ко-зак ді-вку пи-та-є, пи-та-є.

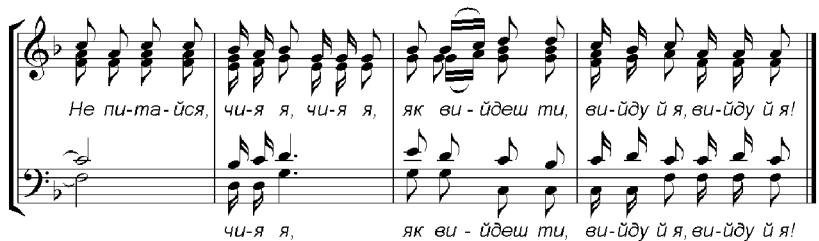
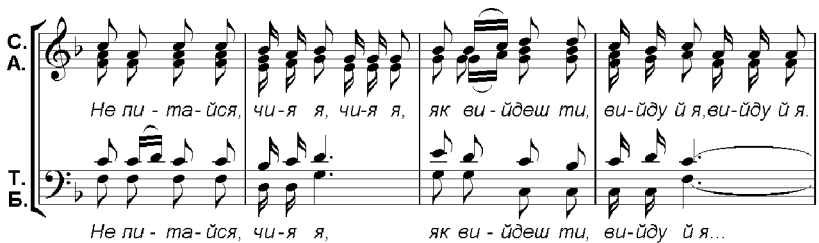
4. Ой ді-вчи-но, чи-я ти, чи-я ти? Чи ви - йдеш ти гу-ля-ти, гу-ля-ти?

4. Ой ді-вчи-но, чи-я ти? Чи ви - йдеш ти гу-ля-ти?

Ой ді-вчи-но, чи-я ти, чи-я ти? Чи ви - йдеш ти гу-ля-ти, гу-ля-ти?

Ой ді-вчи-но, чи-я ти? (чи-я ти?) Чи ви - йдеш ти гу-ля-ти, гу-ля-ти?

Весняні ігри й танки

Ой по горі, по горі, по горі,
По широкій долині, долині. | 2

Там галочки літали, літали,
На калині сідали, сідали. | 2

Десь узявся сокілець, сокілець,
Всі галочки розігнав, розігнав.
Всі галочки розігнав, розігнав,
А найкращу собі взяв, собі взяв.

Ой по горі, по горі, по горі,
По широкій долині, долині. | 2

Там дівчата гуляли, гуляли,
Цвіт-каліну ламали, ламали. | 2

Десь узявся молодець, молодець,
Всі дівчата розігнав, розігнав,
Всі дівчата розігнав, розігнав,
А найкращу собі взяв, собі взяв.

Ой у гаю під дубком, під дубком
Стоїть дівка з козаком, з козаком.
Вітер дуба хитає, хитає,
Козак дівку питає, питає.

Ой дівчино, чия ти, чия ти?
Чи вийдеш ти гуляти, гуляти? | 2

Не питайся, чия я, чия я,
Як вийдеш ти, вийду й я, вийду й я! | 4

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЛИ КЛЕН-ДЕРЕВЦЕ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Хмельницька обл, Старокостянтинівський р-н, с.Партиці.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Помірно
♩ = 110

Че - рез на - ше се - льце ве - зли клен= де - ре - вце.

Де - ре - во, клен=де-ре-во дрі-бне, зе-ле - не - ньке. //- не(ньке).

Через наше сільце везли клен-дерево,
Дерево, клен-дерево, дрібне, зелененьке.(2)

А з того деревця строїли церковцю,
Дерево, клен-дерево, строїли церковцю.(2)

А в тій і церковці три свічечки ясних...

Три свічечки ясних – три дівоньки красних...

Перша свіча ясна – то Ганнуня красна...

Друга свіча ясна – то Маруся красна...

Третя свіча ясна – то Настуся красна...

.....

Через наше сільце везли клен-дерево,
Дерево, клен-дерево, дрібне, зелененьке. (2)

А з того деревця строїли дзвіницю,
Дерево, клен-дерево, строїли дзвіницю. (2)

А в тій і дзвіниці три дзвоники гласних...

Три дзвоники гласних, три парубки красних...

Перший дзвоник гласний – то Іваньо красний...

Другий дзвоник гласний – то Василько красний...

Третій дзвоник гласний – то Степанко красний,
Дерево, клен-дерево, то Степанко красний!

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЕНО ДЕРЕВЦЕ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Київська обл., Кисво-Святошинський р-н, с.Музичі.
Записала Людмила Іваннікова, 1989 р.

Жваво
♩ = 100

1. Че - рез на - ше се - льце ве - зе - но де - рев - це.
Ка - ли - на= ма - ли - на, я - го - да че - рво - на.

2-16. А з то - го де - рев - вця бу - ду - ють це - рко - вцю.
Ка - ли - на= ма - ли - на, я - го - да че - рво - на.

Через наше сільце везено деревце.

Калина-малина, ягода червона.

А з того деревця будують церковцю.

Церковцю будують, малярі малюють.

Та й вималювали три місяці ясних.

Три місяці ясних, три парубки красних.

Перший місяць ясний – то Іванко красний.

Другий місяць ясний – то Василько красний.

Третій місяць ясний – то Семенко красний.

.....

Через наше сільце везено деревце.
А з того дерева будують церковцю.
Церковцю будують, малярі малюють.
Та й вималювали три зіроньки ясних.
Три зіроньки ясних – три дівоньки красних.
Перша зірка ясна – то Ганнуся красна.
Друга зірка ясна – то Маруся красна.
Третя зірка ясна – то Настуся красна.

ОЙ НІХТО Ж ТАМ НЕ БУВАВ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Хмельницька обл, Старокостянтинівський р-н, с.Волиця-Керекешина.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Енергійно
♩ = 110

1. Ой ні-хто ж там не бу-вав, де я я-во-ра зру-бав.

Ой я-во-ре, я-во-ро-ньку, дрі-бний, зе-ле-не-нький. // -не-нький.

Варіант заспіву:

2. Тіль-ки ж там бу-ва-ло...

Detailed description: The image shows a musical score for a song. It starts with a treble clef and a 4/4 time signature. The tempo is marked 'Енергійно' (Energetic) with a quarter note equal to 110 beats per minute. The melody is written on a single staff. The lyrics are in Ukrainian. The first line of the melody is followed by the lyrics '1. Ой ні-хто ж там не бу-вав, де я я-во-ра зру-бав.' The second line of the melody is followed by the lyrics 'Ой я-во-ре, я-во-ро-ньку, дрі-бний, зе-ле-не-нький. // -не-нький.' There are two endings marked '1.' and '2.'. Below the main score, there is a section titled 'Варіант заспіву:' (Alternative melody) with a new melody line and the lyrics '2. Тіль-ки ж там бу-ва-ло...'.

Ой ніхто ж там не бував, де я явора зрубав!
Ой яворе, явороньку дрібний, зелененький! (2)

Тільки ж там бувало три місяці ясних,
Ой яворе, явороньку, три місяці ясних! (2)

Три місяці ясних – три парубки красних...

Перший місяць ясний – то Іванко красний...

Другий місяць ясний – то Василько красний...

Третій місяць ясний – то Михалко красний...

.....

Ой ніхто ж там не бував, де я вишеньку зрубав!
Ой вишенько-черешенько дрібна, зелененька! (2)

Тільки ж там бувало три зіроньки ясних,
Ой вишенько-черешенько, три зіроньки ясних! (2)

Три зіроньки ясних – три дівоньки красних...

Перша зірка ясна – то Ганнуся красна...

Друга зірка ясна – то Маруся красна...

Третя зірка ясна – то Настуся красна,
Ой вишенько-черешенько, то Настуся красна! (2)

ХВАЛИЛАСЯ БЕРЕЗА

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Записав Володимир Коношенко

Плавно, ходую
♩ = 100

Хва - ли - ла - ся бе - ре - за,

хва - ли - ла - ся, ле - лю=по - ле - лю, бе - ре - за.

The musical score is written on two staves. The first staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. It contains a melody with a tempo marking 'Плавно, ходую' and a metronome marking '♩ = 100'. The lyrics 'Хва - ли - ла - ся бе - ре - за,' are written below the first staff. The second staff continues the melody with the lyrics 'хва - ли - ла - ся, ле - лю=по - ле - лю, бе - ре - за.' The melody is simple and folk-like, with a mix of quarter and eighth notes.

Хвалилася береза,
Хвалилася, лелю-полелю, береза.

Що я гіллям висока,
Що я гіллям, лелю-полелю, висока.

Що я в корінь глибока...

Обізвався вітронько...

Не хвалися, березо...

Як я з поля повію...

Гілля твоє поломлю...

.....

Хвалилася дівчина...

В мене коса до пояса...

В мене личко, як яблучко...

В мене вінок з барвінку...

Обізвався парубок...

Не хвалися, дівчино...

Бо я тебе сам візьму...

Твій віночок іздійму,

Твій віночок, лелю-полелю, іздійму!

ПО ТІМ БОЦІ ДУНАЮ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Західне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 130

The musical score is written for four parts: Soprano (C), Alto (A), Tenor (T), and Bass (B). It is in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a metronome marking of 130. The lyrics are written below the vocal staves. The first system contains four measures of music. The second system also contains four measures, ending with a double bar line. The lyrics for the first system are: 'По тім бо - ці Ду - на - ю не - да - ле - ко від кра - ю,'. The lyrics for the second system are: 'по тім бо - ці Ду - на - ю не - да - ле - ко від кра - ю.'

С.
А.
Т.
Б.

По тім бо - ці Ду - на - ю не - да - ле - ко від кра - ю,
по тім бо - ці Ду - на - ю не - да - ле - ко від кра - ю.

По тім боці Дунаю, недалеко від краю. (2)

Вівчар вівці зганяє, на сопілку виграє. (2)

На сопілку виграє та й на хлопців гукає. (2)

Ой ви, хлопці-молодці, перекажіть дівоньці,
Перекажіть дівоньці, що в шовковій сорочці.

Та най мене не любить, літа свої не губить. (2)

Бо я хлопець молодий, ще й до того військовий. (2)

Бо я вдома не буду та й до війська поїду. (2)

.....

А дівчина зачула, на вулицю майнула. (2)

Прибігає до хати, питається, де мати. (2)

Ой матінко, що робить – перестав вівчар любить! (2)

Біжи, доню, до гаю, копай корінь розмаю. (2)

Полощи його в ріці, вари його в молоці. (2)

А ще корінь не вкипить, як вівчарик прилетить. (2)

Пішла дівка до гаю, знайшла корінь розмаю. (2)

Полоскала у ріці ще й варила в молоці. (2)

А ще корінь не вкипів, як вівчарик прилетів. (2)

А що ж тебе принесло, а чи човен, чи весло? (2)

Приніс мене сивий кінь та й до дівчини на двір. (2)

Цей танок гарно надається водити на Великдень довкола церкви. Співаючи пісню, учасники беруться за руки і стають у коло на подвір'ї. Добре, якщо частина цього кола прилягає до стіни церкви. Саме ці учасники зостаються на місці, а решта починає рухатися по колу за сонцем. Таким чином коло немов би "котиться" за сонцем довкола церкви: ті, що стоять під стіною, не рухаються, доки їх не поведе за собою танок... Під час руху коло видовжується, робиться овалом, пересуваючись по стіні за принципом "гусениці" трактора.

Так само можна "котитися" всередині якогось обгородженого простору – наприклад, попід парканом двору чи по краю сцени. Якщо учасників багато, то танцює ще й друге коло, маленьке, всередині великого...

КОЛО МЛИНА КАЛИНА, КАЛИНА

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Вінницька обл., Крижопільський р-н, с.Романівка.
Записали Ярослава Чистякова і Мар'яна Зубченко, 1997 р.

Помірно
♩ = 100

Ко - ло мли - на ка - ли - на, ка - ли - на,
зе - ле - на - я ру - та, жо - втий цвіт, ка - ли - на.

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. It contains a melody with eighth and quarter notes. The second staff continues the melody, featuring a 2/4 time signature change and ending with a double bar line. Below the staves, the lyrics are written in Ukrainian, with syllables aligned under the corresponding notes.

Коло млина калина, калина.

Зеленая рута, жовтий цвіт, калина.

Там ходила дівчина, дівчина.

Зеленая рута, жовтий цвіт, дівчина.

Ножем зілля копала, копала. ...

Та й у неньки питала, питала. ...

Що то, ненько, за зілля, за зілля? ...

Копай, доню, – шальвія, шальвія. ...

Копай, доню, корінці, корінці. ...

Та намочим в горілці, в горілці. ...

Щоб ходили молодці, молодці. ...

Щоб носили перстенці, перстенці. ...

І щоб жили з тобою, з тобою. ...

Як рибонька з водою, з водою.

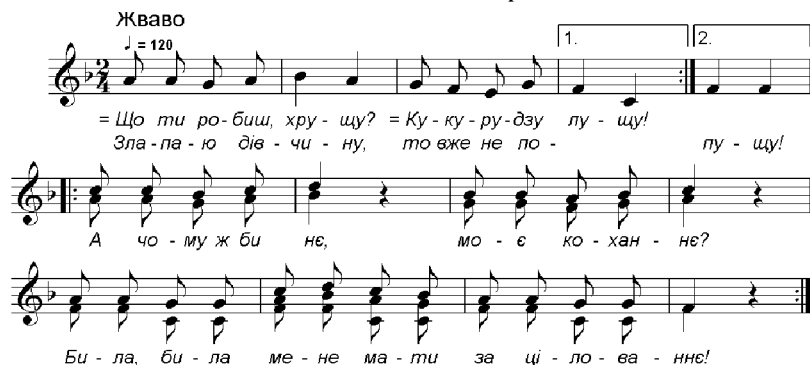
Зеленая рута, жовтий цвіт, з водою.

ЩО ТИ РОБИШ, ХРУЩУ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Львівська обл., м.Перемишляни. Від Лесі Потіцької

Жваво
♩ = 120

1. 2.

= Що ти ро-биш, хру-щу? = Ку-ку-ру-дзу лу-щу!
Зла-па-ю дів-чи-ну, то вже не по- пу-щу!

А чо-му ж би не, мо-є ко-хан-не?

Би-ла, би-ла ме-не ма-ти за ці-ло-ва-ння!

Що ти робиш, хрещу?
Кукурудзу лушу,
Злапаю дівчину –
То вже не попушу.

А чому ж би не,
Моє кохання?
Була, була мене мати
За ціловання.

ОЙ У ПОЛІ ДВА ДУБКИ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Хмельницька обл, Старокостянтинівський р-н, с.Волиця-Керекешина.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Енергійно
♩ = 110

Ой у по - лі два ду - бки, ой у по - лі два ду - бки.

Сі - чи-ру-бай де - ре-во, ку-ди гля-неш =зе - ле-но, два ду - бки.

The musical score is written on two staves. The first staff is in 2/4 time, marked 'Енергійно' (Energetic) and '♩ = 110'. It contains the melody for the first line of the song. The second staff continues the melody and includes the lyrics 'Сі - чи-ру-бай де - ре-во, ку-ди гля-неш =зе - ле-но, два ду - бки.' The notes are mostly eighth and sixteenth notes, with some chords.

Ой у полі два дубки, (2)
Січи-рубай дерево,
Куди глянеш – зелено,
Два дубки!

Там стояли парубки... (2)

А Іванко-парубок... (2)

Взяв Марусю за платок... (2)

Повів її у садок... (2)

Нарвав їй і ягідок... (2)

Їж, Марусю, ягідки... (2)

Забувайся про дівки!.. (2)

Я не хочу ягідок... (2)

Пусти ж мене до дівок! (2)

Січи-рубай дерево,
Куди глянеш – зелено,
До дівок!

ОЙ ПОКЛАДУ КЛАДКУ ЧЕРЕЗ СІНОЖАТКУ

*Весняні ігри й
танки*

Веснянка. Поділля

Помірно
♩ = 80

Ой по - кла - ду кла - дку че - рез сі - но - жа - тку,
ве - рбо - ву, ве - рбо - ву.

Ой покладу кладку через сіножатку
Вербову, вербову.
Ой час вам, дівчата, з тої гаївочки
Додому, додому.

А ти, Ганнусенько, молода дівочко,
Зостанься, зостанься,
З молодим Андрійком, красним парубочком
Звінчайся, звінчайся.

ПЕРЕЙДИ, МІСЯЦЮ

Весняна вулиця

Веснянка. Хмельницька обл., Теофіпольський р-н.
Записав Леопольд Яшенко, поч. 1960-х рр.

Помірно
♩ = 60

Пе - ре - йди, мі - ся - цю, пе - ре - йди, мі - ся - цю,
на на - шу ву - ли - цю, на на - шу ву - ли(цю).

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 3/4 time signature. It contains the first line of the melody with lyrics 'Пе - ре - йди, мі - ся - цю, пе - ре - йди, мі - ся - цю,'. The second staff continues the melody with lyrics 'на на - шу ву - ли - цю, на на - шу ву - ли(цю)'. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 60 beats per minute. The melody consists of eighth and sixteenth notes, often beamed together in groups.

Перейди, місяцю, (2)

На нашу вулицю. (2)

На нашій вулиці (2)

Всі хлопці молодці. (2)

Та нема кращого (2)

Над Василька нашого! (2)

Сім пар чобіт стоптав (2)

Та й до Галі ходивши. (2)

До Галі ходивши, (2)

Подарунки носивши. (2)

Щоб Галя любила (2)

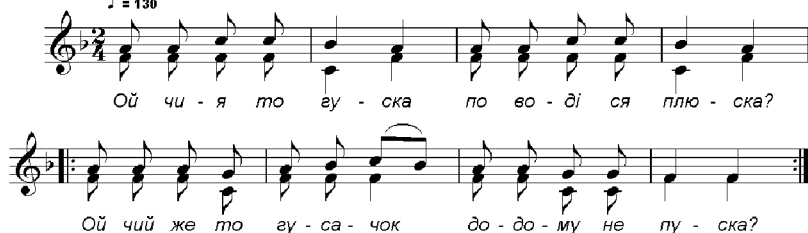
І щоб теща хвалила. (2)

ОЙ ЧИЯ ТО ГУСКА

Весняна вулиця

Веснянка. Львівська обл., Миколаївський р-н, с.Гранки-Кути.
Від Стефанії та Юрія Гуліїв

Жваво
♩ = 130

Ой чия то гуска
По воді ся плюска?
Ой чий же то гусачок
Додому не пуска?

Мельникова гуска
По воді ся плюска,
А ковалів гусачок
Додому не пуска!

ОЙ ЗАЦВІЛИ ФІЯЛОЧКИ

Весняна вулиця

Веснянка. Галичина. З друкованих джерел

Помірно

$J = 65$

Ой за - цві - ли фі - я - ло - чки, за - цві - ли
та всі го - ри з до - ли - на - ми по - кри - ли.
Та всі го - ри з до - ли - на - ми по - кри - ли,
що - би ту - ди мо - ло - де - нькі хо - ди - ли.

Ой зацвіли фіялочки, зацвіли,
Та всі гори з долинами покрили.
Та всі гори з долинами покрили,
Щоби туди молоденькі ходили.

Там ходила Василинка стихенька,
А за нею її мамка зблизенька.
Не йди, не йди, моя мамко, за мною,
Не маю я порадоньки з тобою!

Ой зацвіли фіялочки, зацвіли...

Там ходила Василинка стихенька,
А за нею її милий зблизенька.
Ой ходи ж ти, мій миленький, за мною,
Буде в мене порадонька з тобою!

ОЙ НА ГОРІ МЛИНОЧОК, МЛИНОЧОК

Весняна вулиця

Веснянка. Полісся. З репертуару гурту "Кралиця", м.Київ

Помірно
♩ = 90

Ой на го - рі мли - но - чок, мли - но - чок.
Кінь ме - не не - се, сти - ха йде й у по - ле.

Ой на горі млиночок, млиночок.

*Кінь мене несе,
Стиха йде й у поле.*

Ой там дівок таночок, таночок.

Поміж їми сам Іван, сам Іван.

Й а він собі дівку брав, дівку брав.

Ходьом, дівко, зо мною, зо мною.

Будеш мені жоною, жоною.

В ОСИЧИНІ ДА В БЕРЕЗИНІ

Весняна вулиця

Веснянка. Полісся. З репертуару гурту "Кралиця", м.Київ

Помірно
♩ = 90

Во - си - чи - ні да в бе - ре - зи - ні,
Во - си - чи - ні да в бе - ре - зи - ні,
там І - ва - нко да й тра - вку ко(сить).

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 6/8 time signature. It contains the first line of the melody. The second staff continues the melody with a 2/4 time signature change. The third staff concludes the melody with a 2/4 time signature. The lyrics are written below each staff, aligned with the notes.

В осичині да в березині (2)
Там Іванко да й травку ко(сить).

Там Іванко да й травку косить, (2)
Та й своєму конику вино(сить).

Ой їж, коню, шовковую травку, (2)
Ой пий, коню, холодную во(ду).

Ой пий, коню, холодную воду, (2)
Ой грай, коню, стиха підо мно(ю).

Щоб чужина да й похвалила, (2)
Щоб Галочка да й полюби(ла).

ХОДИТЬ СОРОКА КОЛО ПОТОКА

Весняна вулиця

Веснянка. 3 друкованих джерел. Обробка Леопольда Яшенка

Помірно. З легким смутком
♩ = 85

Одна

С. Хо - дить со - ро - ка
А. Хо - дить Ва - си - лько
Т. М...
Б. М...

1. ко - ло по то - ка та й кря - че.
2. ко - ло ві - ко - нця та й пла - - - - - че.

Та й кря - че. Та й пла - че.

Хор

С. Ви - йди, На - сте - нько, ви - йди, се - рде - нько, ви - йди, се - рде -
А. -
Т. М...
Б. -

Весняна вулиця

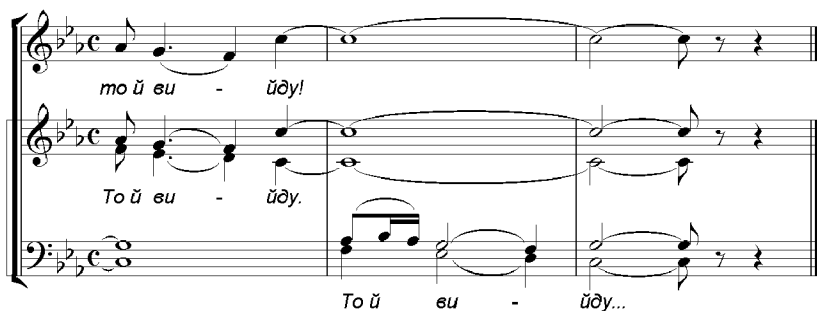
Нько!
Сви - че - чка го - рить, ба - те - нько не спить.
Ви - йди, се - рде - нько!

ви - йти не мо - жу.
Гей!
Ви - йди, се - рде - нько! Гей, гей!

А як сві - чка зга - сне, і ба - те - нько за - сне, то й ви - йду!
М... то й ви - йду!

Ви - йду, ко - за - че, ви - йду, со - ко - ле,
М...
То й ви - йду.

Весняна вулиця

Ходить сорока коло потока
Та й криче. (2)

Ходить Василько коло віконця
Та й плаче. (2)

Вийди, Настенько, вийди, серденько,
Вийди, серденько!

Свічечка горить,
Батенько не спить –
Вийти не можу.

А як свічка згасне
І батенько засне,
То й вийду.

Вийду, козаче,
Вийду, соколе,
То й вийду! (2)

БЕРЕГОМ, БЕРЕГОМ, БЕРЕЖИНОЮ

Весняна вулиця

Веснянка. Хмельницька обл., Теофіпольський р-н, с.Бережинці.
Запис та обробка Леопольда Яшенка

Помірно
♩ = 130 *mf*

A. *mf*
Бє - ре - гом, бе - ре - гом, бе - ре - жи - но - ю.

C. *pp*
М...

A. *p*
Бє - ре - гом, бе - ре - гом, бе - ре - жи - но - ю.

T. *p*
М...

2. Ой хто ж там і - де до - ро - жи - но - ю?

M...

Весняна вулиця

Бє - ре - гом, бє - ре - гом, бє - ре - жи - но - ю.

The first system of the musical score for 'Весняна вулиця'. It consists of three staves: a vocal line and two piano accompaniment staves. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The vocal line begins with a half note G4, followed by a quarter rest, and then three measures of whole rests. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand. The lyrics 'Бє - ре - гом, бє - ре - гом, бє - ре - жи - но - ю.' are written below the vocal staff.

3. Ой ї - де, ї - де, ко - ни - ком гра - є.

М...

The second system of the musical score. The vocal line continues with a half note G4, followed by a quarter rest, and then three measures of whole rests. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line and chords. The lyrics '3. Ой ї - де, ї - де, ко - ни - ком гра - є.' are written below the vocal staff. Below the piano staves, the text 'М...' is written.

Бє - ре - гом, бє - ре - гом, бє - ре - жи - но - ю.

The third system of the musical score. It consists of three staves: a vocal line and two piano accompaniment staves. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The vocal line begins with a half note G4, followed by a quarter rest, and then three measures of whole rests. The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line in the left hand and chords in the right hand. The lyrics 'Бє - ре - гом, бє - ре - гом, бє - ре - жи - но - ю.' are written below the vocal staff.

Весняна вулиця

4. Та й на по - двір' - я - чко все по - гля - да - є.

М...

Бе - ре - гом, бе - ре - гом, бе - ре - жи - но - ю.

С. А. *pp*
М...

Т. Б.
5. Ой де ж ти, Га - лю, мо - є се - рде - нько?

Мо - є се - рде - нько! *mf* *pp* М...

Се - рде - нько! в. Чом не ви - хо - диш

Весняна вулиця

на ву - ли - че - ньку? Ву - ли - че - ньку.

7. Чи, мо - же, ма - чу - ха та й не пу - ска - ла? Чи,

мо - же, за - бу - ла, ко - му при - ся - га - ла? Ко -

му при - ся - га - ла, гей, гей!

Гей! М...

Весняна вулиця

8. Ой зна - ю, зна - ю, ко - го ко - ха - ю!

M...

9. Ко - му ху - сти - нку

Ко - го ко - ха - ю!

M...

все ви - ши - ва - ю...

Все ви - ши - ва - ю...

Весняна вулиця

10. Вже ж та ху - сти - но - чка шо-вом о- бши - та.

M...

Бе - ре - гом, бе - ре - гом, бе - ре - жи - но - ю.

11. Ви - йду, ко - за - че - ньку, хоч бу - ду би - та.

M...

Весняна вулиця

Берегом, берегом, бережиною! (2)

А хто ж там їде дорожиною?
Берегом, берегом, бережиною!

Ой їде, їде, коником грає,
Берегом, берегом, бережиною!

Та й на подвір'ячко все поглядає,
Берегом, берегом, бережиною!

Ой де ж ти, Галю, моє серденько?
Моє серденько!

Чом не виходиш на вуличеньку?
На вуличеньку!

Чи, може, мачуха та й не пускала?
Чи, може, забула, кому присягала?
Кому присягала, гей, гей!

Ой знаю, знаю, кого кохаю,
Кого кохаю!
Кому хустинку все вишиваю,
Все вишиваю!

Вже ж та хустиночка шовком обшита,
Берегом, берегом, бережиною!
Вийду, козаченьку, хоч буду бита!
Берегом, берегом, бережиною! Гей!

ХОДИТЬ МАРУСЯ ПОНАД ВОДОЮ

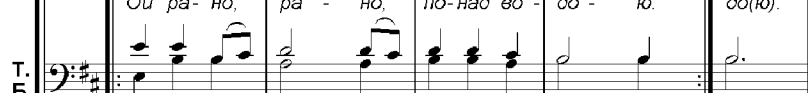
Весняна вулиця

Веснянка. Хмельницька обл., Дунаєвський р-н, с.Маків.
Записав та гармонізував Леопольд Ященко

Широко
♩ = 85

A.
Хо- дить Ма - ру - ся по - над во - до - ю.

C. A.
Ой ра- но, ра - но, по-над во - до - ю. 1. до(ю). 2.

T. B.

Ходить Маруся понад водою,
Ой рано, рано, понад водою. (2)

На ній квіточка за головою,
Ой рано, рано, за головою. (2)

На ній квіточка розквітчана,
Ой рано, рано, розквітчана. (2)

Ходить Маруся заручена,
Ой рано, рано, заручена. (2)

ДА ДЕСЬ НАШИЄ ДА ЧОРНЯВИЄ

Весняна вулиця

Веснянка. Чернігівська обл., Козелецький р-н, с.Берлози.
Записали Лідія Орел і Катерина Міщенко, 1993 р.

Широко, вільно
♩ = 80

Да десь на - ши - є да чо - рня - ви - є
жи-вуть за во - до - ю, жи-вуть за во - до(ю). Гу!

Да десь нашиє да чорнявіє
Живуть за водою. (2)

Да вони до нас та щовечора
Пливають селезньою. (2)

Да пливи, пливи, да селезеню,
Вода розляглася. (2)

Да все до тої дівки молодії,
Що я їй женихався. (2)

Що я їй женихався, да їй не насміявся –
Дунав, моя буде. (2)

Дунав, моя буде, як голубка гуде,
Як голубка гуде. (2)

Голубка вуркоче, полинути хоче,
Полинути хоче. (2)

Да любив козак дівку молодую,
А тепер не хоче. (2)

ПОКОЧУ Я ТАРІЛОЧКУ

Весняна вулиця

Веснянка. Чернігівська обл., Козелецький р-н, с.Берлози.
Записали Лідія Орел і Катерина Міщенко, 1993 р.

Помірно
♩ = 90

По-ко - чу я та-рі - ло-чку да й по ба-рві - но - чку.

При-йди, при-йди, мій ми - ле-нький, хоч у не-ді - льо(чку)! Гу!

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a 3/8 time signature. The tempo is marked 'Помірно' (Moderato) with a quarter note equal to 90 beats per minute. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff continues the melody and includes a double bar line at the end. The lyrics are written below the notes.

Покочу я тарілочку
Да й по барвіночку.
Прийди, прийди, мій миленький
Хоч у недільо(чку). Гу!

Ой не прийди у неділю –
Прийди в понеділок,
Розстелеться рута-м'ята,
Хрещатий барві(нок). Гу!

Ой вийду я на улицю,
да стану, да стану –
Одна несе вареники,
Другая смета(ну). Гу!

* * *

Що в Козельці й усі хмари,
А в Берлозах дощ, дощ.
За Сибіром сонце сходить,
Де мій милий хо(дить). Гу!

Нехай йому там легенько,
Мені веселенько,
Нехай йому зозуленька,
Мені соловей(ко). Гу!

Нехай йому зезуленька,
Щоб рано кувала,
Нехай йому соловейко,
Щоб я й не скуча(ла). Гу!

ПЕРЕМАНОЧКА ЧОРНАЯ ГАЛОЧКА

Весняна вулиця

Веснянка. Житомирська обл., Новоград-Волинський р-н с.Суємці.
Записала Лідія Орел

Переманочка чорная галочка.
Ой рано, рано, чорная галочка.

Переманила сизого сокола.
Ой рано, рано, сизого сокола.

Я ж його, молодая, та й не манила...

Він до мене, молоді, та й сам долітав...

Переманочка молодая дівочка...

Переманила молодого хлопчину...

Я ж його, молодая, та й не манила...

Він до мене, молоді, та й сам походжав...

Та й сам походжав, гостинчики приношав,
Ой рано, рано, гостинчики приношав.

ОЙ НЕ КУЙ, ЗОЗУЛЕ

Весняна вулиця

Веснянка. Черкаська обл., Драбівський р-н, с.Великий Хутір.
Від бандуриста Михайла Ковалія і його односельців.
Записали Ярослава Чистякова і Мар'яна Зубченко. 1997 р.

Широко, вільно

♩ = 75

1. Ой не куй, зо-зу - ле, да й по ді - бро - ві,
да й не збу - ди ме - не, мо - ло - до(ї).

2. Бо я й мо-ло-да - я да й не гу - ля - ла,
бо ме - не й ма - ті - нка й не пу - ска(ла).

Ой не куй, зозуле, да й по діброві,
Да й не збуди мене, молодод(ї).

Бо я й молодая да й не гуляла,
Бо мене матінка й не пуска(ла).

Бо мене й матінка да й не пускала –
У новій коморі зачиня(ла).

У новій коморі да й зачиняла,
Золотим замочком замика(ла).

Золотим замочком да й замикала,
Шовковим шнурочком зав'яз(ла).

Ой посидь же, доню, да й у темниці,
Поки й розійдуться вечорни(ці).

Поки й розійдуться да й вечорниці,
Поки ляжуть спати чарівни(ці).

Пусти ж мене мамо да й погуляти,
Бо вже чарівниці лягли спа(ти).

Тільки мій миленький по двору ходить,
Вороного коня за повід во(дить).

* * *

Ой летіли гуси да садом-рядом,
Да й крикнули гуси й усі раз(ом).

Ой на морі утка да купалася,
А я в свого батька й кохала(ся).

А я в свого батька да й кохалася,
Й у чужії люди й попала(ся).

Що з ранку до ночі да й у роботі,
Вже ж моя головка й у клопо(ті).

Ой лягла я спати да й(і) заснула,
Й увійшла свекруха – я й не чу(ла).

Що свекорко каже: да збудім її,
А свекруха й каже: згубім її).

Що свекорко каже: да молодая,
А свекруха й каже: не така(я).

Що свекорко каже: да гріх нам буде,
А свекруха й каже: друга бу(де).

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО РОТА МАРШИРУЄ

Весняна вулиця

Веснянка. Вінницька обл., Томашпільський р-н, с.Стіна.
Записав Леопольд Яценко, 1980-ті рр.

Рухливо
♩ = 100

Музична партитура у двох системах. Ключ: два дізми (F# і C#). Ритм: 2/4. Темп: Рухливо, ♩ = 100. Партитура складається з двох систем. Перша система містить нотування для голосу та акордовий супровід. Друга система також містить нотування для голосу та акордовий супровід. Під нотою в першій системі наведено ліричні тексти: 'Че-рез на - ше се-ло ро-та ма-рши - ру - є, дан, дан,'. Під нотою в другій системі наведено ліричні тексти: 'дан, ро-та ма-рши - ру - є, дан, дан, да-да-да.'.

Че-рез на - ше се-ло ро-та ма-рши - ру - є, дан, дан,
дан, ро-та ма-рши - ру - є, дан, дан, да-да-да.

Через наше село
Рота марширує, дан, дан, дан,
Рота марширує, дан, дан, дан-дан-дан.

Нехай мене сякий-такий
В личко не цілує... (2)

Нехай мене поцілує
Високий, тоненький... (2)

В нього личко як яблучко,
А сам молоденький... (2)

В нього личко як яблучко,
В мене – як калина... (2)

Його мара нападає,
Що я чорнобрива... (2)

Через сад-виноград
По воду ходила... (2)

Чи не стріну я того,
Що вірно любила?... (2)

Не зустріла я того,
Що вірно любила... (2)

А зустріла я собі
Якусь поторочу... (2)

Признаюся, люди добрі,
Любити не хочу!.. (2)

ОЙ ВИЙДУ НАДВІР – БИЧКИ БУШУЮТЬ

На Святого Юрія

Веснянка юр'івська. Рівненщина.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Помірно
♩ = 100

Ой ви - йду на - двір = бич - ки бу - шу - ють.

Ой Юр' - я, Юр' - я, бич - ки бу - шу - ють!

Ой вийду надвір – бички бушують.

Ой Юр'я, Юр'я, бички бушують.

Бички бушують, бо весну чують...

В зелених лугах квітки зацвіли...

Вийду на юлицю квітки збирати...

Квітки збирати, вінки сплітати,

Ой Юр'я, Юр'я, вінки сплітати.

КУСТ

(Та ой ми були у великому лісі)

Трійця

До водіння Куста. Рівненська обл., Дубровицький р-н, с.Сваричевичі.
Запис та редакція мелодії Людмили Іваннікової

Помірно

$\text{♩} = 100$

Варіанти заспіву:

Та ой ми були у великому лісі,
Нарядили Куста із зеленого кльо(ну).

Нарядили Куста із зеленого кльону,
Вийди, господарє, із нового поко(ю).

Вийди, господарє, із нового покою,
Винеси Кусту та хоч півзолото(го).

А наш Куст маленький даром зілля не носить,
Він до того ходить, а хто його запро(сить).

А в нашого Куста ручки-ніжки невеличкі,
Треба йому, треба панчішки, черев(чки).

А наш Куст поїде та й до батенька в гості,
Треба йому, треба черевички на помо(сті).

* * *

А ваша хата стоїть при дорозі,
Нарядили Куста із білої берьо(зи).

А наша пані по покою ходила,
Вона свого пана та й вірненько люби(ла).

А наша пані та трой-зілля копала,
Вона свого пана та й вірненько коха(ла).

* * *

Тройця, Тройця, Пресвятая Богородиця,
Посіяла льон, льон, да нехай зароди(ться).

Посіяла льон, льон, при зеленій дуброві –
Нехай зародиться хоч для меї чорнобро(ви).

Посіяла льон, льон при глибокій криниці –
Нехай зародиться хоч для меї одини(ці).

Посіяла льон, льон при холодній росі –
Нехай зародиться хоч для меї жовтоко(си).

* * *

Ой зацвіла в лузі калина-черемшина,
Ой чого ж ти плачеш, молодая дівчи(но)?

Ой чого я плачу, то сама ж бо я знаю –
Трапляються люде – я й пригону не ма(ю).

Ой як я схочу дівчиноньку взяти,
Тоді я й не буду пригононьку пита(ти).

"Уставай, невістко, та бодай ти не встала –
Жени ту корову, що од батька й пригна(ла)!"

Якби я пригнала та й од батька корову,
Тоді б я погнала на зелену дубро(ву).

Якби я пригнала та й од батька телицю,
Тоді б я й погнала на зелену пашни(цю).

* * *

Ой дай, Боже, за рік Куста діждати –
Підемо до лісу того Куста вбира(ти).

А у тому лісі та всілякії квіти,
Наряджають Куста та маленькії ді(ти).

ВЕДУ РУСАЛКУ

Трійця

Русальна. Чернігівщина. Записав Олександр Правдюк, 1960-ті рр.

Помірно

$\text{♩} = 90$

1(3-5). Ве - ду ру - са - лку із бо - ру до бо - ру,
ой ра - но, ра - но, із бо - ру до бо(ру). Гу!

2. Із бо-ру до бо- ру... Са-ма,мо-ло-да, ве-рну-ся до-до - му,
ой ра - но, ра - но, ве-рну-ся до - до(му). Гу!

3(4,5). Вер - ну - ся до - до - му...

Веду русалку із бору до бору,
Ой рано, рано, із бору до бо(ру).

Із бору до бору...
Сама, молода, вернуса додому,
Ой рано, рано, вернуса додо(му).

Вернуса додому в свекрову комору,
Ой рано, рано, в свекрову комо(ру).

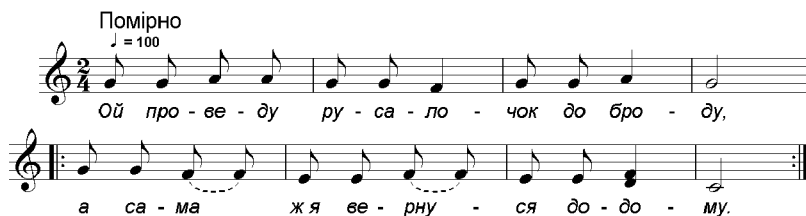
Дівочки-сестрички, дайте мні споднички,
Ой рано, рано, дайте мні сподни(чки).

Хлопчики-браточки, дайте мні сорочки,
Ой рано, рано, дайте мні соро(чки).

ОЙ ПРОВЕДУ РУСАЛОЧОК ДО БРОДУ

Трійця

Русальна. Житомирщина. Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Ой проведу русалочок до броду,
А сама я вернуся додому. (2)

Ідїть, ідїть, русалочки, ідїте,
Та нашого житечка не ломїте. (2)

Та нашого житечка не ломїте,
Та наших дївочок не ловїте. (2)

Бо наше житечко в колосочку,
А наші дївочки у віночку. (2)

Проводили русалочок, проводили,
Та щоб вони до нас не ходили. (2)

Та щоб вони до нас не ходили,
Та наших дївочок не ловили. (2)

Бо наше житечко в колосочку,
А наші дївочки у віночку. (2)

НА ГРЯНІЙ НЕДІЛІ

Трійця

Русальна. Житомирщина. Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Поволі, задумливо

На гряній неділі русалки сиділи,
Ой рано, рано, русалки сиді(ли).

Сиділа русалка та й питала літа,
Ой рано, рано, та й питала лі(та).

Чи бувало літо, чи ще й не бувало,
Ой рано, рано, чи ще й не бува(ло)?

А я, молодая, літа не вгадала,
Ой рано, рано, літа не вгада(ла).

Мене, молодую, горечко приспіло,
Ой рано, рано, горечко приспі(ло).

Горечко приспіло, гулять не пустило,
Ой рано, рано, гулять не пусти(ло)!

СИДІЛА РУСАЛКА НА БІЛІЙ БЕРЕЗІ

Трійця

Русальна. Сумщина. З друкованих джерел

Поволі
♩ = 65

1. Си - ді - ла ру - са - лка на бі - лій бе - ре - зі,
на бі - лій бе - ре - зі.

2(3-8). Про - си - ла ру - са - лка в ді - во - чок со - ро - чки,
в ді - во - чок со - ро - чки.

Сиділа русалка
На білій березі. (2)

Просила русалка
В дівочок сорочки. (2)

Дівочки-сестрички,
Дайте мені сорочки! (2)

Хоч не біленької,
Аби тоненької. (2)

Сиділа русалка
На білій березі. (2)

Просила русалка
В жіночок намітки. (2)

Жіночки сестрички,
Дайте мені намітки! (2)

Хоч не тоненької,
Аби біленької. (2)

ОЙ БУЛА В МЕНЕ МАТИ-МАЧОХА

Трійця

Балада. Волинська обл., Камінь-Каширський р-н.
Записала Людмила Іваннікова, 1991 р.

Ой була в мене
Мати-мачоха. (2)

Послала ж мене
З ситом по воду. (2)

Що я й наберу –
Вода виллється. (2)

Мати-мачоха
Усе сердиться (2)

Брала я воду
Аж до ночейки. (2)

Прийшли до мене
Штири вовчики. (2)

Узяли ж мене
Та й під бочейки. (2)

Понесли ж мене
В темні корчики. (2)

Почали мною
Та й ділитися. (2)

Прилетів сокіл,
Став дивитися. (2)

Ой соколику,
Ти ж мій братіку! (2)

Умочи крильце
У моєї кровце. (2)

Полети ж бо ти
Аж додомойку. (2)

Розкажи про все
Мому батейку. (2)

А мій батейко
Постольці плете. (2)

За слізочками
Та й не доплете. (2)

Мати-мачоха
Полотно ткала. (2)

За радощами
Нитки порвала. (2)

КОСАРІ КОСЯТЬ, А ВІТЕР ПОВІВАЄ

Косовиця

До косовиці, лірична. Чернігівська обл., м.Козелець.
Записав Леопольд Ященко

Поволі
♩ = 70

Ко-са-рі ко-сять, а ві-тер по-ві - ва - є,
шо - вко-ва тра - ва на ко-су на - ля - га(є).

The musical score is written on two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. It begins with a tempo marking 'Поволі' and a metronome marking '♩ = 70'. The melody consists of eighth and quarter notes. The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and moving lines. The lyrics are written below the staves, aligned with the notes.

Косарі косять, а вітер повіває,
Шовкова трава на косу налягає).

Шовкова трава на косу налягає,
Що перший косар та й галочки питає).

Ой ти галочко чорная, маленькая,
Скажи правдоньку, де моя миленька(я)?

А твоя мила у лузі над річкою
Умивається холодною водо(ю).

Утирається білою хустиною,
Малює личко червоною калино(ю).

Малює личко червоною калиною,
Малює брови чорною ожино(ю).

Ой Боже, Боже, коли ж той вечір буде,
Коли мій милий та й до мене прибу(де)!

КОСИЛИ МИ СІНО

Косовиця

До косовиці, лірична. Правобережна Україна

Помірно
♩ = 90

The musical score is written for three parts: Soprano (C.), Alto (A.), and Tenor/Bass (T. Б.). It begins with a tempo marking of 'Помірно' (Moderato) and a quarter note equal to 90 beats. The key signature has one sharp (F#). The time signature changes from 3/4 to 2/4 and back to 3/4. The lyrics are: 'Ко-си - ли ми сі-но, на-ста - ла не - го-да. Пла - ка - ла дів - чи - на, як бу - ла мо - ло - да. // - ло - да.' The score includes a first ending (1.) and a second ending (2.) for the final phrase.

С.
А.
Т.
Б.

Ко-си - ли ми сі-но, на-ста - ла не - го-да.
Пла - ка - ла дів - чи - на, як бу -
ла мо - ло - да. // - ло - да.

Косили ми сіно, настала негода.

Плакала дівчина, як була молода. (2)

Плакала, плакала, на личку змарніла,
Видно по дівчині – віночка жаліла. (2)

Не жаль мені вінка, ні жодної речі.
Розпустила коси, застелила плечі. (2)

Косу розчесала, плечі застелила,
Вийшла за нелюба – жалю наробила! (2)

Ой жалю мій, жалю, великий печалю,
Що я й наробила – сама ж я й не знаю! (2)

Ой як тяжко-важко самій горювати,
А ще тяжче-важче з нелюбом шлюб брати. (2)

ОЙ ЧИЄ ТО СІНО

Косовиця

До косовиці, лірична. Рівненська обл., Гощанський р-н.
Записав Леопольд Ященко

Широко, енергійно
♩ = 70

Т.
Б.

Ой чи-є то сі-но ле-жить на по-ко-сах?

Чи-я то ді-вчи-на ро-зпу-сти-ла ко-си?

Чи-я то ді-вчи-на ро-зпу-сти-ла ко(си)?

Варіант закінчення:

Варіант закінчення:

Ой чиє то сіно лежить на покосах,
Чия то дівчина розпустила коси? (2)

Козакове сіно лежить на покосах,
Козакова дівчина розпустила коси. (2)

Мати ж моя, мати, що маю діяти?
Вже й літа минають, а я й нежонатий. (2)

Вже й літа минають, а я й нежонатий,
Насіяв пшениці – нема з ким збирати. (2)

Насіяв пшениці – нема з ким збирати,
Прийде темна нічка – ні з ким розмовляти. (2)

ЧИЯ ТО ДОЛИНА, ЧИЇ ТО ПОКОСИ

Косовиця

До косовиці, лірична. З друкованих джерел

Помірно
♩ = 80

С.
А.
Т.
Б.

Чи - я то до - ли - на, чи - ї то по - ко - си?
Чи - я то ді - вчи - на ро - зпу - сти - ла ко - си?
Чи - я то ді - вчи - на ро - зпу - сти - ла ко - си? // ко - си?
Чи - я то ді - вчи - на ро - зпу - сти - ла ко - си? // ко - си?

Чия то долина, чиї то покоси,
Чия то дівчина розпустила коси? (2)

То моя долина, то мої покоси,
То моя дівчина розпустила коси. (2)

Коси розпустила, плечі застелила –
Ой Боже ж мій, Боже, що я наробила! (2)

Ой Боже ж мій, Боже, що я наробила –
Козак має жінку, а я полюбила. (2)

Козак має жінку, ще й діточок двоє,
А моє серденько крається надвоє. (2)

ПОЗА СЕЛОМ, ПОЗА СЕЛОМ

Косовиця

До косовиці, лірична. Полтавщина, Лубенський повіт.
Записала Євгенія Ліньова, 1908 р.
Обробка Леопольда Яшенка

Поволі, плавно

1. По - за се - лом, по - за се - лом по - ве - зе - но сі - но.
2. Ой ве - че - ряй, се - рде - ня - тко, вже й со - не - чко за - йшло,

Ой десь мо - є се - рде - ня - тко та й ве - че - ря - ти
та по - да - вай го - ло - со - чок у ви - шнє - вий са -

сі - ло. Ве - че - ря - ти сі - ло...
до - чок. В ви - шнє - вий са - до - чок...

3. Ти ду - ма - єш, ді - вчи - но - нько, щоя в сте - пу но - чу - ю,

а я тво - ї го - ло - со - чки та й що - ве - чо - ра

чу - ю. Та й що - ве - чо - ра чу - ю...

4. Ой я - кби я, ко - за - че - ньку, твій го - лос за - чу - ла,

Косовиця

Поза селом, поза селом
Повезено сіно.

Ой десь моє серденьтко
Та й вечеряти сіло,
Вечеряти сіло...

Ой вечеряй, серденьтко,
Вже й сонечко зайшло,
Та й подавай голосочок
У вишневий садочок,
В вишневий садочок...

Ти думаєш, дівчинонько,
Що я в степу ночую,
А я твої голосочки
Та й щовечора чую,
Та й щовечора чую!

Ой якби я, козаченьку,
Твій голос зачула, –
Вилітала б із віконця
Та як сива зозуля,
Як сива зозуля!..

ВУЛИЦЕЮ ЙДЕМ, КУПАЙЛО НЕСЕМ

Івана Купала

Купальська. Кіровоградська обл., Ульяновський р-н.
Від Володимира Яремчука

Широко, вільно
♩ = 80

Ву - ли - це - ю йдем, Ку - па - йло не - сем,
Ву - ли - це - ю йдем, Ку - па - йло не - сем.

The musical score is written for two staves. The first staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 5/8 time signature. It begins with a tempo marking 'Широко, вільно' and a metronome marking '♩ = 80'. The melody consists of eighth and quarter notes. The second staff is also in treble clef with the same key signature, but the time signature changes to 2/4. It features a bass line with chords, primarily consisting of eighth and quarter notes. The lyrics are written below each staff, with hyphens indicating syllables across notes.

Вулицею йдем, Купайло несем. (2)
Наше Купайло у лісі було. (2)
Ми його знайшли, в село принесли. (2)
А ви, дівочки, плетіть віночки. (2)
Ви, молодиці, – по купайлиці. (2)
А ви, бабусі, збирайтеся всі. (2)
Хлопці, дивіться та й не казіться! (2)

Дівчата приносили на місце гуляння V-подібне Купайло, а молодиці робили для дітей "купайлиці" – щось на зразок довгого качана з квітів і вишень.

НА НАШІЙ ЮЛОЙЦІ

Івана Купала

Купальська. Волинська обл., Камінь-Каширський р-н, с.Добре.
Від Адама Рудчика

На нашій юлоїці дівочок рядочок.
Гей, дівочок рядо(чок).

Найкраща дівойка – молода Марійка.
Гей, молода Марі(йка).

Грядочку копала, рутойку сіяла.
Гей, рутойку сія(ла).

Рутойку сіяла, та ще й поливала.
Гей, та ще й полива(ла).

А як рута зросла, у віночок звила.
Гей, у віночок зви(ла).

У віночок звила, на Дунай пустила.
Гей, на Дунай пусти(ла)ю

На Дунай пустила та й заговорила.
Гей, та й заговори(ла).

Хто віночок здойме, то той мене озьме.
Гей, то той мене о(зьме).

НАША МАРИНКА-КУПАЛОЧКА

Івана Купала

Купальська. Полтавщина, Лубенський повіт. Записала Євгенія Ліньова, 1908 р.
Редакція хору "Гомін"

Помірно
♩ = 80

На-ша Ма-ри-нка= Ку-па-ло-чка по-се-ред
Ви-йшла на ву-ли-цю=хва-ли-лась: у ме-не
мо-ря ку-па-лась. По-се-ред мо-ря ку-па-
ли-чко, як я-блу-чко, у ме-не ли-чко, як я-блу-
лась, на бе-ре-же-чку бі-ли-лась, на бе-ре-же-чку бі-
чко, у ме-не о-чка чо-рне-сень-кі, у ме-не бро-ви то-
ли-лась. // - не-сень-кі, зо-всім я ді-вка ла-дне-сень-ка.

Наша Маринка-купалочка
Посеред моря купалась, (2)
На бережечку білилась. (2)

Вийшла на вулицю – хвалилась:
У мене личко, як яблучко, (2)
У мене очка чорнесенькі,
У мене брови тонесенькі –
Зовсім я дівка ладнесенька!

ДА СТОЯЛА МАРИНКА НА МЕЖІ

Івана Купала

Купальська. Полтавщина, Лубенський повіт. Записала Євгенія Ліньова, 1908 р.
Редакція хору "Гомін"

Помірно
♩ = 50

1. Да сто-я - ла Ма - ри - нка на ме - жі,
зра - ду - ва - лось се - рде - нько в до - ро - зі.

2. Да сто-я - ла Ма - ри - нка на ме - жі,
3. Чер - во - ні - ї че - ре - ви - чки на но - зі,
4. Но - си, но - си, Ма - ри - нко, здо - ро - ва,
5. Но - си, но - си, Ма - ри - нко, не ски - дай,
6. Но - си, но - си, Ма - ри - нко, не ски - дай,

че - рво - ні - ї че - ре - ви - чки на но - зі.
що ку - пив їй Ва - си - лько на то - рзі.
не ска - жу я то - бі а - ні сло - ва.
сво - їх бі - лих ні - жок не по - ка - ля - (а)й.
ме - не, мо - ло - до - го, не за - бу - вай.

Да стояла Маринка на межі –
Зрадувалось серденько в дорозі.

Да стояла Маринка на межі,
Червоні черевички на нозі.

Червоні черевички на нозі,
Що купив їй Василько на торзі.

Носи, носи, Маринко, здорова,
Не скажу я тобі ані слова.

Носи, носи, Маринко, не скидай,
Своїх білих ніжок не покаляй.

Носи, носи, Маринко, не скидай,
Мене, молодого, не забувай!

КУПАЛА НА ЙВАНА

Івана Купала

Купальська. Наддніпрянщина. Записав Климентій Квітка.
Обробка Леопольда Яшенка

Помірно
♩ = 95

C.
A.

1. Ку - па - ла на йва - на!

Ку - па - ла на йва - на!

C.
A.

На Ку - па - ла ні - чка ма - ла. Ку - па - ла на йва - на!

T.
B.

2. Ку - па - ла на йва - на! На ка - ли - ну ро - са впа - ла,

в нас на ву - ли - ці Ку - па - ла. Ку - па - ла на йва - на!

Івана Купала

3. Ку - па - ла на йва - на! Пі - шли ді - еки по я - гі - дки,
 5. Ку - па - ла на йва - на! 4. У - сі ді - еки на - зби - ра - ли,
 Га - йда, ді - еки, по лі - со - чку,

мо - ло - ди - ці по су - ни - ці. Ку - па - ла на йва - на!
 мо - ло - да Ма - ри - нка за - блу - ка - ла.
 чи не зна - йдем Ма - ри - но - чку.

Ку - па - ла на йва - на! Ку - па - ла на йва - на!

Гей, гей!
p < ff

Купала на Йвана! (2)
 На Купала нічка мала,
 Купала на Йвана.

Купала на Йвана!
На калину роса впала,
В нас на вулиці Купала,
Купала на Йвана.

Купала на Йвана!
Пішли дівки по ягідки,
Молодиці по суніці,
Купала на Йвана.

Усі дівки назбирали,
Молода Маринка заблукала,
Купала на Йвана.

Купала на Йвана!
Гайда, дівки, по лісочку,
Чи не знайдем Мариночку,
Купала на Йвана.

Купала на Йвана! (2)
Гей, гей!

ОЙ НА ІВАНА, ОЙ НА КУПАЛА

Івана Купала

Купальська. Текст з друкованих джерел, мелодія та обробка Леопольда Яшенка

Широко

$\text{♩} = 50$

A.

1. Ой на І - ва - на, ой на Ку - па - ла.
2. Ой там ді - вчи - на кві - ти зби - ра - ла.

Приспів (повторюється після кожного рядка):

C.

A.

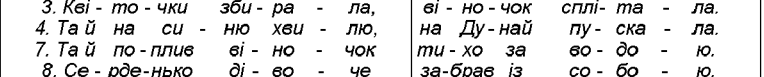
Т.

Б.

Ой на Ку - па - ла, на Йва - на!

C.

3. Кві - то - чки зби - ра - ла, ві - но - чок сплі - та - ла.
4. Та й на си - ню хви - лю, на Ду - най пу - ска - ла.
7. Та й по - плив ві - но - чок ти - хо за во - до - ю.
8. Се - рде - нько ді - во - че за - брав із со - бо - ю.

A.I

A.II

5. Ой пли - ви, ві - но - чку, та й по си - ній хви - лі.
6. До ті - є - ї ха - ти, де жи - ве мій ми - лий.

Ой на Івана, ой на Купала,

Ой на Купала, на Йвана!

Ой там дівчина квіти збирала.

Квіточки збирала, віночок сплітала,
Та й на синю хвилю, на Дунай пускала.
Ой пливи, віночку, та й по синій хвилі.
До тієї хати, де живе мій милий.
Та й поплив віночок тихо за водою.
Серденько дівоче забрав із собою.

КУПАЛЬСЬКА НІЧ

Івана Купала

Слова і музика Леопольда Яшенка

Поволі, задумливо

♩ = 65

c.
1. А вже над пле - сом га-снуть во - гні
(2)... - ди - ний во-гник я - сний

Vocal melody for the first line of the song, starting with a quarter rest followed by quarter notes G4, A4, B4, and C5, then a half note D5. The piano accompaniment starts with a quarter rest followed by chords and moving lines in both staves.

і за - мо - ека ве - се - ла річ.
ще ме - ре - хтить край бе - ре - жка.

Vocal melody for the second line of the song, starting with a quarter note G4, then a half note A4, and a quarter note B4. The piano accompaniment features chords and moving lines in both staves.

Івана Купала

С. А. Т. Б.

І бу - йні ло - зи, й ве-рби су - мні
І хтось блу - ка - є в ти - ші ні - мій,

о - по - ви - ла та - є - мна ніч.
і, мов сльо - за, бри - нить рі - ка.

Івана Купала

First system of the musical score. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in G major (one sharp) and 4/4 time. It features two vocal parts: a soprano part and a bass part. The lyrics are: (1)... І го - ри над Дні - пром по - над Дні - . The piano accompaniment is in G major and 4/4 time, featuring a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

(1)... І го - ри над Дні - пром по - над Дні - .

(2)... А...

Second system of the musical score. It continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line lyrics are: пром за - сну - ли ми - рним сном... The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line and chords.

пром за - сну - ли ми - рним сном...

Івана Купала

The musical score is written for a vocal soloist and piano accompaniment. It is in the key of D major (indicated by two sharps) and 3/4 time. The vocal line consists of two systems. The first system contains four measures with the lyrics "І бу - йні ло - зи, й ве - рби су - мні". The second system contains four measures with the lyrics "о - по - ви - ла та - є - мна ніч.". The piano accompaniment is written in grand staff notation. The first system has four measures, and the second system has four measures. The piano part includes various chords, arpeggios, and a triplet in the final measure of the second system. The lyrics are written below the vocal staff, and the piano part is written below the vocal staff.

І бу - йні ло - зи, й ве - рби су - мні

о - по - ви - ла та - є - мна ніч.

Івана Купала

2. І лиш є - // - ка. Ку- па- ла А...

на йва-на! О-зви-ся, де ти?
Я бу-ду ждaть те-бе

The musical score is written for voice and piano. The key signature has two sharps (F# and C#), and the time signature is 4/4. The score is divided into two systems. The first system contains the first two measures of the vocal line, with a repeat sign and a second ending marked '2.'. The piano accompaniment consists of chords and moving lines in both hands. The second system contains the next four measures of the vocal line, with the piano accompaniment continuing with chords and moving lines. The lyrics are written below the vocal line in both Ukrainian and Russian.

Івана Купала

При-пинь, ко-ха-на!
всю ніч до ра-на!
І хтось блу-ка-є

The first system of the musical score for 'Івана Купала'. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a treble clef with a key signature of one sharp (F#). It features a melody with a long note on 'ко-ха-на!' followed by a descending line. The piano accompaniment is in a bass clef with the same key signature, featuring a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

є ти-ші ні-мій,
і, мов сльо-за,
[3] [3]

The second system of the musical score. The vocal line continues with a melody that has a long note on 'ні-мій,' followed by a descending line. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note bass line and chords in the right hand, including triplets marked with a '3' and a bracket.

Івана Купала

Закінчення

бри - нить рі - ка. І, мов сльо - за,

бри - нить рі - ка. І, мов сльо - за,

А вже над плесом гаснуть вогні,
І замовка весела річ...
І буйні лози, й верби сумні
Оповила таємна ніч.

І гори над Дніпром
Заснули мирним сном...
І буйні лози, й верби сумні
Оповила таємна ніч.

І лиш єдиний вогник ясний
Ще мерехтить край бережка,
І хтось блукає в тиші німій,
І, мов сльоза, бринить ріка.

.....

– А може, то хлопець русалку виглядає?
Кажуть, що в таку ніч вони виходять на берег
і при місяці водять танок.

.....

І хтось блукає в тиші німій,
І, мов сльоза, бринить ріка.

Купала на Йвана!
Озвися, де ти! Прилинь, кохана!
І хтось блукає в тиші німій,
І, мов сльоза, бринить ріка.

.....
– А може, то він шукає цвіт папороті,
який з'являється саме в купальську ніч
і приносить щастя тому, хто його знайде?

.....
І хтось блукає в тиші німій,
І, мов сльоза, бринить ріка.

Купала на Йвана!
Я буду ждать тебе
Всю ніч до рана!

І хтось блукає в тиші німій,
І, мов сльоза, бринить ріка... (3)

ЗАПЛЕТУ ВІНОЧОК, ЗАПЛЕТУ ШОВКОВИЙ

Івана Купала

Купальська. Мелодія Леопольда Яшенка

Помірно
♩ = 70

З а - пле - ту ві - но - чок, за - пле - ту шо - вко - вий
на ща - стя, на до - лю, на чо - рні - ї бро - ви. бро - ви.

The musical score is written in 2/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). It consists of two staves. The first staff has a tempo marking 'Помірно' and a metronome marking '♩ = 70'. The melody is primarily in the right hand, with chords in the left hand. The second staff continues the melody and includes first and second endings marked '1.' and '2.'.

Заплету віночок,
Заплету шовковий
На щастя, на долю,
На чорнії брови. | 2

Та й пуцу віночок
На биструю воду
На щастя, на долю,
На милого вроду. | 2

Ой пливи, віночку,
Тихо за водою
На щастя, на долю
Милому зі мною! | 2

КРУГОМ МАРИНОНЬКИ

Івана Купала

Купальська. Харківська обл., Печеніжинський р-н.
Редакція хору "Гомін"

Поволі

$\text{♩} = 75$

Кру-гом Ма-ри-но-ньки хо-ди-ли ді-во-ньки,
сто-ро-но-ю до-щик і-де.
Сто-ро-но-ю, та й на мо-ю ро-же-
ньку че-рво-ну. // - ну.
Ой на мо-рі хви-ля, при до-ли-ні ро-са,
сто-ро-но-ю до-щик і-де.
Сто-ро-но-ю, та й на мій ба-реві-но-чок зе-ле-
ний. // - ний. // - ний. // - ний. Закінчення.

Кругом Мариноньки
Ходили дівоньки,
Стороною дощик іде.
Стороною,
Та й на мою роженьку
Червону. | 2

Ой на морі хвиля,
При долині роса,
Стороною дощик іде.
Стороною,
Та й на мій барвіночок
Зелений. | 2

Сьогодні Івана,
А завтра Купала,
Рано-вранці сонце зійшло.
Рано-вранці,
Та й на мою роженьку
Червону. | 2

Ой на морі хвиля,
При долині роса,
Рано-вранці сонце зійшло,
Рано-вранці,
Та й на мій барвіночок
Зелений. | 2

ОЙ ПО ГОРІ, ПО ДОЛИНІ

Івана Купала

Купальська. Чернігівська обл., Козелецький р-н.
Запис та обробка Леопольда Яшенка

Повільно, не поспішаючи

$\text{♩} = 70$

С. 1. Ой по го - рі, по до-ли - ні, по ши-ро - кій лу - го-ви - ні,
по гу-стій тра - ві, та й по гу-стій тра - ві.
Да гей,
гей!

С. А. I 2. Там ді-вча - та кві - ти рва-ли та в лу - че - чки за - ви-ва-ли,
гей!

С. А. I ві - но чки пле - ли. Та й ві но-чки пле - ли...
Гей, гей, гей... Да гей,

С. А. I 3. Та й пу-ска - ли із мі-сто-чка ще й кру - то - го бе - ре-же-чка
4. Всі ві - но - чки по - спли-ва - ли, як ді-вча - та за - га-да-ли,
гей!

Івана Купала

по би-стрій во-ді. та й по би-стрій во-ді.
лиш о-дин по-то-нув, лиш о-дин по-то-

Гей,гей, гей! Да гей,

3. // - нув, по-то-нув.

Да гей, гей... Ой там на І - ва - на та й

♩ = 60

Гей, на Ку - па - ла!

на Ку - па - ла! зір - ка із не - ба впа - ла!

Зі-рка із не - ба впа - ла, гей! За

Гей, гей, та й по-ко-ти-лась за ти-хий Ду-най,

Івана Купала

ти-хий Ду- най, за ти-хий Ду най, за

за ти-хий Ду- най, за

Detailed description: This system contains the first two measures of the piece. The key signature has one sharp (F#). The first measure features a treble staff with a triplet of eighth notes (D, E, F#) and a bass staff with a half note D. The second measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The lyrics 'ти-хий Ду- най,' are under the first measure, and 'за ти-хий Ду най,' are under the second. The word 'за' appears again at the end of the system.

за ти - хий Ду - най!

ти-хий Ду- най! Гей, гей!

Detailed description: This system contains the next two measures. The first measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The second measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The lyrics 'за ти - хий Ду - най!' are under the first measure, and 'ти-хий Ду- най! Гей, гей!' are under the second. The time signature changes to 4/4 at the end of the system.

5. Ой дів-ча - та го - лу-бо-ньки, не вти ра - йте мо - ї слі - зо-ньки,

Detailed description: This system contains the next two measures. The first measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The second measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The lyrics '5. Ой дів-ча - та го - лу-бо-ньки, не вти ра - йте мо - ї слі - зо-ньки,' are under the first measure.

мій ві-нок по-то нув, мій ві-нок по - то нув, Да гей,

Гей, гей, гей...

Detailed description: This system contains the final two measures. The first measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The second measure has a treble staff with a half note D and a bass staff with a half note D. The lyrics 'мій ві-нок по-то нув, мій ві-нок по - то нув, Да гей,' are under the first measure, and 'Гей, гей, гей...' are under the second.

Івана Купала

ме - не ми - лий об - ма - нув, об - ма - нув...

гей... Да гей, гей... Ой там на І -

ва - на та й на Ку - па - ла!..

Гей, гей...

Ой по горі, по долині,
По широкій луговині,
По густій траві,
Та й по густій траві.

Там дівчата квіти рвали
Та в пучечки завивали,
Віночки плели,
Та й віночки плели.

Та й пускали із місточка,
Ще й з крутого бережечка
По бистрій воді,
Та й по бистрій воді.

Всі віночки поспливали,
Як дівчата загадали,
Лиш один потонув. (2)

Ой там на Івана
Та й на Купала,
Зірка із неба впала, гей,
Гей, та й покотилась
За тихий Дунай! (3)

Ой дівчата-голубоньки,
Не втирайте мої слізеньки -
Мій вінок потонув! (2)
Мене милий обманув!
Обманув...

Ой там на Івана
Та й на Купала!
Гей, гей...

ПІДУ В САДОЧОК, НАРВУ КВІТОЧОК

Івана Купала

Купальська. Галичина. Обробка Леопольда Яшенка

Поволі
♩ = 90

С. 1. Пі - ду в са - до - чок, на - рву кві - то -
чок. Гей, гей, на - рву кві - то - чок.

С. А. 2. Спле - ту ві - но - чок, лу - шу в ста - во -
чок. Гей, гей, лу - шу в ста - во - чок.

3. Хто ві - нка спі - йме, той ме - не ві -
зьме. Гей, гей, той ме - не ві - зьме.

А. 4. А ко - зак мо - ло - дий за ві - нком по -
5. Та й за ві - нком по - плив, та й по ши - ю

Івана Купала

A. *плив.*
вбрів. Гей, гей,
за ві - нком по - плив.
та й по ши - ю вбрів.

C.
A.

C.
A.

6. Та ой ко - ню ж мій, ко - ню, та не стій на - ді
7. Та бі - жи сте - же - чко - ю аж до са - мо - го

мно - ю. Гей, гей, не стій на - ді мно - ю.
дво - ру. Гей, гей, до са - мо - го дво - ру.

8. Та не ка - жи, ко - ню, що я у - то - пи - вся.
9. А - ле ска - жи, ко - ню, що я о - же - ни - вся.
11. Та бу - ли бо - я - ри та й чо - рні - ї хма - ри.

Гей,
Гей, гей,
що я у - то - пи - вся.
що я о - же - ни - вся.
та й чо - рні - ї хма - ри.

10. Та бу - ла мо - ло - да = чи - ста - я во -

Івана Купала

да. Гей, гей, чи - ста - я во - да.

12. Та бу - ли сві - ти - лки = я - сні - ї зі -

рки. Гей, гей, я - сні - ї зі - рки.

13. Та бу - ли му - зи - ки з би - стро - ї рі -

ки... Гей, гей, з би-стро-ї рі - ки... Гей, гей...

Піду в садочок, нарву квіточок.
Гей, гей, нарву квіточок.

Сплету віночок, пушу в ставочок.
Гей, гей, пушу в ставочок.

Хто вінка спійме, той мене візьме!..

А козак молодий за вінком поплив...
Та й за вінком поплив, та й по шию вбрів...
Та ой коню ж мій коню, та не стій наді мною...
Та біжи стежечкою аж до самого двору...
Та не кажи, коню, що я утопився, гей!..
Але скажи, коню, що я оженився, гей!..
Та була молода – чистая вода...
Та були бояри – та й чорнії хмари, гей...
Та були світилки – яснії зірки...
Та були музики з бистрої ріки,
Гей, гей, з бистрої ріки!
Гей, гей...

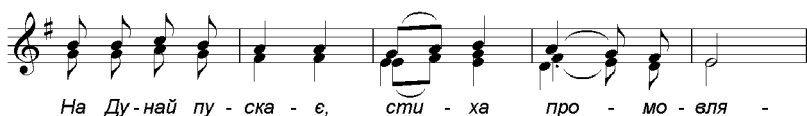
ОЙ ДА ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ // ТА ЧЕРЕЗ СЕЛО

Івана Купала

Купальські. Чернігівська обл., Козелецький р-н, с.Берлози.
Запис та обробка Леопольда Яшенка

Поволі, плавно

$\text{♩} = 70$

Івана Купала

а на бе-ре-же-чку я - вір зе - ле - не - нький. Гей,

4. А по-під я - во - ром Гей, ко-ник во - ро - не - нький, гей,

а бі-ля ко-ни-ка ко - зак мо - ло - де - нький. Гей,

гей!
Гей, (5.) ...та ще й про - мо-
(6.) ...зо - ста - ва - йся здо-
5. Ко-ни-ка сі - dla - є, гей, та ще й про - мо-
// - но, зо - ста - ва - йся здо

Івана Купала

вля - є: про-ща-вай, ді-вчи-но, зо-ста-ва-йся здо-
ро - ва, гей, бо ме-ні су-ди-лась да-льня - я до-

вля - є: про-ща-вай, ді-вчи-но, зо-ста-ва-йся здо-
ро - ва, бо ме-ні су-ди-лась да-льня - я до-

1. ро - ва! Гей,
ро - //

2. га. Гей, гей!..

ро - ва. 6. Про - ща-вай, ді - вчи - // га. Гей, гей!..

Ой да тихо, тихо Дунай воду несе,
А ще тихше, тихше дівка косу чеше.

Чеше вона, чеше, на Дунай пускає,
На Дунай пускає, стиха промовляє.

Пливи, пливи, косо, аж до бережечка,
А на бережечку явір зелененький.

А попід явором коник вороненький,
А біля коника козак молоденький.

Коника сідлає та ще й промовляє:
Прощавай, дівчино, зоставайся здорова.

Прощавай, дівчино, зоставайся здорова,
Бо мені судилась дальня дорога.
Гей, гей!..

Івана Купала

Енергійно, широко
♩ = 80

С. А. Т. Б.

Та че-рез се-ло, та че-рез се-ло та піч ве-зе-но. І-ва-не, йва-не, гу!

Та через село, (2)
Та піч везено,
Іване, Йване, гу!

А в тої печі, (2)
Золотії плечі,
Іване, Йване, гу!

Та ой на Йвана, (2)
Та воду брала,
Іване, Йване, гу!

А на Петра, (2)
Та й хліб пекла,
Іване, Йване, гу!

На одну мелодію часом нанизується кілька пісених сюжетів. Тому, коли цю пісню співаємо окремо – наприклад, не на концерті, а безпосередньо на купальському святі, – тоді маємо ще два варіанти тексту, записані у тому ж селі...

* * *

Да пішли дівки (2)
Да й у гай по квітки,
Іване, Йване, гу!

Да прийшлось дівкам (2)
Да Дунай брести,
Іване, Йване, гу!

А сиротині (2)
Да й перед вести,
Іване, Йване, гу!

Да й усі дівки (2)
Дунай перебрели,
Іване, Йване, гу!

А сиротина (2)
Да й утонула,
Іване, Йване, гу!

Да пішли слухи (2)
Й аж до мачухи,
Іване, Йване, гу!

Да не жаль мені (2)
Да сиротини,
Іване, Йване, гу!

А жаль мені (2)
Да сорочини!
Іване, Йване, гу!

* * *

Да купався Йван, (2)
Да й у воду впав,
Іване, Йване, гу!

Да купався Йван, (2)
Доведеться й нам.
Іване, Йване, гу!

Да купався Петро, (2)
Да й упав у відро.
Іване, Йване, гу!

Да купався Клим, (2)
Доведеться всім.
Іване, Йване, гу!

ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО ДЕРЕВО ВОЗИЛИ

Івана Купала

Купальська. Вінницька обл., Томашпільський р-н, с.Стіна.
Записала Світлана Скиба, 2001 р.

Помірно
♩ = 88

1. Че - рез на - ше се - ло де - ре - во во - зи - ли.
Де - ре - во во - зи - ли, це - ркву ста - но - ви(ли.)

Варіант заспіву:

2. Це - ркву ста - но - ви - ли...

Через наше село дерево возили.
Дерево возили, церкву становил(и).

Церкву становили із трьома верхами.
Із трьома верхами, з трьома куполам(и).

З трьома куполами, з трьома місяцями.
З трьома місяцями, з трьома зірницям(и).

Перший місяць ясний – а той Іван красний.
Перша зірка ясна – а та Галя крас(на).

Другий місяць ясний – а той Петро красний.
Друга зірка ясна – та Марія крас(на).

Третій місяць ясний – а той Павло красний.
Третя зірка ясна – а та Ніна крас(на).

Тепер їх узяти та й попарувати.
Калина-малина, ягода червон(а).

Тую Галю взяти – Іванові дати.
Ту Марію взяти та й Петрові дат(и).

А ту Ніну взяти та й Павлові дати.
Калина-малина, ягода червон(а).

На тім Іванові вишита сорочка.
А хто її вишив? Васильова доч(ка).

А на тій і Галі золотий віночок.
А хто ж їй і купив? Романів синоч(ок).

ОЙ ЗА НАШИМ САДОМ ТРИ МІСЯЦІ РЯДОМ

Івана Купала

Купальська. Східне Поділля

Жваво
♩ = 110

С. А. Т. Б.

Ой за на-шим са - дом три мі - ся - ці ря - дом.

Стій, ду - бе, не гу - ди, на ду - бо - ві жо - лу - ді,

Гей, гей, гей! Гей, гей, гей!

на ву - ли - ці Ку - па - ла на Йва - на!

На ву - ли - ці Ку - па - ла на Йва - на!

Ой за нашим садом три місяці рядом.

*Стій, дубе, не гуди,
На дубові жолуді,
На вулиці Купала на Йвана!*

Перший місяць ясний – то Іванко красний.

Другий місяць ясний – то Василько красний.

Третій місяць ясний – то Семенко красний.

Ой за нашим садом три зіроньки рядом.

Перша зірка ясна – то Ганнуса красна.

Друга зірка ясна – то Маруса красна.

Третя зірка ясна – то Настуся красна.

Що Іванко каже: я Ганнусю люблю.

Я свій Ганнусі черевички куплю.

А Василько каже: я Марусю люблю.

Я свій Марусі хустиночку куплю.

А Семенко каже: я Настусю люблю.

Я свій Настусі намистечко куплю.

ОЙ ЛЕТИЛО ПОМЕЛО

Івана Купала

Купальська. З друкованих джерел

Швидко, енергійно
♩ = 100

Ой ле - ті - ло по - ме - ло че - рез на - ше се - ло.
Сто - впом дим, сто - впом дим!

Ой летіло помело
Через наше село.
Стовпом дим! (2)

Сіло спочивати
На дядькову хату.
Стовпом дим! (2)

А дядькова хата
Загорілася
Та й горить! (2)

А Йванкова голова
Засмалілася
Та й курить. (2)

А Маруся з radoщами
Носить воду пригорщами
Та й гасить. (2)

Що погасить, то й займеться,
А Маруся засміється,
Стовпом дим! (2)

Івана Купала

Від учасників хору "Томпін"

* * *

Ой там на Купала
Жаба в борщ упала,
Купала на Йвана!

Дівки не поспіли -
Хлопці жабу з'їли,
Купала на Йвана!

Ой там на Купала
Гуска в борщ упала,
Купала на Йвана!

Хлопці не поспіли,
Дівки гуску з'їли,
Купала на Йвана!

Ой там попід мостом
Пливе жаба з хвостом,
Купала на Йвана!

Хлопці ізловили
Та й ту жабу з'їли,
Купала на Йвана!

Ой там на Купала
Миша в борщ упала
Купала на Йвана!

Дівки не поспіли -
Хлопці мишу з'їли,
Купала на Йвана!

* * *

На Купала була,
Сорочку забула.
Купала на Йвана!

Не піду додому –
Боюся сорому.
Купала на Йвана!

Загорнусь в солому
Та й піду додому.
Купала на Йвана!

Вігер налітає -
Солому зриває.
Купала на Йвана!

А слідом за мною
Хлопці чередою.
Купала на Йвана!

* * *

Купало, Купало,
Чи ти з неба впало,
Купала на Йвана!

Чи з землі взялося,
Що таке вдалося?
Купала на Йвана!

ОЙ НА КУПАЛА, НА ІВАНА

Івана Купала

Купальська. Черкаська обл., Тальнівський р-н, с.Зеленьків.
Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 110

1. Ой на Ку - па - ла, на І - ва - на
ви - йшла Га - нну - ся га - рно вбра - на.

2(3...). На не - ї хло - піці зля - да - ю - ться,
а за - че - пи - ти сти - да - ю - ться.

Ой на Купала, на Івана
Вийшла Ганнуса гарно вбрана.

На неї хлопці зглядаються,
А зачепити стидаються.

Один Василько не встидався,
Взяв за рученьку, привітався.

Ой ти Ганнусю, ой ти, ой ти,
Звідки до тебе зайти, зайти?

Садком, Васильку, садком, садком,
В мене горілка з медком, з медком.

Садком, Васильку, стежечками,
В мене горілка з ягідками.

Садком, Васильку, долиною,
В мене горілка з калиною.

* * *

Ой на Івана, на Купала,
Там ластівочка купалася.

На бережечку сушилася,
Дівка Ганнуся журилася.

А ще рушників не наткала,
А вже Василька сподобала.

А ще рушнички на верстаті,
А вже Василько в її хаті!

* * *

Ой за городом річка тече,
А там Тетяна млинці пече.

Ой там Василько воду носить,
В свої Тетяни млинця просить.

Ой дай, Тетяно, хоч млинчика –
Привезу тобі гостинчика!

Ой дай, Тетяно, хоч одного –
Привезу тобі дорогого!

* * *

Ой ти Іване попів, попів,
Чого ти в погріб летів, летів?

Ой я у погріб летів, летів,
Бо я сметани хотів, хотів.

Не так сметани-колотухи,
Як тої дівки щебетухи!

* * *

Скакала жабка під гречкою,
За нею Йванко з уздечкою.

Ой чекай, жабко, загнуждаю,
Поїду Галю провідаю!

(Ой скавав коник під гречкою,
За ним Іванко з уздечкою.

Ой чекай, коню, загнуждаю,
Поїду Галю провідаю!)

Та ой чи жива, чи здорова
Моя Галюня чорноброва?

Ой ти, Галюню, серце моє,
Сподобалося личко твоє.

Ой не так личко, як ти сама,
Мов на папері виписана!

Мов на папері, на листочку,
Чорнії брови на шнурочку.

* * *

Чом ти, барвінку, не стелишся?
Чом ти, Миколо, не женишся?

Я ще зелений – постелюся,
Я ще молодий – оженюся.

Чом ти, руточко, вгору не йдеш?
Чом ти, Ганнусю, заміж не йдеш?

Я ще зелена – вгору піду,
Я ще молода – заміж піду.

* * *

Чом ти, барвінку, не стелишся?
Чом ти, Васильку, не женишся?

Пройде петрівка – простелюся,
Настане осінь – оженюся.

Та й візьму собі паняночку –
Молоду Галю за жіночку!

* * *

Ой коло млина, коло броду
Брала дівчина відром воду.

Ой брала, брала, набирала,
Та з козаченьком розмовляла.

Ти, козаченьку, не гай мене,
Та додомоньку пускай мене.

Бо в мене мати нерідная,
Мені вулонька невільная!

* * *

Ой мала нічка-петрівочка,
Не виспалась наша Галочка.

Ой там Ганнуся рано встала,
Свої слідочки замітала.

Свої слідочки замітала,
Та щоб матінка не пізнала.

А що до неї Василь ходить,
А що він її з ума зводить.

Ой не зводь дівку із розума,
Вона не буде твоя жона!

* * *

Ой на Купала, Купалочка
Не виспалася Наталочка.

Погнала бички, дрімаючи,
На пеньки ніжки збиваючи.

Приточи, Боже, більше ночі,
На Наталчині карі очі!

* * *

Ой летів шуляк над вулицю,
Вхопив Ганнусю за спідницю.

Біжить Микола та й гвалтує:
Ніхто Ганнусі не рятує!

Біжить Микола: гай-гай, гай-гай,
Віддай Ганнусю, віддай, віддай!

* * *

Ой хто не прийде на Купала,
То з того вийде дух і пара!

* * *

Ой вийди, Грицю, на вулицю
Та вирубай нам купайлицю.

Бо наші хлопці – недбайлиці,
Не вирубали купайлиці.

Як вирубають до схід сонця –
Нехай поставлять край віконця.

Як вирубають до зірниць –
Нехай поставлять край кирниці.

Як вирубають до місяця –
Нехай на ньому повісяться!

* * *

Ой молодая молодежи,
Та вирубай нам купайлицю.

Бо наші хлопці – недбайлиці,
Не вирубали купайлиці.

Ой коли б вони про нас дбали,
Вони б купайло вирубали!

* * *

Зробим Купайло до місяця,
Нехай всі хлопці повісяться.

Зробим купайло до зіроньки,
Нехай гуляють всі дівоньки!

* * *

Ой на городі бур'ян поріс,
Забрав чорт хлопців, та й в ліс поніс!

Ой носив, носив – не виносив,
Взяв на гілляку та й вивісив!

* * *

Ой на Купала вогонь горить,
А нашим хлопцям живіт болить.

Ой нехай болить, нехай знають,
Нехай Купайла не займають!

НАШЕ КУПАЙЛО З ВЕРБИ, З ВЕРБИ

Івана Купала

Купальська. Черкаська обл., м.Жашків. Від Миколи Горошка

Помірно
♩ = 100

На - ше Ку - па - йло з ве - рби, з ве - рби;
ти, ді - вчи - но - нько, при - йди, при - йди.

Наше Купайло з верби, з верби,
Ти, дівчинонько, прийди, прийди.

А вже Купайло завітчане,
Прийшло дівчатко засмучене.

* * *

Ой на городі лопух, лопух,
А нашим дівкам живіт попух.

Ой нехай пухне, нехай знають,
Нехай до ночі не гуляють!

* * *

Наше Купайло будякове,
Погнали дівки бички в поле.

Ходімо, хлопці, дивитися
Як будуть дівки казитися.

Як будуть дівки казитися,
На сухі верби хилитися.

А сухі верби тріщатимуть,
А наші дівки пищатимуть.

КУПАЛОЧКА З КУПАЛА ЙДЕ

Івана Купала

Купальська. Сумська обл., Недригайлівський р-н.
Записала Людмила Іваннікова, 1990 р.
Обробка Леопольда Ященка

Помірно

$\text{♩} = 100$

A.

1. Ку - па-ло-чка з Ку-па-ла йде. Ку-па-ла на йва - на!

A.I

A.II

2. Ку - па-ло-чка три ві-йсько ве - де. Ку-па-ла на йва-на!

A.I

A.II

3. Пер - ше ві - йсько = хло-п'я-то - чка. Ку-па-ла на йва-на!

T.

B.

C.

A.I

A.II

4. Дру - ге ві - йсько = ді-вча-то - чка. Ку-па-ла на йва-на!

T.

B.

5. Тре - те ві - йсько = мо - ло - ди - ці. Ку - па - ла

Івана Купала

на Йва - на! Ку - па - ла на Йва - на!

This system consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat) and a 3/4 time signature. It contains four measures of music, primarily using chords. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, also containing four measures of music, mostly single notes and chords. The lyrics are written below the upper staff.

6. А хло-пці йдуть і-гра-ю-чи. Ку-па-ла на Йва - на!

This system consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats and a 3/4 time signature. It starts with three measures of rests, followed by two measures of music, and ends with a repeat sign. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, starting with three measures of music and ending with a repeat sign. The lyrics are written below the upper staff.

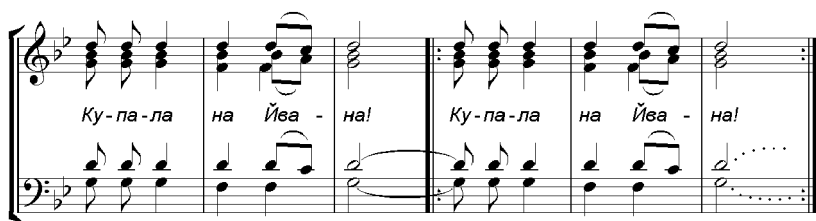
7. Ді-вча-та йдуть спі-ва-ю - чи. Ку-па-ла на Йва - на!

This system consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats and a 3/4 time signature. It contains five measures of music, including a repeat sign in the fourth measure. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing five measures of music, including a repeat sign in the fourth measure. The lyrics are written below the upper staff.

8. Мо - ло-ди - ці йдуть пла - чу - чи. Ку-па-ла на Йва - на!

This system consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two flats and a 4/4 time signature. It contains five measures of music, including a repeat sign in the fourth measure. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing five measures of music, including a repeat sign in the fourth measure. The lyrics are written below the upper staff.

Івана Купала

Купалочка з Купала йде.

Купала на Йвана! (2)

Купалочка три війська веде.

Перше військо – хлоп'яточка.

Друге військо – дівчаточка.

Третє військо – молодиці.

А хлопці ідуть іграючи.

Дівчата йдуть співаючи.

Молодиці йдуть плачучи.

ОЙ ВИСОКІЇ ТИНОЧКИ

Петрівка

Петрівчана. Полтавська обл., Лубенський р-н. Від Галини Ковадло

Поволі

$\text{♩} = 70$

Ой ви-со - кі - ї ти-но-чки, пе-ре-ла-зи ни - зькі.

Зби-рай-те-ся, по-дру - же - чки да-ле - кі та бли(зькі).

The musical score is written for a single melodic line on a treble clef staff. It begins with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Поволі' (Ad libitum) with a quarter note equal to 70 beats. The melody consists of two staves. The first staff contains the first line of the song, and the second staff contains the second line. The lyrics are written below the notes. The melody is simple and folk-like, with a mix of eighth and quarter notes. The second staff ends with a double bar line and repeat dots.

Ой високії тиночки,
Перелазі низькі.
Збирайтеся, подружечки
Далекі та близь(кі)! | 2

Збирайтеся, подружечки,
Де вчора гуляли,
Бо вже ж наші василечки
Від сонця зів'я(ли). | 2

Нехай в'януть, нехай в'януть,
Вони й повідходять,
Та ще ж наші дівчаточка
У вінках поxo(дять)! | 2

ОЙ НЕ СТІЙ, ВЕРБО, НАД ВОДОЮ

Петрівка

Петрівчана. Полтавська обл., Зінківський р-н, с.Шилівка.
Записали Лідія Орел та Леопольд Яшенко, 1986 р.

Широко, енергійно

$\text{♩} = 50$

Ой не стій, вербо, над водою,
Бо гірка вода під тобо(ю).

Ой не так гірка, як бистрая –
Що день і нічку прибува(є).

Що день і нічку прибуває,
Глибокий корінь підмива(є).

Глибокий корінь підмиває,
На сухий берег викида(є).

На сухий берег, на пісочок,
Де збирається челядо(чка).

ТА Й ПЕТРІВНЯЯ ЗОЗУЛЕНЬКО

Петрівка

Петрівчана. Полтавська обл., Гадяцький р-н, с.Воскобойники.
Записав Леопольд Ященко

Широко, вільно
♩ = 80

Та й пе - трі - вня - я зо - зу - ле - нько,
ой, та не куй ра - но по ді - бро(ві).

Та й петрівня зозуленько, ой,
Та й не куй рано по дібро(ві).

Та й не куй рано по діброві, ой,
Не збуди мене, молодо(ї).

Та й нехай мене та й той збудить, ой,
Та й котрий мене вірно лю(бить)!

ОЙ НА МОРІ УТЯ ТА Й КУПАЛОСЯ

Петрівка

Петрівчана. Чернігівська обл., Прилуцький р-н, с.Яблунівка.
Записав Леопольд Ященко у с.Золота Балка Нововоронцовського р-ну
Херсонської обл. від переселенців з Чернігівщини

Широко, вільно
♩ = 70

Ой на мо-рі у - тя та й ку-па - ло - ся,
а на бе - ре - же - чку та й су - ши - ло(ся). Гу!

Ой на морі утя та й купалося,
А на бережечку та й сушило(ся).

А на бережечку та й сушилося,
А на мене мати та й сварила(ся).

А на мене мати та й сварилася,
Щоб я на юлиці не барила(ся).

Ой як будеш, мати, та й сваритися,
Буду на юлиці та й барити(ся).

Ой як будеш, мати, та й докучати,
Буду на юлиці та й ночува(ти)!

НЕДАЛЕКО КРИНИЧЕНЬКА ВІД СЕЛА

Петрівка

Петрівчана. Східне Поділля

Широко
♩ = 80

1. Не - да - ле - ко кри - ни - чень - ка від се - ла,
по - си - ла - ла дів - чи - нонь - ка со - ко - ла.

2. Ле - ти, ле - ти, со - ко - лонь - ку, до дво - ра,
ой чи до - ма мій ми - лень - кий, чи не - ма?

Недалеко криниченька від села,
Посилала дівчинонька сокола.

Лети, лети, соколоньку, до двора:
Ой чи вдома мій миленький, чи нема?

Ой чи вдома мій миленький, чи немає,
Чи з другими дівоньками гуляє?

* * *

Ой ходила Марусенька по полю,
Вибидала пшениченьку з куколю.

Ой там їхав Іваночко, шапку зняв:
Боже тобі, Марусенько, помагай!

Боже тобі, Марусенько, помагай,
Буде з цієї пшениченьки коровай.

Буде з цеї пшениченьки насіння,
Коли в тебе, Марусенько, весілля?

У суботу, дівчата, в суботу,
Бо я маю на Іванка охоту.

У неділю, дівчата, в неділю,
Бо я маю на Іванка надію!

ОЙ ІВАНЕ, ІВАНЕ, ІВАНЕ

Петрівка

Петрівчана. Наддніпрянщина

Широко, вільно
♩ = 80

The musical score is written on two staves in G major (one sharp). The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. It contains the first two measures of the melody, which end with a repeat sign. The second staff continues the melody, starting with a 3/4 time signature and ending with a final 2/4 measure. The lyrics are written below the notes.

Ой І - ва - не, І - ва - не, І - ва - не,

вже ж тво - я пе - трі - во - чка ми - на - є.

Ой Іване, Іване, Іване,
Вже ж твоя петрівочка минає.

Вже ж твоя петрівочка минає,
Половини літечка немає.

Половини літечка немає,
Половина зіллячка всихає.

ОЙ ПОСІЄМ ОВЕС

Жнива

У жнива, побутова. Черкаська обл., Звенигородський р-н, с.Козацьке.
Записав Леопольд Ященко

Помірно

♩ = 90

C.
A.

Ой по - сі - єм о - вес та й до зе - рна й у - весь.

До зе - рна, до зе - рна, до зе - рна й у - весь.

C.
A.

До зе - рна, до зе - рна, до зе - рна й у - весь.

T.
B.

Ой посієм овес та й до зерна й увесь.

До зерна, до зерна, до зерна й увесь! (2)

Ой зберемо овес та й до зерна й увесь.

Ой змолотим овес та й до зерна й увесь.

Ой звеземо овес та й до зерна й увесь.

ЗА НАШОЮ СЛОБОДОЮ

Жнива

У жнива, лірична. Східне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 70

За на - шо - ю сло - бо - до - ю, за на - шо - ю
сло - бо - до - ю, ро - сте жи - то з ло - бо - до(ю).

За нашою слободою (2)
Росте жито з лободо(ю).

Ой там Галя жито жала, (2)
В правій руці серп держа(ла).

В правій руці серп держала, (2)
А лівою підбира(ла).

А лівою підбирала, (2)
Назад себе снопи кла(ла).

Назад себе снопи клала, (2)
На шлях битий погляда(ла).

На шлях битий поглядала, (2)
Василечка вигляда(ла).

А ВЖЕ СОНЦЕ КОТИТЬСЯ

Жнива

Жниварська. Чернігівська обл., Козелецький р-н.
Записав Леопольд Ященко

Поважно
♩ = 75

А вже сон-це ко-ти - ться, нам до-до-му хо-че-ться.
Го - спо - да - рю наш, нам до - до - му час! Гу!

А вже сонце котиться,
Нам додому хочеться.

*Господарю наш,
Нам додому час! Гу!*

А вже сонце низько,
Додому неблизько.

А вже сонце на зорі,
Кусаються комарі.

А вже сонця трошки,
Кусаються мошки.

А вже сонце над дубком,
Нам додому холодком.

А вже сонце кружком,
Нам додому лужком.

*Лужком-бережком,
Жовтеньким піском!*

* * *

Ой чиє то поле
Заспівало стоя?
Заспівало нам,
Хорошим женцям. Гу!

Іванове поле
Заспівало стоя.
Ми його дождем,
У копи складемо. Гу!

А чужії женці
Та все шолудивці –
Жита не пожали,
Серпи полама(ли). Гу!

А нашії женці
Та все чорнобривці –
Житечко дожали,
В снопи пов'яза(ли). Гу!

МИ-ТО, ЖЕНЧИКИ, МИ-ТО

Жнива

Обжинкова. Східне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 70

Ми=то, же-нчи-ки, ми=то, ми=то, же-нчи-ки,
ми=то по-жа-ли у-се жи-то.

The musical score is written on two staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 5/4 time signature. It contains a melody with eighth and quarter notes, followed by a 3/4 time signature change and a final 2/4 time signature. The second staff continues the melody with similar note values and rests. The lyrics are written below the notes, with some words aligned under specific notes and others under rests.

Ми-то, женчики, ми-то (2)

Пожали усе жито.

А сусіди ліниві, (2)

Стоїть жито на ниві.

ПЕРЕПІЛОНЬКО БІЛА

Жнива

Обжинкова. Мелодія з Галичини

Помірно
♩ = 65

Пе-ре-пі-ло-нько бі-ла, де ж ти бу-деш си-ді-ла?
Вже не-ма-є жи-та, вже не-ма пше-ни-ці
на го-спо-да-ре-вій ни-виці.

Перепілонько біла.
Де ж ти будеш сиділа?
Вже немає жита,
Вже нема пшениці
На господаревій нивці.

2

Перепілонько мала,
Де ся будеш ховала?
Вже немає жита,
Вже нема пшениці,
Бо кінець косовиці!

2

Перепілонько-ненько,
Де ж ти будеш, серденько?
Та поїдьмо з нами
До нашої хати –
Будеш в нас зимувати!

2

ОЙ ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО

Жнива

Обжинкова. Східне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Помірно
♩ = 80

1. Ой лі - та - є со - ко - ло - нько по по - лю,
та й зби - ра - є че - ля - до - ньку до - до - му.

2. І - ди, і - ди, че - ля - до - нько, до - до - му,
ви - гу - ля - ла все лі - те - чко по по - лю.

Ой літає соколонько по полю,
Та й збирає челядоньку додому.

Іди, іди, челядонько, додому,
Вигуляла все літечко по полю.

Вигуляла все літечко ще й жнива,
Заболіла головонька ще й спина.

ОЙ ЛЕТИЛА БІЛА ПАВА

Жнива

Обжинкова. Східне Поділля. Записав Леопольд Ященко

Помірно

$\text{♩} = 80$

1. Ой ле - ті - ла бі - ла па - ва до бо - ру,
за - га - ня - ла че - ля - до - ньку до дво - ру.

2. І - ди, і - ди, че - ля - до - нько, до дво - ру,
не за - па - люй бі - ле ли - чко по по - лю.

Ой летіла біла пава до бору,
Заганяла челядоньку до двору. (2)

Іди, іди, челядонько, до двору,
Не запалюй біле личко по полю. (2)

Ой до кінця, женчики, до кінця,
Та й підемо додомоньку за сонця. (2)

А наша хазяєчка молоденька,
Да зварила на вечерю горобейка. (2)

А наша хазяєчка велика,
Да зварила на вечерю індика. (2)

Ой зварила на вечерю індика,
Да буде вам горілочка ще й музика. (2)

СИДИТЬ ГОЛУБ НА КОПІ

Жнива

Обжинкова. Чернігівська обл., Козелецький р-н.
Записав Леопольд Ященко

Поважно
♩ = 80

Си-дить го - луб на ко - пі, ди - ву - є - ться
бо - ро - ді, ди - ву - є - ться бо - ро - ді. Гу!

Сидить голуб на копі,
Дивується бороді. (2) Гу!

Ой чия ж то борода
Сріблом-злотом улила. (2) Гу!

Сріблом-злотом улила,
Красним шовком обвита. (2) Гу!

КОТИВСЯ СНОПОЧОК ПО ПОЛЮ

Жнива

Обжинкова. Волинь

Поволі
♩ = 70

1. Ко - ти-вся сно - по - чок по по - лю,
ко - ти-вся сно - по - чок по по - лю.

2. Про - си-вся в же - нчи - ків до - до - му,
про - си-вся в же - нчи - ків до - до - му.

Котився снопочок по полю. (2)

Просився в женчиків додому. (2)

Візьміть мене, женчики, з собою. (2)

Занесіть мене в stodolu. (2)

Я в stodolonyці погошу. (2)

Та й на нивоньку знов піду! (2)

КОТИВСЯ ВІНОК З ЛАНУ

Жнива

Обжинкова. Черкаська обл., Городищенський р-н, с.Старосілля.
Записав і гармонізував Леопольд Ященко

Помірно, урочисто
 $\text{♩} = 70$

С. А.
Т. Б.

Ко-ти-вся ві-нок з ла-ну, ко-ти-вся ві-нок з ла-ну до го-спо-да-ря в бра-му, до го-спо-да-ря в бра(му).

Котився вінок з лану (2)
До господаря в браму. (2)

З-під брами й у світлицю, (2)
На білі паляниці. (2)

Господар молоденький, (2)
Під ним кінь вороненький. (2)

По подвір'ячку грає, (2)
Женчиків виглядає. (2)

А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ КРАСНА*	18
А ВЖЕ СОНЦЕ КОТИТЬСЯ*	236
А МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМ*	68
БЕРЕГОМ, БЕРЕГОМ, БЕРЕЖИНОЮ*	142
БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ*	82
БУЛА СОБІ ЦАРІВНА* (Царівна)	99
ВЕДУ РУСАЛКУ*	162
ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (І)*	37
ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (ІІ)**	39
ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (ІІІ)**	41
ВОЛОДАР, ВОЛОДАР**	55
ВІНЕЦЬ* (Зав'яжем, зав'яжем, зав'яжем вінець)	62
ВОРОТАР, ВОРОТАР, ВОРОТАРЧИКУ* (Воротарчик)	56
ВОРОТАРЧИК* (Воротар, воротар, воротарчику)	56
В ОСИЧИНІ ДА В БЕРЕЗИНІ**	138
ВУЛИЦЕЮ ЙДЕМ, КУПАЙЛО НЕСЕМ*	174
В ХОРОВОДІ МИ БУЛИ* (Красна панна)	91
ГЕЙ, СТАВАЙМО, ДІВКИ, В КОЛО*	102
ГОЛУБ І ГОЛУБКА* (Ми голуба уловили)	97
ГРУШЕЧКА* (Посаджу я грушечку)	78
ГРУШКА (Ой вийду я за ворітчка)	77
ДА ДЕСЬ НАШИЄ ДА ЧОРНЯВИЄ**	150
ДА СТОЯЛА МАРИНКА НА МЕЖІ*	177
ДЕСЬ ТУТ БУЛА ПОДОЛЯНОЧКА* (Подоляночка)	86
ЖУЧОК* (Ходить жучок по драбині)	72
ЗАБРАЛА ВОДА ВСІ ЛУГИ*	50
ЗАВ'ЯЖЕМ, ЗАВ'ЯЖЕМ, ЗАВ'ЯЖЕМ ВІНЕЦЬ* (Вінець)	62
ЗАЙЧИК (І)* (Зайчику, зайчику ти малесенький)	90

* З репертуару етнографічного хору "Гомін" (м.Київ).

** Від співочого гурту Київського Кобзарського Цеху.

ЗАЙЧИК (ІІ) (Ой на горі жито, сидить зайчик)	93
ЗАЙЧИКУ, ЗАЙЧИКУ ТИ МАЛЕСЕНЬКИЙ* (Зайчик (І))	90
ЗА НАШОЮ СЛОБОДОЮ*	235
ЗАПЛЕТУ ВІНОЧОК, ЗАПЛЕТУ ШОВКОВИЙ*	192
ЗАСВІТ РАНЕНЬКО*	26
ІВАНЧИКУ-БЛОДАНЧИКУ*	87
ІДИ, ЗИМО, ТА Й ДО СТОЛИНА**	14
КАПЕРУШ* (Ой вийду я на майдан)	109
КАТЕРИНА І ВАСИЛЬ*	92
КОЛО МЛИНА КАЛИНА*	31
КОЛО МЛИНА КАЛИНА, КАЛИНА**	130
КОРОЛЮ, КОРОЛЮ, ЧОМ НЕ ЙДЕШ*	53
КОСАРІ КОСЯТЬ, А ВІТЕР ПОВІВАЄ*	168
КОСИЛИ МИ СІНО*	169
КОТИВСЯ ВІНОК З ЛАНУ*	244
КОТИВСЯ СНОПОЧОК ПО ПОЛЮ*	243
КОТИК І МИШКА* (Ой до нори, мишко)	101
КОШТУР* (Летіли лебеді понад став)	107
КРАСНА ПАННА* (В хороводі ми були)	91
КРОКОВЕЄ КОЛЕСО (І)**	60
КРОКОВЕЄ КОЛЕСО (ІІ)	61
КРУГОМ МАРИНОНЬКИ*	193
КУДИ ЇДЕШ, РОМАНЕ*	47
КУПАЛА НА ЙВАНА*	178
КУПАЛОЧКА З КУПАЛА ЙДЕ*	224
КУПАЛЬСЬКА НІЧ*	183
КУСТ** (Та ой ми були у великому лісі)	159
ЛЕТІЛИ ЛЕБЕДІ ПОНАД СТАВ* (Коштур)	107
МАК* (Чижику, чижику, пташечко маленька)	80
МАСЛЯНАЯ, ОЦЕ Я ЙДУ**	12
МИ ГОЛУБА УЛОВИЛИ* (Голуб і голубка)	97

* З репертуару етнографічного хору "Гомін" (м.Київ).

** Від співочого гурту Київського Кобзарського Цеху.

МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМО*	66
МИ СУХОГО ПЛОТА ЙДЕМО* (Сухого плота)	71
МИ-ТО, ЖЕНЧИКИ, МИ-ТО*	238
НА ГРЯНІЙ НЕДІЛІ*	164
НА НАШІЙ ЮЛОЙЦІ*	175
НАША МАРИНКА-КУПАЛОЧКА*	176
НАШЕ КУПАЙЛО З ВЕРБИ, З ВЕРБИ*	223
НЕДАЛЕКО КРИНИЧЕНЬКА ВІД СЕЛА*	231
ОГІРОЧКИ* (Ой питалася мати дочки)	74
ОЙ БУЛА В МЕНЕ МАТИ-МАЧОХА**	166
ОЙ ВЕРБИЦЕ*	48
ОЙ ВЕСНОНЬКО, ВЕСНО*	31
ОЙ ВЕСНЯНОЧКА**	19
ОЙ ВИЙДУ НАДВІР – БИЧКИ БУШУЮТЬ**	158
ОЙ ВИЙДУ Я ЗА ВОРИТЕЧКА (Грушка)	77
ОЙ ВИЙДУ Я НА МАЙДАН* (Каперуш)	109
ОЙ ВИЙСЯ, ХМЕЛЮ*	110
ОЙ ВИСОКІ ТИНОЧКИ*	227
ОЙ ДА ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ*	204
ОЙ ДО НОРИ, МИШКО* (Котик і мишка)	101
ОЙ ЗА НАШИМ САДОМ*	212
ОЙ ЗАЦВІЛИ ФІЯЛОЧКИ*	136
ОЙ ІВАНЕ, ІВАНЕ, ІВАНЕ*	233
ОЙ ЛЕТІЛА БІЛА ПАВА*	241
ОЙ ЛЕТІЛЮ ПОМЕЛО*	214
ОЙ ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО*	240
ОЙ МОЛОДАЯ МОЛОДИЦЕ	105
ОЙ НА ГОРІ МЛИНОЧОК, МЛИНОЧОК**	137
ОЙ НА ГОРІ ЖИТО, СИДИТЬ ЗАЙЧИК (Зайчик (II))	93
ОЙ НА ІВАНА, ОЙ НА КУПАЛА*	181
ОЙ НА КУПАЛА, НА ІВАНА*	217
ОЙ НА МОРІ УТЯ ТА Й КУПАЛОСЯ*	230

* З репертуару етнографічного хору “Гомін” (м.Київ).

** Від співочого гурту Київського Кобзарського Цеху.

ОЙ НЕ КУЙ, ЗОЗУЛЕ**	154
ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ*	114
ОЙ НЕ СТІЙ, ВЕРБО, НАД ВОДОЮ*	228
ОЙ НІХТО Ж ТАМ НЕ БУВАВ*	124
ОЙ НУМО, НУМО ЗЕЛЕНОГО ШУМА* (Шум)	64
ОЙ ПИТАЛАСЯ МАТИ ДОЧКИ* (Огірочки)	74
ОЙ ПО ГОРІ, ПО ДОЛИНІ*	195
ОЙ ПО ГОРІ, ПО ГОРІ*	116
ОЙ ПОКЛАДУ КЛАДКУ ЧЕРЕЗ СІНОЖАТКУ*	133
ОЙ ПОСІЄМ ОВЕС*	234
ОЙ ПРОВЕДУ РУСАЛОЧОК ДО БРОДУ	163
ОЙ СХОДІТЬСЯ, ДІВЧАТОЧКА*	102
ОЙ ТИ ЖАЙВОРОНКУ*	15
ОЙ ТИ КРАСНА ВЕСНО*	30
ОЙ У ПОЛІ ДВА ДУБКИ	132
ОЙ ЧИС ТО СІНО*	170
ОЙ ЧИ СПИШ, ЧИ ЧУЄШ*	112
ОЙ ЧИЯ ТО ГУСКА	135
ОЙ ЧОГО ТИ НЕ ТАНЦЮЄШ	95
ПЕРЕЙДИ, МІСЯЦЮ*	134
ПЕРЕМАНОЧКА ЧОРНАЯ ГАЛОЧКА*	153
ПЕРЕПЛОНЬКО БІЛА*	239
ПІДУ В САДОЧОК, НАРВУ КВІТОЧОК*	200
ПІД ХРЕСТ ТВІЙ СТАЮ*	22
ПОДОЛЯНОЧКА* (Деся тут була Подоляночка)	86
ПОЗА СЕЛОМ, ПОЗА СЕЛОМ*	172
ПОКОЧУ Я ТАРІЛОЧКУ**	151
ПОСАДЖУ Я ГРУШЕЧКУ* (Грушечка)	78
ПО ТІМ БОЦІ ДУНАЮ*	128
ПРИЙШЛА ВЕСНА З КВІТАМИ*	36
ПУСТІТЕ НАС, ПУСТІТЕ НАС* (Угорська земля)	58
РОЗЛИЛИСЯ ВОДИ НА ЧОТИРИ БРОДИ*	51

* З репертуару етнографічного хору "Гомін" (м.Київ).

** Від співочого гурту Київського Кобзарського Цеху.

СИДИТЬ ГОЛУБ НА КОПІ*	242
СИДІЛА РУСАЛКА НА БІЛІЙ БЕРЕЗІ*	165
СКРИПЛЯТЬ НОВІ ТА ВОРІТЕЧКА*	43
СТРАЖДАЛЬНАЯ МАТИ*	20
СУХОГО ПЛОТА* (Ми сухого плота йдемо)	71
ТА Й ПЕТРІВНЯЯ ЗОЗУЛЕНЬКО*	229
ТА ОЙ МИ БУЛИ У ВЕЛИКОМУ ЛІСІ** (Куст)	159
ТА ЧЕРЕЗ СЕЛО ТА ПІЧ ВЕЗЕНО*	204
ТРАВКО-МУРАВКО*	106
ТУМА ТАНЧИК ВИВОДИТЬ**	70
УГОРСЬКАЯ ЗЕМЛЯ* (Пустіте нас, пустіте нас)	58
УПАВ СНІЖОК НА ОБНІЖОК*	42
ХВАЛИЛАСЯ БЕРЕЗА*	126
ХОДИТЬ ЖУЧОК ПО ДРАБИНІ* (Жучок)	72
ХОДИТЬ МАРУСЯ ПОНАД ВОДОЮ*	149
ХОДИТЬ СОРОКА КОЛО ПОТОКА	139
ХРЕСТУ ТВОЄМУ*	23
ХРИСТОС ВОСКРЕС*	28
ЦАРІВНА* (Була собі царівна)	99
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО ДЕРЕВО ВОЗИЛИ	210
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО РОТА МАРШИРУЄ*	156
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЕНО ДЕРЕВЦЕ	122
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЛИ КЛЕН- ДЕРЕВЦЕ*	120
ЧИЖИКУ, ЧИЖИКУ, ПТАШЕЧКА МАЛЕНЬКА* (Мак)	80
ЧИЯ ТО ДОЛИНА, ЧІЙ ТО ПОКОСИ*	171
ШУМ* (Ой нумо, нумо зеленого Шума)	64
ЩО ТИ РОБИШ, ХРУЩУ	131

* З репертуару етнографічного хору "Гомін" (м.Київ).

** Від співочого гурту Київського Кобзарського Цеху.

<i>Від упорядників</i>	3
<i>Масляна</i>	12
МАСЛЯНАЯ, ОЦЕ Я ЙДУ	12
<i>Проводжаємо зиму</i>	14
ІДИ, ЗИМО, ТА Й ДО СТОЛИНА	14
<i>Закликаємо весну</i>	15
ОЙ ТИ ЖАЙВОРОНКУ	15
А ВЖЕ ВЕСНА, А ВЖЕ КРАСНА	18
ОЙ ВЕСНЯНОЧКА	19
<i>Великий піст</i>	20
СТРАЖДАЛЬНАЯ МАТИ	20
ПІД ХРЕСТ ТВІЙ СТАЮ	22
ХРЕСТУ ТВОЄМУ	23
<i>Великдень</i>	26
ЗАСВІТ РАНЕНЬКО	26
ХРИСТОС ВОСКРЕС	28
<i>Зустрічаємо весну</i>	30
ОЙ ТИ КРАСНА ВЕСНО	30
ОЙ ВЕСНОНЬКО, ВЕСНО //	
КОЛО МЛИНА КАЛИНА	31
ПРИЙШЛА ВЕСНА З КВІТАМИ	36

ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (I)	37
ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (II)	39
ВЕСНЯНОЧКО-ПАНЯНОЧКО (III)	41
УПАВ СНІЖОК НА ОБНІЖОК	42
СКРИПЛЯТЬ НОВІ ТА ВОРИТЕЧКА	43
КУДИ ЇДЕШ, РОМАНЕ	47
ОЙ ВЕРБИЦЕ	48
ЗАБРАЛА ВОДА ВСІ ЛУГИ	50
РОЗЛИЛИСЯ ВОДИ НА ЧОТИРИ БРОДИ	51
Весняні ігри й танки – молодіжні й дитячі	53
КОРОЛЮ, КОРОЛЮ, ЧОМ НЕ ЙДЕШ	53
ВОЛОДАР, ВОЛОДАР	55
ВОРОТАРЧИК (Воротар, воротар, воротарчику) ...	56
УГОРСЬКАЯ ЗЕМЛЯ (Пустіте нас, пустіте нас) ...	58
КРОКОВЕЄ КОЛЕСО (I)	60
КРОКОВЕЄ КОЛЕСО (II)	61
ВІНЕЦЬ (Зав'яжем, зав'яжем, зав'яжем вінець)	62
ШУМ (Ой нумо, нумо зеленого Шума)	64
МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМО	66
А МИ КРИВОГО ТАНЦЮ ЙДЕМ	68
ТУМА ТАНЧИК ВИВОДИТЬ	70
СУХОГО ПЛОТА (Ми сухого плота йдемо)	71
ЖУЧОК (Ходить жучок по драбині)	72
ОГІРОЧКИ (Ой питалася мати дочки)	74
ГРУШКА (Ой вийду я за ворітечка)	77
ГРУШЕЧКА (Посаджу я грушечку)	78
МАК (Чижику, чижику, пташечко маленька)	80
БУВ СОБІ ЖУРАВЕЛЬ	82
ПОДОЛЯНОЧКА (Десь тут була Подоляночка)	86

ІВАНЧИКУ-БЛОДАНЧИКУ	87
ЗАЙЧИК (І) (Зайчику, зайчику ти малесенький)	90
КРАСНА ПАННА (В хороводі ми були)	91
КАТЕРИНА І ВАСИЛЬ	92
ЗАЙЧИК (ІІ) (Ой на горі жито, сидить зайчик)	93
ОЙ ЧОГО ТИ НЕ ТАНЦЮЄШ	95
ГОЛУБ І ГОЛУБКА (Ми голуба уловили)	97
ЦАРІВНА (Була собі царівна)	99
КОТИК І МИШКА (Ой до нори, мишко)	101
ОЙ СХОДІТЬСЯ, ДІВЧАТОЧКА //	
ГЕЙ, СТАВАЙМО, ДІВКИ, В КОЛО	102
ОЙ МОЛОДАЯ МОЛОДИЦЕ	105
ТРАВКО-МУРАВКО	106
КОШТУР (Летіли лебеді понад став)	107
КАПЕРУШ (Ой вийду я на майдан)	109
ОЙ ВИЙСЯ, ХМЕЛЮ	110
ОЙ ЧИ СПИШ, ЧИ ЧУЄШ	112
ОЙ НЕ РОСТИ, КРОПЕ	114
ОЙ ПО ГОРІ, ПО ГОРІ	116
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЛИ КЛЕН-	
ДЕРЕВЦЕ	120
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛЬЦЕ ВЕЗЕНО ДЕРЕВЦЕ	122
ОЙ НІХТО Ж ТАМ НЕ БУВАВ	124
ХВАЛИЛАСЯ БЕРЕЗА	126
ПО ТІМ БОЦІ ДУНАЮ	128
КОЛО МЛИНА КАЛИНА, КАЛИНА	130
ЩО ТИ РОБИШ, ХРУЩУ	131
ОЙ У ПОЛІ ДВА ДУБКИ	132
ОЙ ПОКЛАДУ КЛАДКУ ЧЕРЕЗ СІНОЖАТКУ ...	133

Весняна вулиця	134
ПЕРЕЙДИ, МІСЯЦЮ	134
ОЙ ЧИЯ ТО ГУСКА	135
ОЙ ЗАЦВІЛИ ФІЯЛОЧКИ	136
ОЙ НА ГОРІ МЛИНОЧОК, МЛИНОЧОК	137
В ОСИЧИНІ ДА В БЕРЕЗИНІ	138
ХОДИТЬ СОРОКА КОЛО ПОТОКА	139
БЕРЕГОМ, БЕРЕГОМ, БЕРЕЖИНОЮ	142
ХОДИТЬ МАРУСЯ ПОНАД ВОДОЮ	149
ДА ДЕСЬ НАШИЄ ДА ЧОРНЯВИЄ	150
ПОКОЧУ Я ТАРІЛОЧКУ	151
ПЕРЕМАНОЧКА ЧОРНАЯ ГАЛОЧКА	153
ОЙ НЕ КУЙ, ЗОЗУЛЕ	154
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО РОТА МАРШИРУЄ	156
На Святого Юрія	158
ОЙ ВИЙДУ НАДВІР – БИЧКИ БУШУЮТЬ	158
Трійця	159
КУСТ (Та ой ми були у великому лісі)	159
ВЕДУ РУСАЛКУ	162
ОЙ ПРОВЕДУ РУСАЛОЧОК ДО БРОДУ	163
НА ГРЯНІЙ НЕДІЛІ	164
СИДІЛА РУСАЛКА НА БІЛІЙ БЕРЕЗІ	165
ОЙ БУЛА В МЕНЕ МАТИ-МАХОХА	166
Косовиця	168
КОСАРІ КОСЯТЬ, А ВІТЕР ПОВІВАЄ	168
КОСИЛИ МИ СІНО	169
ОЙ ЧИЄ ТО СІНО	170
ЧИЯ ТО ДОЛИНА, ЧИЇ ТО ПОКОСИ	171
ПОЗА СЕЛОМ, ПОЗА СЕЛОМ	172

Івана Купала	174
ВУЛИЦЕЮ ЙДЕМ, КУПАЙЛО НЕСЕМ	174
НА НАШІЙ ЮЛОЙЦІ	175
НАША МАРИНКА-КУПАЛОЧКА	176
ДА СТОЯЛА МАРИНКА НА МЕЖІ	177
КУПАЛА НА ЙВАНА	178
ОЙ НА ІВАНА, ОЙ НА КУПАЛА	181
КУПАЛЬСЬКА НІЧ	183
ЗАПЛЕТУ ВІНОЧОК, ЗАПЛЕТУ ШОВКОВИЙ ..	192
КРУГОМ МАРИНОНЬКИ	193
ОЙ ПО ГОРІ, ПО ДОЛИНІ	195
ПІДУ В САДОЧОК, НАРВУ КВІТОЧОК	200
ОЙ ДА ТИХО, ТИХО ДУНАЙ ВОДУ НЕСЕ //	
ТА ЧЕРЕЗ СЕЛО ТА ПІЧ ВЕЗЕНО	204
ЧЕРЕЗ НАШЕ СЕЛО ДЕРЕВО ВОЗИЛИ	210
ОЙ ЗА НАШИМ САДОМ	212
ОЙ ЛЕТІЛО ПОМЕЛО	214
ОЙ НА КУПАЛА, НА ІВАНА	217
НАШЕ КУПАЙЛО З ВЕРБИ, З ВЕРБИ	223
КУПАЛОЧКА З КУПАЛА ЙДЕ	224
Петрівка	227
ОЙ ВИСОКІ ТИНОЧКИ	227
ОЙ НЕ СТІЙ, ВЕРБО, НАД ВОДОЮ	228
ТА Й ПЕТРІВНЯ ЗОЗУЛЕНЬКО	229
ОЙ НА МОРІ УТЯ ТА Й КУПАЛОСЯ	230
НЕДАЛЕКО КРИНИЧЕНЬКА ВІД СЕЛА	231
ОЙ ІВАНЕ, ІВАНЕ, ІВАНЕ	233
Жнива	234
ОЙ ПОСІЄМ ОВЕС	234

ЗА НАШОЮ СЛОБОДОЮ	235
А ВЖЕ СОНЦЕ КОТИТЬСЯ	236
МИ-ТО, ЖЕНЧИКИ, МИ-ТО	238
ПЕРЕПЛОНЬКО БІЛА	239
ОЙ ЛІТАЄ СОКОЛОНЬКО	240
ОЙ ЛЕТІЛА БІЛА ПАВА	241
СИДИТЬ ГОЛУБ НА КОПІ	242
КОТИВСЯ СНОПОЧОК ПО ПОЛЮ	243
КОТИВСЯ ВІНОК З ЛАНУ	244
<i>Алфавітний покажчик пісень</i>	245

Нотне видання
Красна весна, тихе літо
Репертуарний збірник народних пісень

Упорядники:
Ященко Леопольд Іванович
Міщенко Катерина Андріївна
Куратор:
Пересунько Микола Михайлович
Відповідальна за випуск:
Степаненко Галина Михайлівна
Комп'ютерний набір текстів і нот, верстка,
редагування, обкладинка:
Міщенко Катерина Андріївна
Художнє оформлення:
Максименко Дмитро Васильович

На обкладинці: фрагмент намітки поч.ХХ ст.,
Рівненська обл., Дубровицький р-н, с.Сварицевичі.
Збірка УЦНК "Музей Івана Гончара"